19 מעשיות

די באַהאַלטענע מלכה

איף אידיש, פון 19 ווידעאס

אינהאלט

מעשה 1: די פארלוירענע יורשת קומט צוריק אהיים 3

מעשה 2: די באהאלטענע מלחמה-קעניגין קומט צוריק 11

מעשה 3: די באהאלטענע קעניגין פון סינקלער 19

מעשה 4: די באהאלטענע מלכה קומט צוריק 27

מעשה 5: די פיש־הענדלערין וואס האט געהערשט איבער אלעמען 34

מעשה 6: די מאמע פון די דאקס קומט צוריק 43

מעשה 7: די בעל־הביתטע וואס האט געבויט די אימפעריע 51

מעשה 8: דער פייל וואס האט אויפגעוועקט די קעניג'ין 60

מעשה 9: די באהאלטענע מלכה קערט זיך אום 68

מעשה 10: די פארשטויסענע פרוי מיט'ן גרויסן סוד 76

מעשה 11: פון תפיסה צום טראן: די מלכה קומט צוריק 85

מעשה 12: די רייניקערין וואס איז געווען די קעניגין 93

מעשה 13: די משוגענע וואס האט באזיגט איר משפחה 101

מעשה 14: די פארשטויסענע טאכטער און איר באהאלטענער כח 109

מעשה 15: די גאנגסטער-קעניגין מיטן בעזעם 117

מעשה 16: די פארלוירענע טאכטער פון טשו 125

מעשה 17: די פארשטויסענע טאכטער קומט צוריק – א מלכה 133

מעשה 18: דער געגנט'ער מאן איז דער באהאלטענער הערשער 142

מעשה 19: דער פארשעמטער שמיד – דער באהאלטענער נאכט-קרוין 151

מעשה 1

די פארלוירענע יורשת קומט צוריק אהיים

הקדמה: א יורשת קומט אהיים צו א מלחמה

היינט ברענגען מיר אייך די דראמע „די פארלוירענע יורשת קומט צוריק ווי א באהאלטענע קעניגין, איין אנריר אויף איר שוועסטער, און די שטאט ציטערט!", פונעם יוטוב קאנאל פיניקס דראמע, א שעה און פינף מינוט לאנג. ס'איז א געשפילטע דראמע וואס מיר קענען נאר פון די גערעדטע ווערטער, אן נעמען פון די רעדנער, און א גרויסער טייל איז די העלדין'ס אינערליכע שטימע. איר נאמען איז אין די אונטערשריפטן צעמישט, און מיר רופן זי שען באאבעי.

זי איז א מיידל פון בערך צוואנציג, וואס איז קליינערהייט פארלוירן געגאנגען און אויפגעצויגן געווארן ביי שען קואן, הויפט פון אן אויסלענדישע זיכערהייט גרופע, מיט טאקטישע טרענירונג. אין שטאט עי וואוינען אירע רייכע עלטערן, די לינס, מיט דער איידעלער לין שיאויו, וואס איז אויפגעוואקסן אויף איר פלאץ. די „קעניגין" איז באמת די טאכטער פון א זיכערהייט שעף, און ווער עס רירט אן שיאויו ווערט צעבראכן. זי קומט

אהיים צו קעמפן פארן פארמעגן, אין שולע, און טרעפט עפעס אנדערש.

קאפיטל 1: אכט הונדערט פלענער און א ווארעמע שוועסטער

טייערע צוהערער, באאבעי, די פארלוירענע יורשת, איז אויפגעצויגן ביים הויפט פון א שמירה־גרופע אין אויסלאנד, און האט אכט הונדערט פלענער ארויסצושטופן שיאויו. ווען די לינס געפינען זי, הייסט זי פעטער וואנג מעלדן איר אדאפטירטן טאטע אז זי קומט נישט אהיים עסן. די עלטערן ציטערן, זי וויצלט אז זי האט געכאפט א רייך פארפאלק, און זיי בעטן מחילה. דער טאטע באט איר פופציג אקציעס.

די מאמע זאגט אז זיי האבן ליבביידע, און באאבעי וויל מען זאל שיאויו ארויסשיקן. נאר שיאויו האט שוין א ווייטע הויז, און מארגן גייט זי אוועק. ביים עסן לייגט שיאויו איר ווארעם אן דעם טעלער, און באאבעי'ס טאקטיק העלפט נישט. ביינאכט ברענגט שיאויו עצות: דער טאטע האט ליב שטארקע טיי, די מאמע פיינט רעגן־טעג, און איר אוצר ליגט אונטער א בוים. באאבעי רופט: גיי נישט אוועק! און שיאויו בלייבט.

אינדערפרי פון ערשטן שולע־טאג טראגט זיך די מאמע ארום, און באאבעי מורמלט: צוואנציג יאר אן א מאמע, און יעצט האב איך צוויי. פעטער וואנג האט אויסגעפארשט די קלאס. שיאויו שטעלט פאר איר בעסטע פריינדין טשען יואן, און באאבעי זעט אז אירע מתנות זענען געווען א יאר־לאנגער שווינדל. טשען יואן

שפעט אז שיאויו איז נישט קיין לין. באאבעי ענטפערט: זי איז מיין שוועסטער, איר נאמען איז לין.

ביים עסן זאגט טאטע לין אז טשען'ס טאטע איז אומערליך. שען קואן האט אים געווארנט פון א טשען־פאלע, אבער ער רופט שען קואן אן אלטער פוקס וואס וויל איינשלינגען די פירמע, מיט איין שוואכקייט: א באהאלטענע טאכטער. באאבעי, יענע טאכטער, פארברענט זיך. טשען יואן טענהט אז שיאויו האט געוואלט צוכאפן לו פאן פון איר, און הייצט איר צו נקמה. באאבעי הייסט איר אוועקגיין און זיך האלטן ווייט פון שיאויו.

קאפיטל 2: א רעקארדירונג, צוויי טאטעס און א געוועט

שלעגער, באצאלט פון דער טשען־זייט, האבן אנגעפאלן די שוועסטער, און שען באאבעי האט זיי אפגעשלאגן. איינער פונעם זיכערהייט־קרייז האט זי דערקענט אלס "יונגע פריילין". זי האט דערמאנט דעם טאטנ'ס כלל: ווער עס רירט ציווילע פארלירט די לייסענס און ווערט איבערגעגעבן די מאכטן. זיי האבן געבעטן רחמים; זי האט געהייסן מעלדן אז די ארבעט איז געלונגען און מאנען דאס געלט ביי טשען יואן.

טשען יואן האט זיך באריסן ווי זי האט מיט רכילות אפגעזונדערט שיאויו צוליב לו פאן (שיאויו האט מיט אים נאר געביטן א רייניגונג־דינסט), און אלעס איז רעקארדירט. שען קואן, וועמען פעטער וואנג האט דערציילט, האט געוואלט אויסמעקן די טשענס; זי האט אפגעזאגט און זיין שידוך מיט

סאנג מינגטשינג אויסגעמיטן. דער אנפאל האט געזאלט זיי אפהאלטן פון דער סעודה און אראפשלעפן די ליןְ־אקציעס.

ביי דער סעודה, ווען מינגטשינג האט געפאדערט אן אנטשולדיגונג, האט טשען יואן אפגעלייקנט, און שען באאבעי האט אפגעשפילט די רעקארדירונג. לו פאן האט זי אפגעזאגט און געמאנט זיין זייגער. ביינאכט קומט שען קואן צו די לינס; טאטע לין סטראשעט מיט פאליציי. ער האט צוגעזאגט נישט צו רירן די לין־געשעפטן, גערופן שיאויו אויך זיין טאכטער, און געגעבן א קויל־פעסטע זשילעט.

מינגטשינג וויל זיך באקענען מיט שיאויו, און שען באאבעי שטעלט א געוועט: אין איין וואך מוז שיאויו אים אליין פארבעטן, אן דרוק און שוחד, אנדערש לאזט ער זי אפ. ער האט פרובירט מיט א גרויסער מתנה; שיאויו האט מורא געהאט פאר א שווינדל, און שען באאבעי האט עס צוריקגעשיקט. לו פאן האט פארגעלייגט דעם צדקה־פארקויף אין שולע: פארקויפן שיאויו'ס ליאלקעס צום העכסטן פרייז, אן משפחה־געלט, איינגעשטעלטע קונים אדער הילף.

קאפיטל 3: פון ליאלקעס-מארק ביז א שווארצן קאר

בשעת מינגטשינג שרייט אויס ליאלקעס, פלאצט הער טשען אין שולע: די מיידלעך האבן פאלשירט דעם ווידעא און מוטשען זיין טאכטער, ער וועט אפשטעלן די שטיצע. שען באאבעי ענטפערט אז דער גאנצער באנקעט האט עס געזען. טאטע לין סטראשעט צו מעלדן באנקן און ליפעראנטן וועגן די וואקלדיגע

אקציעס און דעם משכון אויפן שטח דרום פון שטאט. שען קואן'ס מאנשאפט פארשט טשען יואן'ס פארבינדונגען. הער טשען בעט רחמים.

ידיעות: משפחת טשען שיקט פארמעגן איבערן ים. מינגטשינג שטעלט פאר די ליאלקעס אלס ארבעט פון 'שוועסטער' שיאויו; די געבאטן שטייגן פון הונדערט ביז פופציג טויזנט, און משפחה געלט. 'קוים געבעטן,' זאגט שען באאבעי. שיאויו פארבעט אליין, ווי עס זעט אויס מינגטשינג, און ער געווינט דעם געוועט. אכט באהאלטענע וועכטער היטן. א שווארצער קאר אטאקירט; זי אקטיווירט זיכערהייט נעצן.

אין שפיטאל: מינגטשינג איז פארוואונדעט פון ראטעוועו שיאויו; טאטע לין: ער איז געווען צו ווייך. שען קואן, צארנדיג איבער 'מיין ברודערס זון', וויל די טשען פירמע אוועק פון שטאט עי ביז זונאויפגאנג; שען באאבעי פאדערט אייזערנע באווייזן. שיאויו מעלדט זיך פאר לאקשפייז אויב זי פאלגט דעם פלאן. לו פאן גיט פריוואטע ווידעאס: א פאלשער נומער, אבער אן אנהענגער אין זונשירעם לאזט זיך דערקענען. זי זאגט צו א מאלצייט.

דער שאפער ווערט געכאפט און נענט טשען פאנג, טשען יואן'ס ברודער. ער מאנט דאס רעשט געלט; טשען פאנג, רעקארדירט, וויל אים לאזן פארשווינדן, אים צושרייבן די שולד, און דראט איר. א לייוו פארבינדונג צום טאטנס צענטער, פארשפארטע וועגן מיט דער פאליציי, שען קואן כאפט אים. ער שרייט: עמעצער וויל איר ארויס. שען קואן רופט איר פארשווינדן פאר

צוואנציק יאר א צופאל, פארבאט צו זוכן. זי פארשטייט: ער ליגט.

קאפיטל 4: דער מאן פון דער אלטער בילד

שען באאבעי ווייזט די עלטערן לין אן אלטע בילד: זי, דריי אדער פיר יאר אלט, מיט א פרעמדן מאן. לו פאן זאל אים אידענטיפיצירן, כאטש שען קואנס טעקעס זענען „דער אויג פונעם שטורעם“; הינטן איז א באהאלטענע שריפט. ביי דער לין גרופע רינט ארויס א סוד: נאר דריי דירעקטארן האבן געוואוסט דעם מינימום־פרייז, און א קאנקורענט האט געבאטן א צענטל נידעריגער. שען קואן נעמט איבער די זיכערהייט.

איר פלאן: א פאלשער פראיעקט פארן שפיאן, און א געשפילטער קריג וואו זי פאדערט צוריק די שטימרעכט און טרייבט כלומרשט ארויס לין שיאויו. שיאויו וויל וויינענדיג אפגעבן אקציעס און הויז; הערנדיג אז עס איז א שפיל, שפילט זי א געקויפטע וואס גנבעט די פלענער. דער שפיאן, באטלער לי, צוואנציג יאר ביי דער משפחה, גיט איבער די זאך און בעט צו זען זיין משפחה; דער באקומער: דער מאן פון דער בילד.

ער האט געכאפט דאס קינד אז שען קואן, וואס האט אים חרוב געמאכט, זאל פילן א פארלוסט; מארגן, זאגט ער, פאלן ביידע משפחות. לי ווערט אוועקגעפירט. שען קואן דערקענט אים: שיאו סיהאי, כלומרשט טויט, האלט אויך לייס משפחה. באאבעי האלט אים אפ פון א פאסטקע. דער טאטע לין מאכט דעם פראיעקט א „שווארצע לאך“ פאר שיאו'ס געלט; שען קואן

זוכט לי׳ס משפחה. לו פאן: די אכט משפחות פון דער הויפטשטאט גרייפן אן שיאו.

באאבעי גייט אליין צו שיאו, וואס שטאלצירט אז שען קואן יאגט זיך ביים פארט און דעם טאטנס געלט פארשלאסן. אבער דארט האט סאנג מינגטשינג נאר געשאסן פייערווערק; שען קואן פלאצט אריין, און שיאו – באנקראט. זיידע טשין דזשאנג, די מאמעס טאטע, ברעכט דורך שיאו׳ס שוץ און שאלט טאטע לין. באאבעי שטעלט א סדר: לין מאנטאג, מיטוואך, פרייטאג; שען דינסטאג, דאנערשטאג, שבת; זיידע זונטאג. שיאו׳ס לייט ווערן געשטראפט; שיאויו: „שוועסטער, לאמיר גיין צוזאמען פאטאגראפירן“.

לעצטע געדאנקען: וואס די מעשה לערנט אונז

צום סוף: דער חוטף שיאו סיהאי איז באנקראט און געכאפט, זיינע מיטהעלפער געשטראפט לויט׳ן געזעץ, און די שפילערייען פון משפחת טשען אנטפלעקט. שען באאבעי טיילט איר וואך צווישן דריי משפחות, און לין שיאויו איז איר ווי א שוועסטער. זי איז געקומען מיט אכט הונדערט פלענער, אבער די גוטסקייט פון עלטערן און שוועסטער האט זי אנטוואפנט; און ביים באשיצן די שעמעוודיגע שוועסטער האט זיך באוויזן איר כח.

יעדער רשע איז געפאלן נישט דורך פויסטן, נאר דורך רעקארדירונגען און באווייזן, ווייל זי האט פארלאנגט צו גיין לויט׳ן געזעץ אנשטאט נקמה. ביים צדקה־פארקויף אין שולע האט זי געלערנט אז מחשבה און מי זענען מער ווערט ווי געלט.

טשען יואן האט געוויזן ווי א פאלשע פריינדין קען אפזונדערן און שאטן; דערפאר זאגט שען באאבעי מען זאל אויסקלייבן פריינט מיט שכל. א דאנק פארן צוהערן, ביז דער נעקסטער מעשה.

✦

מעשה 2

די באהאלטענע מלחמה-קעניגין קומט צוריק

הקדמה: א באהאלטענע כח און א פארלוירענע משפחה

טייערע צוהערער, די צווייטע מעשה פון דער סעריע: "די באהאלטענע מלחמה-קעניגין קומט צוריק", אן ענגלישע דראמע פונעם יוטוב קאנאל מיני-פליפ-דעט-דראמע, בערך דריי און אכציג מינוט. א פאנטאזיע-מעשה, באקאנט נאר פון די גערעדטע ווערטער, דעריבער אמאל נישט קלאר ווער רעדט. אינעם קעניגרייך פונעם הייליגן ליכט, וואס פירט מלחמה מיט סילווערמון, שטייט נישט ווייט א פארזיגלטער וואלד פון מכשפות.

אורעליא האטארן איז די לעצטע טאכטער פון א דוק; איר משפחה איז אויסגעהרגעט געווארן פאר דריי יאר, זי באהאלט א זעלטענע כח. איר חתן עדמונד בלעקטארן און זיין משפחה לעבן פון איר געלט, און עדמונד ברענגט אהיים א געהיימניספולע מארגאנא. אין דרום היט פרינץ לוסיאן די גרעניץ. אורעליא וויל באצאלן א חוב פון א רעטונג — ווער האט זי באמת געראטעוועט, און וואס איז דער אמת הינטערן אומגליק?

קאפיטל 1: דער חוב איז באצאלט

אורעליא האטארן היילט בסוד א פארוואונדעטע מיידל. א קול, 'לוקס', זאגט אז זי האט דריי יאר נישט גענוצט כישוף, אבער איר הייליג בלוט איז שטארק. זי איז געווען די מלחמה-קעניגין פונעם דרום, לעבן איר טאטן דעם דוק; דערנאך זענען אירע עלטערן און ברידער אומגעברענגט געווארן, און די מאמע האט געהייסן באהאלטן איר כח. זי האט געמיינט, עדמונד בלעקטארן האט זי געראטעוועט, און זיך פארקנסט צו באצאלן.

עדמונד קומט צוריק פונעם פראנט מיט מארגאנא: זי האט אים געראטעוועט, טראגט זיין קינד, און וועט וואוינען אין הויז. ער לאזט נישט דעם שידוך צוליב דעם פארמעגן. מארגאנא האט אן אייגענעם פלאן. ביאטריס און סעדריק פאדערן דריי הונדערט גאלד; אורעליא רעכנט: צוועלף טויזנט פאר סעדריק, אכט טויזנט זיבן הונדערט פאר ביאטריס. ווען זיי כאפן איר מאמעס מאנדשטיין האלדזבאנד פאר מארגאנא, גיט זי עדמונד א פאטש.

עדמונדס מאמע פאלט אוועק; אורעליאס בלוט איז געווען איר רפואה. זי היילט זי א לעצטע מאל, ברעכט אפ דעם שידוך, שניידט אפ יעדן גראשן און גיט זיי דריי טעג ארויסצוגיין. מארגאנא כאפט דאס האלדזבאנד; אורעליא האלט זי אפ מיט כישוף. זי דערקענט א הויט-גנבה קללה און ווארנט עדמונד; ער זאגט עס איז קנאה. מארגאנא איז באמת די מכשפה-קעניגין פון דער שווארצער וואלד, און די וועלט וועט געהערן צו די מכשפות.

דער קעניג מעלדט אן א כישוף-טורניר מיט איין וואונטש פארן געווינער. מען שפעט פון 'דער קרענקלעכער מיידל', אבער דער קעניג לאזט זי צוליב איר טאטן. עדמונד געווינט אכט שפילן און בעט א ברכה פאר מארגאנאס קינד. אורעליא באזיגט אים מיטן שפיז פון הייליגן ליכט מיט איין קלאפ. איר וואונטש: אויפלעזן דעם שידוך, ווייל די משפחה האט געלעבט פון איר. דער קעניג לעזט אויף; אלעס פון האטארן געהערט צו איר.

קאפיטל 2: די מלחמה-קעניגין שטייט אויף אין דרום

טייערע צוהערער, די בלעקטארנס האבן געכאפט די קאסע און צירונג, אבער אורעליא האט זיי אפגעשטעלט, געווארנט אז פאר גנבה הענגט מען, און זיי ארויסגעווארפן. מארגאנא האט געקלאגט, און עדמונד האט צוגעזאגט א גרויסע חתונה. אורעליא האט געשפירט פינצטערן כח פונעם שווארצן וואלד, וואס איר מאמע האט פארחתמעט. זי איז געפארן קיין דרום און אומגעברענגט סילווערמון'ס גענעראל, וואס האט אטאקירט א שטעטל.

פרינץ לוסיאן, וואס האט איר דערמאנט די רעטונג, איז אנגעקומען מיטן רעיווען לעגיאן. זיווארנט: דער חותם פלאצט. א מאל האט דער קעניג אפגעזאגט לוסיאן'ס בקשה חתונה צו האבן מיט איר, ווייל זי איז פארקנסט. דער דוק איז באשולדיגט אין מארד פון סילווערמון'ס פרינץ, אבער ביים פרינץ איז געפונען א נאכגעמאכטער האטארן וואפן און פינצטערער

כישוף. אורעליא דערציילט פון מארגאנא'ס שופן, און זיי פארשן צוזאמען.

דער קעניג האט איר געגעבן טויזנט גאלד און דעם זילבערנעם רויז מעדאל. די בלעקטארנס, אן ברויט און מעדיצין, באשולדיגן איר. מארגאנא שיקט עדמונד צום פראנט און פארכישופט דעם קעניג. לוסיאן דערקענט שטיל די מלחמה-קעניגין און מאכט זי קאפּיטאן איבער טויזנט. דעם דוק'ס גענעראלן רופן עדמונד א בושה. פון זיינע צען טויזנט הייליגע און פינף טויזנט אייזערנע ריטער, גיט לוסיאן די אייזערנע אורעליא.

אורעליא איז דא פאר יושר פאר איר משפחה. סיריל רופט זי ארויס; מיט דרייסיג פראצענט כח באזיגט זי אים. מארגאנא שטעלט א תנאי: געווינען, די ריטער און דאס האלדזבאנד; פארלירן, אוועק פונעם דרום. אורעליא געווינט, לוסיאן פארטרייבט מארגאנא, און ס'ווערט אנטפלעקט איר פינצטערער כישוף און אז דאס קינד איז א ליגן. צו עדמונד: נאר א חוב באצאלט. לוסיאן, איר אמת'ער רעטער, שווייגט.

קאפיטל 3: דער אמת קומט ארויס און דער אמת'ער רעטער

טייערע צוהערער, מארגאנא אנטלויפט אין שווארצן וואלד און זאגט צו אויפצוועקן אירע שוועסטער. סילווערמונס שליח באשטעטיגט: מען האט זי געכאפט זויגנדיג סאלדאטן, מיט וואונדן ווי ביים פרינץ; זי האט נאכגעמאכט דעם האטארן סימן. סילווערמון בעט מחילה און א בונד קעגן די מכשפות;

אנגענומען. עדמונד גיט אוועק זיין ריטער-צייכן; אורעליא: זיין תשובה איז זיין עסק, מארגאנא וועט באצאלן.

דאס זיגל ברעכט זיך; אורעליא גייט מיט לוסיאן אין וואלד, ווייל איר בלוט שפירט די מכשפות. ביי כישופים און וועכטער-חיות כאפט לוסיאן א שווארץ-כישוף קלאפ פאר איר. זיי געפינען ראוען, איר ברודער, געמיינט טויט: מארגאנא האט אים געכאפט ביי דער שחיטה און געפייניגט דריי יאר פאר שפאס. ביים חלשות'דיגן לוסיאן געפינט זי איר באנד: ער, נישט עדמונד, איז דער רעטער, און געשוויגן, זי זאל פריי וועלן.

דאס זיגל פלאצט ווייטער; ביז איר בלוט וועקט זיך אינגאנצן קען זי די מכשפות נאר אפהאלטן; א לעצטע מלחמה קומט. מארגאנא'ס קול שפירט איר הייליג בלוט. לוסיאן פרעגט צי זי וויל אים חתונה האבן — ער האט פאר דריי יאר געבעטן דעם קעניג — און זי זאגט יא. עדמונד פראטעסטירט; א קעניג-באפעל נעמט אים די קאמאנדע פאר שותפות מיט מכשפות, און די בלעקטארנס, אן טיטלען, ווערן פארטריבן פון הויפטשטאט.

ראוען היילט, לוסיאן פירט דעם דרום. די קעניגין פרובירט אורעליא ביי א דאמען-טיי; זי קומט אן לוסיאן, דערלאנגט דעם ערשטן כוס דער קעניגין. א גרעפין שטעכט; זי ענטפערט: דריי יאר פירט זי דאס הויז, און וואלט חתונה געהאט אן קרוין. איר לערער? אריאן דער חכם — זיין מאטא „פון שאטן צום ליכט“. די קעניגין בענטשט זי און שענקט איר א טייערע מתנה צו דער חתונה, וואס זי האט צוואנציג יאר אפגעהיטן.

קאפיטל 4: א חתונה וואס ווערט א מלחמה-פעלד

טייערע צוהערער, א ביטערע שטימע, נישט קלאר צי מארגאנא אדער א בלעקטארן, פרעגט פארוואס אורעליא באקומט אלעס. מארגאנא זאגט אירע שוועסטער אז ביי דער חתונה, מיט אלע פרינצן און עדעלע, איז דער בעסטער מאמענט אנצופאלן, און שווערט צו מאכן דערפון א בית-עולם. אויפן חתונה-טאג זאגט אורעליא צו ראוען אז ער איז איר איינציגע משפחה, און ער ענטפערט אז די עלטערן וואלטן געווען שטאלץ.

דער סילווערווינג שבט ברענגט זייד, הימלישע פעדעם און שטערן-שטיינער, לכבוד ליידי סעראפינא האטארן, זייער רעטערין פאר צוואנציג יאר. דער פיניקס עלטסטער ברענגט די פיניקס טרער, וואס היילט אפילו טויט און ברעכט כישוף. אריאן דער חכם ברענגט הונדערט און אכט קאסטנס אוצרות: זי וועט ווערן די שטארקסטע קעמפערין. מארגאנא וועקט אויף די מכשפות, טויזנט יאר פארשלאסן דורכן הייליגן בלוט, דורשטיג נאך נקמה.

עדמונד באדויערט זיין בלינדקייט און וויל זי נישט לאזן חתונה האבן מיט אן אנדערן. מארגאנא, אנטפלעקט אלס די טויזנט-יעריקע מכשפה-קעניגין, עפנט די טויערן פון פינסטערניש; לוסיאן באשיצט אורעליא. די אייזערנע ריטער שטייען אין דער זילבערנער רויז פארמאציע קעגן צען טויזנט, מיט די שבטים און דעם רעיווען לעגיאן. עדמונד כאפט א קלאפ

געצילט אויף איר און בעט מחילה; זי האט די שנאה לאנג אוועקגעלייגט.

מארגאנא באזיגט אורעליא, ביז זי הערט איר מאמעס שטימע: וועק אויף דעם כח פונעם הייליגן בלוט. דאס בלוט וואכט אויף, איר פארשטעלונג פאלט, און מיט זילבערנעם בליץ שלאגט זי זי פאר איר משפחה און יעדן אומשולדיגן; מארגאנא ווערט פארניכטעט, די פלאג איז אויס. איר משפחה זאגט פון יענער וועלט אז זיי זענען שטאלץ און געזעגנט זיך. לוסיאן ווערט קעניג, אורעליא קעניגין: לאנג לעבן דער קעניג!

לעצטע געדאנקען: א באהאלטענער כח, און דער אמת קומט ארויס

אורעליא האטארן האט זיך באפרייט פון די בלעקטארנס, אנטפלעקט אז מארגאנא איז די טויזנט-יאריגע מכשפה-קעניגין וואס האט פאלש באשולדיגט איר משפחה, געראטעוועט איר ברודער ראוען און מארגאנא פארניכטעט ביי איר חתונה. לוסיאן איז געווארן קעניג, זי קעניגין. די בלעקטארנס זענען פארטריבן; עדמונדס סוף בלייבט אומבאקאנט. די 'שוואכע' איז די שטארקסטע, און די כפוי-טובה משפחה איז געבליבן אן גארנישט.

אורעליא האט באצאלט א חוב צום אומריכטיגן מענטש; לוסיאן, דער אמת'ער רעטער, האט געשוויגן, ער האט געוואלט א פרייע ברירה, נישט דאנק. א פאלשער וואפן-צייכן האט אויסגעהרגעט א משפחה, אבער דער אמת איז ארויס און די

שולדיגע געפאלן. זי איז קיינמאל נישט געווען אליין: דעם פאטערס גענעראלן, די דאנקבארע שבטים, איר רבי אריאן און איר משפחה'ס זכרון זענען מיט איר געשטאנען. א דאנק פארן צוהערן.

✦

מעשה 3

די באהאלטענע קעניגין פון סינקלער

הקדמה: א מעשה פון א באהאלטענער קעניגין

טייערע צוהערער, היינט א מעשה פונעם קאנאל "דראמא אנביטעבל": "די באהאלטענע קעניגין: די אנדערע פרוי פון מיין מאן האט חרוב געמאכט מיין אימפעריע", בערך איין און ניינציג מינוט. א געשפילטע דראמע, באקאנט נאר פון די גערעדטע ווערטער, אן נעמען פון די רעדנער. דער ווידעא שפרינגט אהין און צוריק, מערסטנס פארקערט, האבן מיר עס צוזאמענגעשטעלט לויטן סדר; קליינע פרטים קענען זיין אנדערש.

די מעשה שפילט זיך אין לאס אנדזשעלעס און אין עיפעקס, א נייער לוקסוס רעסטאראנט אין מאליבו, אויפן עפענונג-טאג. סערענא איז שוין דריי יאר שטילערהייט חתונה מיט קריסטשען טראון, הויפט פון עיפעקס גרופע. זיין מאמע מארטא טראון קומט צוריק נאך יארן רייזן. לעקסי וואנס פירט דעם רעסטאראנט, און עס איז דא סערענאס געהיימניספולער פריינט גאבריעל. קיינער ווייסט נישט ווי שטארק סערענא איז באמת.

קאפיטל 1: א געטראנק פאר צען דאלער אין עיפּעקס

סערענא סינקלער קומט צוריק נאך צוויי טעג און בטל'ט א קאראוואן פאר איר שוויגער; מארטא האסט פראנק, זי וועט זי אליין אפּהאלטן. א באאמטער זארגט פארן נאמען סינקלער; זי שטעלט אים אפּ. דריי יאר איז זי חתונה. קריסטשען טראון שניידט איר אפּ, היינט איז די עפּענונג. ער האט זיך פארבונדן מיט לעקסי וואנס, אבער קיין גט – ער דארף די סינקלער מיטלען. לעקסין גיט ער צו פירן עיפּעקס אין מאליבו.

מארטא גיט סערענאן איר פארשטארבענער מאמעס בראסלעט, געגנבעט און געפונען אויף אן אקציאן. סערענא טראגט א קינד, קריסטשען ווייסט נאך נישט, און זיי פארן אים איבעררעשן. אינעם רעסטאראן באריימט זיך לעקסי פאר איר ברודער מיטן "קרוין-בריליאנט": זי וועט ווערן דעם שעפ'ס ווייב. מארטא נעמט וואסער, מען באשטעלט איין געטראנק פאר צען דאלער, פינף דאלער טרינקגעלט, און מען לאכט זיי אויס ווי קארגע.

לעקסי און די ארבעטער באליידיקן זיי: דער מינימום איז א פלאש פאר צען טויזנט דאלער, טרינקגעלט כאטש הונדערט, און זיי האבן נישט קיין עיפּעקס קארטל. מארטא פרעגט צי זיי האבן נישט מורא פארן בעל-הבית. לעקסי: "מיין מאן פארמאגט דעם פלאץ", און ווייזט א ווידעא פון א זייגער, קריסטשענס מתנה צום "ערשטן יובליי". סערענא כאפּט זיך: דאס "פארריכטן" פון איר זייגער פאר א חודש איז געווען א ליגן.

לעקסי פאדערט מארטא זאל קניען. מארטא רופט איר זון א בושה; "ביסטו זיין מאמע?" פרעגט לעקסי, און נאך א פאטש הייסט זי זיי צוהאלטן. ביי לעקסי דערקענט סערענא דעם זייגער פון פופציג טויזנט דאלער, געמיינט פאר איר. לעקסי כאפט דעם בראסלעט; מארטא שרייט: סערענא סינקלער, די יורשת! לעקסי: א פאלשקייט. מען דריקט זייערע פנימער אין אייז. סערענא רמזט: ער האט עס נישט אליין געבויט.

קאפיטל 2: דער טאנק, דער לייוו און דער ערשטער גט־רוף

אין דער לאונזש פון עיפעקס האט לעקסי צוגעזאגט אומצוגעבן סערענאס פערל־בראסלעט נאר אויב זי וועט קניען. סערענא האט אפגעזאגט. מארטא: קיין צירונג איז נישט ווערט איר כבוד, זי איז ביי איר ווי די טאכטער וואס זי האט קיינמאל נישט געהאט. לעקסי האט געשפעט: א אמת'ע סינקלער וואלט געקומען מיט א העליקאפטער און באדיגארדס. סערענא האט אנגערופן גאבריעל: געפין מיר א גירושין־אדוואקאט.

דערווייל האט קריסטשען'ס געהילף אים דערמאנט די באגעגעניש דריי אזייגער מיט בלעקוואוד, און ער האט זיך באריימט אז דערנאך וועט אים אפילו משפחת סינקלער רעספעקטירן. לעקסי רופט ווייגענדיק אז מען וויל זי שלאגן, און ער לויפט. סערענא: איך בין געווען א נאר. לעקסי צעברעכט דעם בראסלעט און שטעלט סערענאן אריין אין א טאנק מיט עלעקטרישע איילן, 'מיין מאנס מתנה'. קריסטשען הייסט פארן שנעלער.

פריער איז געקומען מארקוס סטערלינג, דער הויפט־געהילף, און אויף לעקסיס קלאג וועגן איר זייגער האט ער די צוויי אנגערופן שווינדלערס: דעם מנהלס מאמע און ווייב זענען אין אויסלאנד. לעקסי האט סערענאן געהייסן וואשן צען טויזנט בעטגעוואנט. טראץ ווארענונגען האט איר ברודער עס געלאזט ווייזן אין גאנץ לאנד. ביים לייוו האט מען זי דערקענט אלס דעם מנהלס ווייב; גאבריעל האט עיפעקס אפגעזאגט.

סערענא צו קריסטשען: איך וויל גירושין. ער איז פארנומען. גאבריעל שניידט אפ עיפעקס. לעקסי האט זיך באריימט מיט 'א ביסל שאק'; זי האט פארברענט סערענאס האנט. מארטא: איך בין מארטא טראון, די מאמע פון קריסטשען בעיקער טראון, לעקסי וועט נישט אריין אין משפחה. זעקס הונדערט טויזנט האבן געקוקט אין פינף מינוט. די רעקארדירונג ווערט אפגעהיט, און קריסטשען שרייט: לעקסי, לאז זיי אפ!

קאפיטל 3: די מוטער אויף דער ערד, דער זון מיטן אפמאך

לעקסי'ס ברודער האט פארשטאנען אז מארטא איז אפשר טאקע קריסטשען'ס מוטער און געבעטן לעקסי זיך אנטשולדיגן. מארטא האט באשיצט סערענאן: זי ערווארט א קינד! לעקסי האט געסטראשעט סערענאן און דאס קינד, און סיימאן האט מארטא געשלאגן אן באוואוסטזיין. לעקסי האט געשפעט פון דער "אקטריסע". סערענא: אלעס פון קריסטשען איז געקומען דורך מיר. גאבריעל האט געהייסן טשארלס און די אדוואקאטן גרייטן גירושין־פאפירן.

קריסטשען איז אריינגעפלויגן; וואנעסא האט אים געזאגט אז די מוטער איז אין ניו יארק. ער האט לעקסי געפאטשט, און מארקוס סטערלינג ארויסגעווארפן און פארשווארצט איבער קאליפארניע, ווייל ער האט געלאזט פארשפארן סערענאן אין א טאנק און פארברענען אירע הענט. דעם ברודער, וואס האט אים גערופן "שוואגער", האט ער אפגעשטויסן. ער האט געשוואוירן אז ער האט נישט געוואוסט; סערענא: "לאמיר זיך צעשיידן."

קריסטשען האט גערופן די פרוי אויף דער ערד א געדונגענע אקטריסע. ער האט זיך געזארגט נאר פאר דער עיפעקס אקציע און דעם צען־ביליאן־דאלער אפמאך, לעקסי גערופן "בלויז א געהילפין", און די צרות "א קליינע מיסווערשטענדעניש". לעקסי: ער האט איר צוגעזאגט האלב אקציעס. ער האט באשולדיגט סערענאן אין א פארבינדונג מיט גאבריעלן, איר "פריינט פון ניו יארק". ערשט דאן האט ער דערקענט זיין מוטער און זיך צעטומלט.

מארטא איז אויפגעוואכט. גאבריעל: עיפעקס לעבט נאר פון סערענא'ס שטיצע. קריסטשען: "איך האב אלעס אליין געבויט", און געהייסן אים בינדן. לעקסי האט באגאסן מארטא מיט אייז־וואסער און באקומען א פאטש פון קריסטשען. מארטא: כל זמן זי לעבט, קומט לעקסי נישט אין איר משפחה. גאבריעל: "איך בין בלעקוואוד, דער אפמאך איז אפגעשטעלט." מען האט אים אויסגעלאכט; קריסטשען האט געשוואוירן צו ווערן "קעניג פון אמעריקע".

קאפיטל 4: דער פאַל פון קריסטשען טראָון

קריסטשען האט גערופן טשארלס מאריס, גאבריעלס הויפּט־עקזעקיוטיוו, אנטפּלעקן דעם "שווינדלער" און אז ער זאל איינשלינגען די גלאז. אבער מאריס האט זיך פארנייגט פאר גאבריעל, דעם נייעם שעף און יורש פון בלעקוואוד גרופּע. גאבריעל האט ארויסגעצויגן די געלט, אפגעשניטן שותפות און געקלאגט אויף צען ביליאן דאלער; אקציאנערן האבן געפּאדערט זיין קאפּ. דעם גט האט קריסטשען אפּגעזאגט און באשולדיגט לעקסין.

גאבריעל האט אנטפּלעקט: סערענא איז די יורשטע פון סינקלער קאנגלאמעראט, וואס האלט א דריטל פון וועלט־עקאנאמיע, און טאכטער פון א פּיר־שטערן גענעראל. לעקסי האט פארשטאנען אז קריסטשען האט נאר געוואלט געלט; ער האט זי אנגעשריגן. פרענק האט געשאצט דעם בראסלעט, א בריטישע קעניגליכע ירושה פון הונדערט יאר, אויף צען מיליאן דאלער. לעקסי און ברודער האבן געבעטן רחמנות; קריסטשען האט זיך אפּגעזאגט.

קריסטשען האט געבעטן "אין נאמען פון אונזערע צען יאר", כאטש די חתונה איז געווען נאר דריי יאר. ערשט יעצט הערט ער פון א קינד, וואס ער וועט, זאגט סערענא, קיינמאל נישט זען. מארטא האט זיך אפּגעזאגט פון אים, איר פארמעגן – פאר צדקה. עיפּעקס איז באנקראט, זיין פארמעגן איינגעפרוירן. לויט לעקסיס פּלאן האט ער פאר דער פּרעסע גערופן סערענא גייסטיק קראנק; לעקסיס "צעבראכענע האנט" איז ארויס פאלש.

פרענק האט אנטפלעקט קריסטשענס צוכאפן סינקלער געלט דורך פירמעס, און דעם וואסער־קערקער מיט עלעקטרישע איילן. ביידע זענען ארעסטירט אויפן גענעראלס באפעל, און באשולדיגן איינער דעם אנדערן. סערענאס ליקווידאציע־פראטאקאל האט אויסגעמעקט קריסטשענס קיימאן־געלטער, אידענטיטעט און פינף יאר געשיכטע. גאבריעל פרעגט זי וואוהין יעצט, און זי ענטפערט: אהין וואו קיין בגידה, צו זען די טאכטער וואקסן.

לעצטע געדאנקען: דער סוף און וואס די מעשה ווייזט

צום סוף: קריסטשען טראון האט פארלוירן דעם אפמאך פון צען ביליאן דאלער מיט בלעקוואוד גרופע, זיין פירמע עיפעקס, זיין מאמע, און אפילו זיין נאמען. ער און לעקסי וואנס זענען ארעסטירט געווארן. סערענא סינקלער איז אוועקגעפארן מיט איר קינדהייט פריינט גאבריעל בלעקוואוד, דערציען איר טאכטער אין רו. דער טיטל רעדט פון סערענאס אימפעריע, אבער עס פאלט צוזאמען קריסטשענס.

סערענא און מארטא זענען אפגעשאצט געווארן לויט א טרינק פון צען דאלער, כאטש זיי זענען פיל מער ווערט. קריסטשען האט זיך באריימט אז ער האט אלעס אליין געבויט, כאטש ער איז געשטאנען אויף סינקלערס שטיצע. מארטא האט געקליבן דעם אמת איבער איר זון. לעקסיס לייוו-סטרים, געמאכט צו פארשעמען סערענאן, איז געווארן די ראיה קעגן זיי ביידע. געלט קען נישט פארביטן אנשטענדיגקייט. א דאנק פארן צוהערן!

✦

מעשה 4

די באהאלטענע מלכה קומט צוריק

הקדמה: א מאמע'ס ליבע קעגן א נעץ פון ליגנס

היינט די פערטע מעשה אין אונזער סעריע: די ענגלישע דראמע „די באהאלטענע קעניגין קומט צוריק ראטעווען איר טאכטער און זיך נוקם זיין" פון מונליט מעלאדראמאס, אכט און זיבעציג מינוט. מיר קענען נאר די גערעדטע ווערטער, אן רעדנער-נעמען, טרעפט מען אמאל ווער רעדט. שפילט זיך אפ אין ריווער סיטי: שפיטאל, לוויה-הויז, און א פירמע וואס איז ארויסגעוואקסן פון אן אונטערוועלט באנדע.

אין מיטן שטייט וויקטאריע וואנס, אמאל א געפערכטע פירערין, וואס האט אוועקגעלייגט איר מאכט כדי צו האלטן א הבטחה צו איר שטארבנדיגע טאכטער, און לעבט זינט דעמאלט פשוט. נעבן איר: איר אויפגעצויגענע טאכטער לילי און איר געטרייער געהילף מארקוס. איין טאג קומט א רייכע פרוי, מארגרעט סטערלינג, און טענהט אז זי איז לילי'ס אמת'ע מאמע. וועט א מאמע'ס ליבע זיך שטעלן קעגן א נעץ פון ליגנס? הערט גוט צו.

קאפיטל 1: פון עסן-וועגעלע צוריק צו פיניקס גרופ

נאך פינף יאר קאמף האט וויקטאריע וואנס געמאכט פיניקס סינדיקאט פאר א לעגאלער פיניקס גרופ: צען ביליאן דאלער אין

זעקס חדשים, א מיליאן פאר יעדן מיטגליד. זי מעלדט אן אז מארקוס פירט ווייטער, ווייל איר שטארבנדיקע טאכטער לילי האט געבעטן זי זאל פארלאזן די אונטערוועלט. ביים קבר בעט זי מחילה. שפעטער געפינט זי א שרייענדיק קינד וואס זעט אויס ווי לילי, און רופט עס לילי.

צוואנציג יאר שפעטער פירט וויקטאריע אן עסן-וועגעלע. מארגרעט סטערלינג קומט מיט א די-ען-עי טעסט: זי איז לילי'ס געבוירענע מאמע. זי טענהט אז שונאים האבן זיי געיאגט, און זיי האבן דאס קינד באהאלטן און פארלוירן. איר מאן איז געשטארבן, און זי האט מאגן-ראק מיט ווייניגער ווי זעקס חדשים. וויקטאריע אפט אפ א מיליאן דאלער און לאזט לילי באשליסן. לילי גייט מיט פון רחמנות, און וויקטאריע ווארנט מארגרעט.

פיניקס-ארבעטער בעטן וויקטאריע צוריקקומען צוליב אן אומבאקאנטן כח וואס ברענגט פארלוסטן, און זי נעמט צוריק די גרופּ. אין שפיטאל ציט מען בלוט פון לילי: מארגרעט'ס איינציגע טאכטער איז די קראנקע קלאוי, דער ראק איז געווען א ליגן. נאך צוויי מאל, זאגט מען, לאזט מען לילי לעבן. לילי רופט: "מאמע, קום מיך ראטעווען!" און דער טעלעפאן ווערט טויט. אין צוויי מינוט געפינט מארקוס: ריווער סיטי שפיטאל.

קלאוי שיקט מארגרעט נאך אסמאנטוס-קוכן. זי באגעגנט מארקוס און הערט אז זיין טשערמאן וויקטאריע זוכט איר טאכטער — די מאמע מיט'ן וועגעלע פירט פיניקס גרופּ! מארגרעט ליגט אז לילי איז פאראונגליקט געווארן און

געשטארבן אויפ'ן אפעראציע-טיש. פון א פארשלאסענעם צימער שרייט לילי: ״מאמע, איך בין דא!״ וויקטאריע ברעכט אויף די טיר, געפינט גארנישט, און פאדערט צו פארן צום קערפער אין גרין היל לוויה-הויז.

קאפיטל 2: דער לוויה-וואגן און דער פרירער

די רשעים באשליסן: לילי ווערט ארייַנגעלייגט אינעם פרירער פון גרין היל לוויה-הויז, וויקטאריע זאל זי זען, און גלייך פארברענען. האווארד, דער „פעטער", ברענגט א לוויה-וואגן; מארגרעט האלט אויף וויקטאריע. אינעם וואגן באשליסט לילי, האלב באוואוסטלאז, צו לעבן. וויקטאריע מיינט אז זי זעט לילי אין א קאר און לאזט עס אפשטעלן; מען ווייגערט זיך צו עפענען: אן אנדערנס מת. וויקטאריע נעמט די אחריות.

מארגרעט מעלדט: מען גרייט זיך צו פארברענען. וויקטאריע איילט אהין און הייסט מארקוס אויספארשן ווען לילי איז אנגעקומען. מארגרעט הייסט לילי ארייַנשטופן אין פרירער מיט די עכסטע באטייבונג, אז זי זאל זיך נישט אויפכאפן. וויקטאריע געפינט לילי שטיל, ווייַנט אז זי איז צו שפעט, און אונטערשרייבט די פארברענונג-פאפירן. מארקוס: קיין רעקארד פון לילי, אפשר לעבט זי! מארגרעט מורמלט: זי מוז שטארבן.

וויקטאריע פארבינדט דעם פעלנדיקן רעקארד מיטן לוויה-וואגן. מארגרעט: לילי איז אנגעקומען שפעט בייַנאכט מיט א צעטל, פון קלאוי צוגערייט. פארוואס אזא אייל, ווען דער מנהג איז לאזן א מת רוען דריי טעג? לילי אליין האט געבעטן גלייך

פארברענט צו ווערן, אז די מאמע זאל מיינען זי לערנט אין אויסלאנד. וויקטאריע ברעכט זיך, ביז זי זעט לילי'ס פינגער זיך רירן; מארגרעט: אפלייקענונג.

פון די פיניקס-מלחמות ווייסט זי: א טויט קען מען פארשטעלן, נישט דעם דופק. נאר די איבערדאזע באטייבונג האט צייטווייליג אפגעשטעלט דופק און הארץ. לילי הערט דעם מאמעס קול. וויקטאריעווארנט מארגרעט, זעט לילי'ס האלדזבאנד, רופט אפ די פארברענונג און נעמט לילי אין שפיטאל. די רשעים: לילי מוז שטארבן. מארגרעט פארט מיט, אן דאקטאר; וויקטאריע כאפט זי ביים שרייבן מעסעדזשעס: גיב אהער דעם טעלעפאן!

קאפיטל 3: א טרער, א שפריץ און א סם

טייערע צוהערער, אין שפיטאל דערקלערט א דאקטאר לילי פאר טויט, אבער ער איז א פאלשער, באשטעלט פון קלאוי. מארגרעט דרינגט צו באגראבן. וויקטאריע: צוואנציג יאר האב איך זי אויפגעצויגן, און נאך דריי חדשים ביי דיר ליגט זי אזוי. מארקוס זעט א טרער; נאר א לעבעדיקער וויינט. מארגרעט באשולדיקט דאס ליכט, וויקטאריע פרעגט ווער האט אפערירט, און מארגרעט טראכט אויס "וויצע-פרעזידענט קארטער".

מארגרעט ווארנט קלאוי: דאס מאל מוז זי שטארבן. וויקטאריע לאזט מארגרעט באוואכן. ווען לילי אטעמט, רופט מארגרעט וויקטאריע משוגע. קארטער זאגט ער האט געראטעוועט "דריי, ניין, פינף שעה"; וויקטאריע דרייט אים די האנט, און ער גיבט

צו אז זי האט געלעבט, נאר ער האט געשריבן טויט ווייל זי וואלט געבליבן א "געוויקס" – קלאוי'ס איינפאל. פינגער, טרער, אטעם, אלץ אמת; וויקטאריע שלאגט אים.

מארגרעט באט איר פארמעגן פאר א רפואה, נאר וויקטאריע רופט צוריק דעם וואונדער-דאקטאר ארטור, וואס רופט זי נאך "באס" און קומט אין צען מינוט. די שותפים גרייטן א סם-שפריץ; וויקטאריע טרייבט אלע ארויס, מארקוס ביי דער טיר. א פרווי ערקלערט: קארטער איז מעדיציניש, גריפין אדמיניסטראטיוו. וויקטאריע דערקענט אין איר די פארברענערין פונעם לוויה-הויז; זי פארכאפט זיך וועגן דער טאכטער, און מארקוס כאפט זי.

דער סם טייט אין א האלבע שעה. וויקטאריע געפינט ביי קארטער א גענוצטע "הארץ-מעדיצין"-שפריץ; מארקוס פירט אים אוועק. דער פאלשער דאקטאר זאגט אז זי האט אים באצאלט. מארגרעטווארפט אלץ אויף קארטער. ארטור געפינט פרישן נארקאז פאר פיר, אן אפעראציע; מארקוס ברענגט בלוט-באווייז, און ארטור ציט ארויס ציאניד. די רשעים אנטלויפן דורך אן אנגעשפילטע אטאקע צו בלעיק, וויקטאריע'ס שונא, מיט לילי אלס שוואכקייט.

קאפיטל 4: די באמבע, די נקמה און דער וועג אהיים

אין דער קליניק דערציילט לילי: קיין קענסער איז נישט געווען, דריי חדשים האט מען איר געצאפט בלוט פאר קלאוי. וויקטאריע שווערט יושר. די סטערלינגס זאגן בלעיק וואו זי

ליגט; ער האלט אז וויקטאריע האט פאר צוואנציג יאר אומגעברענגט זיין פאטער. מען זוכט די אנטלאפענע. די באנדע פאלט אריין: מארגרעט ווייזט אן אויף לילי, דאקטאר ארטור שיצט זי און ווערט צעשלאגן, און לילי ווערט אוועקגעכאפט.

וויקטאריע מוז קומען אליין, אן פאליציי, אין א האלבער שעה אין וועסט ענד; מארקוס זאמלט די מאנשאפט. וויקטאריע דערקענט בלעיק אלס דרעיקס זון און בעט ער זאל זיך נוקם זיין אין איר. ער הענגט לילי אויף א שטריק, און וויקטאריע האלט זי אויס. דערנאך א באמבע: צוויי מינוט, צוויי דראטן. וויקטאריעס לייט באזיגן די באנדע; בלעיק בעט מען זאל אים טייטן, און די איבעריגע גייען צו פאליציי.

מארגרעט בעט מחילה, נאר פאר א מאמע וואס שאדט איר קינד האט וויקטאריע קיין רחמנות; מען זוכט קלאוי און האווארד. לילי פאלט אוועק. קלאוי זאגט צום פעטער אז מען האט אומגעברענגט איר מאמע; ער שטימט צו נקמה. אין שפיטאל מאכט וויקטאריע לילי פאר דער איינציגער יורש, און דערציילט אז די עלטערע שוועסטער איז אומגעקומען פון בלעק דראגאן סינדיקאט. לילי: צי פארזיצער צי עסן-וועגעלע, ביסטו מיין מאמע.

דריי טעג שפעטער, ביים ערשטן לילי'ס קבר, שטעלט וויקטאריע פאר 'דיין קליינע שוועסטער מיטן זעלבן נאמען'. דערנאך א מאשין-אטאקע, אבער לילי איז געזונט. דער פעטער ווערט געכאפט אויפן עראפארט. קלאוי באדויערט וואס זי האט נישט אויסגעצאפט לילי'ס בלוט. לילי שענקט איר דאס לעבן,

'דו ביסט אויך מיין שוועסטער', און הייסט זי איבערגעבן דער פאליציי. 'מאמע, איך וויל אהיים.' 'לאמיר גיין אהיים.'

לעצטע געדאנקען: א מאמעס ליבשאפט איבער אלעם

וויקטאריע וואנס האט געראטעוועט לילי פון ליגנס, סם און כאפעניש. די שונאים זענען געפאלן, און לילי איז געווארן די איינציגע יורשטע פון פיניקס גרופ. די מאמע וואס האט צוואנציג יאר אויפגעצויגןביים שפייז-וועגעלע איז די אמת'ע מאמע; מארגרעט, מיטן בלוט, האט נאר געצאפט בלוט. א מאמעס געפיל לאזט זיך נישט אפנארן: זי האט געגלייבט דעם קול, פינגער, טרער און אטעם מער ווי פאלשע באווייזן.

די שטאלצע וואס האבן אראפגעקוקט אויף דער פרוי מיטן שפייז-וועגעלע זענען נידעריג געווארן ווען מען האט דערזען איר כח. די נקמה האט פארצערט אירע רודפים: בלעיק'ס צוואנציג-יעריגע שינאה און קלאוי'ס רדיפה פאר איר מאמע האבן זיי געברענגט צום חורבן. לילי האט אויסגעקליבן רחמנות און דאס געזעץ אנשטאט נקמה. מאמע און טאכטער גייען צוזאמען אהיים. א שיינעם דאנק פארן צוהערן!

מעשה 5

די פיש־הענדלערין וואס האט געהערשט איבער אלעמען

הקדמה: א מאמע, א טאכטער, און א סוד

טייערע צוהערער, היינט ברענגען מיר די פינפטע מעשה אין אונזער סעריע, א פילם פון «טווינקל דראמע סטודיא». דער טיטל זאגט: ווען מען האט געפייניגט איר טאכטער, איז די פארבארגענע קעניגין צוריקגעקומען און אראפגעווארפן אלעמען. עס איז א געשפילטע דראמע אן א דערציילער, באקאנט נאר פון די ווערטער וואס מען רעדט, און דויערט בערך פינף און זיבעציג מינוט. זי שפילט זיך אפ אויף א פיש־מארק, אין א פאבריק, אין א שפיטאל, און אין די אפיסן פון א ריזיגע פירמע.

אין צענטער שטייט א פשוט'ע פיש־הענדלערין, און איר טאכטער, א יונגע אינזשענירין וואס ווייסט נישט ווער איר מאמע איז באמת. די מעשה האט צוויי טיילן: ערשט א שטאלצע משפחה פון גרויסע מאכערס, און דריי חדשים שפעטער פראטעקציע און פארגנבעטע מיליאנען אין א פירמע. איר וועט הערן ווי גאווה ווערט צעבראכן, ווי טרייהייט ווערט באלוינט, און ווי א מאמע שטייט ווי א וואנט פאר איר קינד.

קאפיטל 1: דער פיש־מארק און די פאבריק

אויף א פיש־מארק לאזט גרעיס, א פשוט'ע פיש־הענדלערין, אראפ די פרייזן פאר אירע קונים. א באנדע חוליגאנעס טענה'ט אז איר וואג האט זיי אפגענארט אויף זיבן דאלער. גרעיס זאגט רואיג אז איר וואג איז ערליך, און זיי צעברעכן איר שטאנד. זי פאדערט זיי זאלן אויפראמען און באצאלן פאר די פיש, בערך צוויי טויזנט צוויי הונדערט דאלער. דא קומט ארטור טארן, דער שטארקער פון ריווער סיטי, און די חוליגאנעס ציטערן. ער וויל זיי שווער באשטראפן, אבער גרעיס בלייבט ביי אירע תנאים.

עס שטעלט זיך ארויס אז ארטור איז איר געטרייער אונטערגעבענער, און גרעיס איז אינגעהיים דער קאפ פון דער ריזיגער פירמע טייטען ענערדזשי. ער בעט צו שיקן זיין צעלאזטע טאכטער מיא ארבעטן אין קלאוויי'ס פאבריק. גרעיס איז מסכים, אבער ווארנט אז איר טאכטער, א פרישע אינזשענירין, ווייסט נישט דעם סוד. אין עסצימער, וואו קלאוויי זיצט מיט איר קינדהייט־פריינט ליאם, שיט מיא פאר אלעמען שאלעכץ און ביינער אין קלאוויי'ס עסן. דערנאך רופט זיך נאוא, קלאוויי'ס חתן, מיא'ס געטרייער דינער און שפעט פון קלאוויי. זי ברעכט אפ דעם שידוך.

מיא לאזט זיי נישט גיין. אירע מענטשן האלטן קלאוויי פעסט, און ליאם, וואס שטעלט זיך פאר איר און סטראשעט צו רופן די פאליציי, ווערט אויסגעלאכט. מען פירטביידע אוועק און בינדט זיי צו. מיא גיט זיי צען סעקונדעס זיך ארויסצוררייסן, אנדערש

וועט עפּעס פון אויבן אראפפאלן. קלאויי פרעגט פּאַרוואָס, און מיא ענטפערט אז זיי האבן איר אויפגערעגט. ווען קלאויי זאגט אז די טארן משפחה קען נישט טון וואס זי וויל, ענטפערט מיא שטאלץ.

קאפיטל 2: די מאמע קומט צו לויפן

די צען סעקונדעס לויפן אויס, עפּעס פאלט אראפ, און ליאם ווערט שווער פארוואונדעט; דער טעקסט זאגט נישט וואס, אבער עס זעט אויס אז ער האט באשיצט קלאויי. ער זאגט אז ער וויל זי זען אלס כלה, זי פארשפרעכט אים, און ער פארלירט דאס באוואוסטזיין. קלאויי בעט אים צו נעמען אין שפיטאל, אבער מיא פארלאנגט פון איר א שענדליכע דערנידעריגונג פאר אלעמען. קלאויי איז גרייט, נאר צו ראטעווען ליאם, און דעמאלט פלאצט אריין גרעיס.

מיא'ס חברה שפעטן, און מיא פארלאנגט גרעיס זאל קניען. גרעיס, וואס איילט צו ראטעווען ליאם, לייגט פאר פינף מיליאן דאלער, און מען לאכט אז זי פארמאגט קוים פינף הונדערט. ווען מיא באפעלט זי צו שלאגן, גיט גרעיס מיא א פאטש, «אנשטאט דיין מאמע». מיא באפעלט צו פארשעמען ביידע פאר דער גאנצער פאבריק. קלאויי וויל זיך אין פארצווייפלונג שאדן, און מיא זאגט אז איר טעות איז וואס זי איז געבוירן נידעריג. גרעיס בעט איר טאכטער, און איז מודה אז זי האט פון איר עפּעס באהאלטן.

דא לויפט אריין ארטור. מיא רופט אים צו קוקן די «פארשטעלונג», אבער גרעיס שלאגט אים און פרעגט וואס פאר א «פיינע» טאכטער ער האט אויפגעצויגן. זי מאכט נאוא איבערחזר׳ן זיין באליידיגונג, שלאגט אים, אוןווארפט אים פאר אז ער האט צעשטערט קלאוייס צוטרוי. זי באַרואיגט קלאויי, נעמט די שולד אויף זיך, און שיקט זי מיט ליאם אין שפּיטאל. ארטור דערנידעריגט זיך פאר גרעיס, און זאגט צו מיא אז פאר איר איז נישטא קיין «מיסטער טארן».

מיא מיינט אז איר טאטע, וואס איז שטענדיג שטרענג געווען, איז משוגע געווארן; די מאמע און דער זיידע האבן איר געגעבן אלעס. ווען ער הייסט איר קניען, ציט זי ארויס א ביקס און זאגט זיך אפ פון אים. גרעיס באשרייבט רואיג דעם געוועור און רופט מיא א «ריזיגער בעיבי» וואס איז גארנישט אן איר משפחה. מיא דריקט אויף, און די ביקס איז נישט געלאדנט. איבערגעשראקן איז מיא מודה אז זי איז גארנישט, ווארפט די שולד אויף נאוא, און סטראשעט מיט איר מאמע׳ס משפחה, די וואנסעס, וואס הערשן איבער סאוטלאנד.

קאפיטל 3: דער פאל פון דער וואנס משפחה

אריין קומט מיא׳ס מאמע, עוועלין וואנס, מיט איר פאטער אין א רעדער־שטול, דער פארזיצער פון דער וואנס פירמע. זיי רופן ארטור א פחדן וואס באשיצט נישט זיין טאכטער, און ער ענטפערט אז זיי האבן מיא צעלאזט. דער זיידע באריימט זיך אז ער קען שטענדיג צודעקן מיא, ווייל זיין פירמע שטייט פאר א

פארבינדונג מיט סטערלינג גרופע. ער שלאגט ארטור, און וועלין שיקט אים אויפן ארט גירושין־פאפירן.

גרעיס דערקלערט אז מיא האט אנגעהויבן, קלאויי'ן געטריבן זיך צו שאדן, און ליאם ליגט אן באוואוסטזיין. וועלין ענטפערט: «נו, און וואס?» מיא באליידיגט זיי שענדליך, און עס ברעכט אויס א געשלעג. ארטור ציט ארויס א ביקס צו באשיצן גרעיס און דעקט אויף אז זי איז גרעיס סטערלינג, דער קאפ פון סטערלינג גרופע, אבער קיינער גלייבט נישט. באלד קומט א טעלעפאן: די טארן געשעפטן זענען באנקראט, דורך דער וואנס כח. מיא בייט איר נאמען אויף מיא וואנס, און ארטור'ס מענטשן לויפן איבער פאר דריי מאל אזויפיל געצאלט.

ארטור אנטשולדיגט זיך פארן פארלירן די געשעפטן, און גרעיס ענטפערט אז געשעפטן קען מען ווידער אויפבויען, אבער מען זעט נישט שטענדיג ווער מענטשן זענען באמת. וועלין פסקנ'ט: מיא באקומט דריי שיסן אויף גרעיס, און אויב נישט, וועלן גרעיס, קלאויי און ליאם אומקומען. גרעיס בעט איין טעלעפאן, און מען לאזט איר מיט שפאט. ארטור ווארנט וועלין צום לעצטן מאל, אומזיסט. נאכן שמועס, וואס מען הערט נישט, זאגט גרעיס אז די וואנסעס האבן זי אנטוישט, און גיט צען מינוט.

באלד קלינגען די טעלעפאנען. וועלין הערט א שמועס, ווערט שטיל, און גיט מיא צום ערשטן מאל א פאטש. א פירער פון דער פירמע מעלדט דעם זיידן אז «אומבאקאנטע כוחות» האבן געטראפן: כמעט פופציג ביליאן דאלער פארשוואונדן, דריי און

דרייסיג טאכטער־פירמעס אין באנקראט־שוץ, אינטערעס געשפרונגען הונדערט צוויי און פערציג פראצענט, און די שותפים צעטיילן דעם רויב. אויב גרעיס'עס טעלעפאן האט דאס געטון, זאגט מען נישט קלאר; זי זאגט נאר אז די וואנס משפחה איז פארטיג.

יעצט קניען זיי. עוועלין רופט ארטור «מיין מאן» און בעט הילף, אבער ער ענטפערט אז מיא וואנס האט מער נישט מיט אים צו טון. דער זיידע לייגט פאר זיין אייגן לעבן. גרעיס זאגט אז זי וועט גארנישט טון, און ער פארשטייט אז די גרויסע כוחות וועלן זיי אליין פארטיגן. מיא בעט, און גרעיס דערמאנט אז קלאויי האט אויך געבעטן. די וואנסעס אנטלויפן פון לאנד. ארטור וויל אויפנעמען האלב די שולד, אבער גרעיס הייסט אים אויפראמען סאוטלאנד. אין שפיטאל וועקט זיך ליאם; אין דריי חדשים וועט ער זיין געזונט.

קאפיטל 4: פראטעקציע, שוחד און די יורשת

דריי חדשים שפעטער האט ארטור צוזאמענגעשמאלצן די וואנס און טארן געשעפטן אין סטערלינג, און איז געווארן דער קאפ פון סאוטלאנד צווייג. קלאויי איז דארט געווארן אינזשעניר־פארוואלטערין מיט אייגענע כחות, און גרעיס באשליסט זי צו גרייטן אלס יורשת. גראד דעמאלט ווארפט קלאויי אפ לילי ברוקס, די פלומעניצע פון טשארלס ברוקס, דער צווייטער אין קאמאנדע, און זאגט אז פראטעקציע איז נישט קיין

סיבה צו לאזן אראפּ די מאס. לילי סטראשעט, און איר מאמע ביאַטריס ברוקס פּלאצט אריין און שלאגט.

ביאַטריס פאדערט אן אנטשולדיגונג און די ארבעט פאר לילי, און רופט מענעדזשער בראון. קלאוויי ברענגט פאקטן: לילי האט קיין ערפארונג, און אויפן עקזאמען האט זי באקומען אונטער צען פונקטן, די אנדערע אלע איבער אכציג. דאך שמייסט בראון ארויס קלאוויי און מאכט לילי פאר קאפּ פון דער אינזשעניר־אפּטיילונג. מען האלט קלאוויי פעסט, און ביאַטריס סטראשעט זי צו פארשווארצן אין גאנצן פאך. דא קומט גרעיס, באפרייט איר טאכטער, און גיט ביאַטריס א פּאטש. קלאוויי וויל שטיל אוועקגיין, אבער גרעיס זאגט אז די אנדערע דארפן גיין.

ביאַטריס רופט הילף, און ארטור קומט אן. זי און לילי פאדערן ער זאל באשטראפן די «בייזע מאמע און טאכטער», אבער ארטור גיט פּעטש ביאַטריס, לילי און בראון, פאר פארדרייען דעם אמת. ער אנטשולדיגט זיך פאר גרעיס און פאר קלאוויי, ווען ער רופט «מיס טארן», מסתמא א טעות פאר «מיס סטערלינג». גרעיס הייסט יעדן ווען ביאַטריס האט געשלאגן איר צוריקגעבן טאפּל, ווייל ווייכקייט צו אזעלכע איז הארטקייט צו זיך אליין. זי רופט א פולע פארזאמלונג, און קלאוויי פרעגט: מאמע, ווער ביסטו באמת?

אויף דער פארזאמלונג דעקט גרעיס אויף: דער פּראיעקט־דירעקטאר ראבערט האט אין דריי יאר פארגנבעט איבער אכציג מיליאן דאלער, און זיינע שלעכטע סחורות האבן גורם געווען אן אומגליק אויף דער דריטער פּראדוקציע־ליניע,

הונדערט און פופציג מיליאן שאדן. דער פינאנץ־דירעקטאר עדוואורד האט איבערגעלאזט א לאך פון כמעט דריי הונדערט מיליאן. זי לערנט קלאויי אז מזיקים זענען נישט שרעקלעך, נאר וואס מען לאזט זיי פריי. עדוואורד ווארפט די שולד אויף טשארלס, און ארטור שיקט זיי אין טורמע. טשארלס זאגט אז ווינסענט סטערלינג פון הויפטקווארטיר קומט אים איינשטעלן אנשטאט ארטור.

טשארלס לאכט אז דער אמת'ער קאפ איז יארן אין אויסלאנד. ווינסענט קומט און שמייסט ארויס ארטור, אבער ער דערקענט גרעיס, רופט זי «פארזיצערין», און מוז מודה זיין אז ער האט געשטיצט טשארלס'עס כאפעניש פון מאכט; גרעיס הייסט אים אוועקגעבן זיין שטעלע. ארטור גיט איבער טשארלס און זיינע שותפים צום געריכט, און גרעיס מעלדט אז קלאויי איז די איינציגע יורשת. ליאם הערט עס אין די נייעס און זאגט אז ער איז נישט גוט גענוג, אבער קלאויי קומט אן אלס כלה, צו האלטן איר הבטחה. דא ברעכט דער טעקסט אפ, אן זיין ענטפער.

לעצטע געדאנקען: וואס די מעשה לערנט באמת

טייערע צוהערער, אונטער אלע פעטש און געשרייען, דערציילט די מעשה וועגן כח וואס מען האט נישט פארדינט. מיא און לילי זענען אויפגעוואקסן אויף פראטעקציע, און ווען זי איז געפאלן, זענען זיי געבליבן מיט גארנישט. קלאויי איז געשטיגן מיט איר אייגענער ארבעט. ארטור ווערט באלוינט פאר טרייהייט, בשעת זיינע מענטשן האבן אים פארלאזט פאר געלט. און א מאמע האט

באהאלטן איר כח ביז איר קינד האט עס געדארפט. ביז דער זעקסטער מעשה, זייט געזונט.

מעשה 6

די מאמע פון די דאקס קומט צוריק

הקדמה: וועגן דער מעשה

טייערע צוהערער, היינט ברענגען מיר די זעקסטע מעשה פון אונזער סעריע, פונעם קאנאל בינדזש דראמע דעילי. דער טיטל: די עליטע האט ווײ געטון איר טאכטער, און יעצט קומט צוריק די פארבארגענע קעניגין זיי לאזן באצאלן. א געשפילטע דראמע, באקאנט נאר פון די געראדטע ווערטער, בערך זיבן און אכציג מינוט. זי שפילט זיך אפ אין דער פארט־שטאט פארט הייווען, צווישן די דאקס, א רייכן פאמיליע־הויף, א ריזיגע פירמע און די משפחות פון דער אונטערוועלט.

פארוואס בלייבן ביזן סוף? אן עלטערע פרוי פארקויפט עסן פון א וועגעלע ביים ים, און יעדער קוקט אויף איר אראפ, אבער הינטער דעם באהאלט זיך א סוד וואס קען שאקלען א גאנצע שטאט. די דראמע האט צוויי טיילן: א חתונה וואס ווערט א חורבן, און א זוכעניש נאך א רפואה און א פיינט פון אלטע צייטן. דער סוף ברענגט א רואיגן, טיפן אפשלוס.

קאפיטל 1: א מאמע, א טאכטער און א חתן

ביי די דאקס מאנט א יונגער גזלן שוץ־געלט פון עווען בלעק און לאזט צעברעכן איר עסן־וועגעלע. א מאן רעכנט אים אויס

צוויי טויזנט הונדערט דאלער שאדן, און דער גזלן באצאלט און דאנקט ׳מאדאם׳. דער מאן, ריטשארד הייל, פרעגט פארוואס די געוועזענע דראקאן־קעניגין פון דער אונטערוועלט לאזט זיך באליידיגן. זי ערקלערט: מיט איין און צוואנציג יאר צוריק איז איר מאן אומגעברענגט געווארן, און מיט נייצן יאר צוריק איר שוועסטער קלארע, ביי איר אייגענער חתונה, בשעת זי האט באשיצט לילי.

דעריבער לעבט זי אונטער א פאלשן נאמען. ריטשארדס זון קארטער דארף חתונה האבן מיט איר טאכטער לילי, און נאך דער חתונה וועט עוועלין אנטפלעקן ווער זי איז. אבער קארטער באליידיגט לילי ווי א ארעמע פון די דאקס, קלאגט אז צוליב איר האט ער פארלוירן רייכע שידוכים און די ירושה איז פארפרוירן, און סטראשעט איר און איר מאמע. ריטשארד גרייט א פראכט־חתונה מיט רויזן פון אמסטערדאם און אכציג מוזיקאנטן; ער זעט לילי בלאס און שלאגט קארטער. קארטער פלאנט פאר מארגן א שלעכטע ׳איבערראשונג׳ מיט זיינע חברים.

עוועלין זאגט לילי אז זי דארף קיינעם נישט צופרידנשטעלן. די פערל־קייט איז א מתנה פונעם פארשטארבענעם טאטן דעניעל, וואס האט אליין אויסגעקליבן יעדע פערל: די לעצטע זאך פון אים. דאן באמערקט זי א פרישע וואונד אויף לילי׳ס ארעם; לילי זאגט אז זי איז געפאלן ביי די פראבעס. לילי בעט צו פארן צום אינזל וואו די עלטערן זענען אויפגעוואקסן, און עוועלין באפעלט די סיינט אורעליע אינזלען פארשרייבן אויף לילי׳ס נאמען פאר

פארטאגס, און אין דריי טעג צוריקשטעלן ווי פאר פערציג יאר. לילי טראכט: נאך איין טאג אויסהאלטן.

קאפיטל 2: דער חתונה־טאג ווערט א חורבן

אינעם חתונה־טאג קומט קארטער מיט זיינע חברים מיט 'עטליכע איבערראשונגען'. ער שפעט פון דער קייט און באליידיגט לילי'ס עלטערן, און לויט די ווערטער ווערט די קייט צוגענומען; לילי שרייט, טאטע, זיי מוחל. זיינע חברים פייניגן און באליידיגן זי שווער, און ער נעמט עס אויף א ווידעא. אינדערצווישן אנטפלעקט ריטשארד פאר מארגרעט: עוועלין קאנטראלירט אכט און דרייסיג פראצענט פון בלעק דראגאן גלאבאל דורך זיבן פאנדן. א קאלאנע קומט, מיט סעבאסטיאן קראוק, אמאל א געפערלעכער רוצח, היינט איר משרת.

עוועלין גייט צו לילי'ס צימער, און מען הערט געשרייען: לילי איז אראפגעפאלן פון דער הייך. די מאמע האלט זי, דערמאנט דעם צוזאג צו פארן צום אינזל, און פאדערט די בעסטע דאקטוירים אין צען מינוט. קארטער שפאצירט ארום פריילעך, און ריטשארד שלאגט אים. דער דאקטער זאגט אז לילי, נאר איין און צוואנציג, קען בלייבן אן באוואוסטזיין, און אז זי האט לאנג געליטן פון אכזריות. מען געפינט דעם ווידעא וואס ערקלערט פארוואס זי איז אראפגעשפרונגען. ריטשארד און מארגרעט זאגן אז זיי האבן נישט געוואוסט, און ערבייטן זיך צו שטארבן.

עוועלין גיט איבער די מענער וואס האבן לילי ווייז געטון אין סעבאסטיאנס הענט. קארטער ווערט געבראכט פון א שמחה,

און די עלטערן הייסן אים קניען. ער וויגערט זיך, כאפט א ביקס, ציעלט אויף עוועלין, און באריימט זיך מיט וואס ער האט געטון. נאך א קורצן געראנגל זאגט עוועלין אז זי וויל שוין נישט זיין לעבן. ריטשארד בעט א שטרענגע שטראף. 'נישט גענוג,' זאגט זי; ער זאל פארלירן אלעס, נישט קענען רירן א פינגער, און בלייבן ביי פולן שכל, אייביג אין חרטה.

מארגרעט ערבייט זיך עס אליין צו טון, כדי ער זאל ווייניגער ליידן, אבער דא קומען דער פעטער עדווארד, ראש המשפחה, און זיין ווייב וויוויאן, וועלכע האלטן קארטער ווי זייער זון. קארטער ליגט אז לילי איז געווען אומגעטריי און ער איז דער קרבן. עדווארד לאכט פון דעם 'פארשימלטן טיטל': פארט הייוועץ געהערט צו די הייל'ס. עוועלין דערמאנט אז זי האט די משפחה געראטעוועט פון די גזלנים און געגעבן דאס ערשטע געלט פאר דער פירמע; ער לייקנט, און הייסט זיינע מענער זי אנפאלן, אבער סעבאסטיאן באזיגט זיי.

קאפיטל 3: דער גרויסער חשבון

וויוויאן באריימט זיך אז זי איז די עלטסטע טאכטער פון דער עשפארד משפחה, און איר טאטע קען פארפרירן יעדע באנק אין שטאט. עוועלין הייסט סעבאסטיאן אנקלינגען צו אים. דער טאטע ענטפערט מיט גרויס כבוד, שרייט אויף זיין טאכטער אז אן מיסעס בלעק וואלט די משפחה לאנג פארשלונגען געווארן, פארפרירט איר טראסט־אקציעס, נעמט צו איר ירושה, און גיט זי איבער אין עוועלינס הענט. עוועלין באפעלט צו טון מיט זיי

וואס זיי האבן געפלאנט פאר איר, און עדווארד און וויוויאן ווערן ארויסגעווארפן צעבראכן אין גאס.

קארטער שרייט אז זיין באבע העלענא איז די 'גאדמאדער' פונעם פארט, הויפט פון דער הארבאר געזעלשאפט. עוועלין לאזט אים אנרופן, ווייל יעדער וואס האט אים באשיצט טראגט אחריות. העלענא קומט מיט באוואפנטע מענער, טראץ מארגרעטס בקשה, און זאגט אז ווער עס האט מער ביקסן מאכט די כללים. דאן לאזט עוועלין אנהייבן דעם 'שווארצן משפט', וואס זי האט געגרינדעט פאר צוואנציג יאר: אלע אכט עלטסטע טרעטן אוועק, די פארטן שניידן אפ, די קאנטעס ווערן פארפרוירן, און העלענאס מענער ווילן נישט שיסן. זי בעט רחמים.

קארטער בעט, און דערנאך ערבייט ער זיך אז מען זאל נעמען די באבע און די עלטערן אנשטאט אים. עוועלין זאגט: קוקט גוט, דאס איז דער מאנסטער וואס איר האט אויפגעהאדעוועט. מארגרעט, ריטשארד און העלענא פירן אליין אויס זיין שטראף; ער בלייבט אייביג פאראליזירט, ביי פולן שכל, מיט נאר דאס נויטיגסטע און אן באזוכער. אויך די אנדערע מענער ווערן באשטראפט. ריטשארד דאנקט וואס מען האט אים און זיין ווייב געלאזט לעבן, און בעט א געלעגנהייט צו פארריכטן. די מידע עוועלין ענטפערט: געדענק וואס דו האסט היינט געזאגט.

דאן א האפענונג: דאקטער גרעיס הארט אנטוויקלט א באהאנדלונג צו אויפוועקן פאציענטן פון קאמא, און איר לאבאראטאריע פעלט געלט. עוועלין פאדערט זי פאר מארגן. אבער א געהיימע שטימע הייסט דילען פרייס, דעם פארטרעטער

פארזיצער, נישט לאזן גרעיס טרעפן ריטשארד. דילען פאלט זי אן; עוועלין רייסט זיך ארײַן, און ביים זען גרעיס זאגט זי, לויט די ווערטער, 'קלארע'. גרעיס גייט אוועק אנטוישט. ריטשארד נעמט צו דילען אלע שטעלעס: די פרייסעס האלטן פופצן פראצענט, אבער די פאנדן מיט ריטשארדס דרייצן מאכן איין און פופציג, און עוועלין ווערט פארזיצערין.

קאפיטל 4: דער גרויער קעניג און דער סוף

באלד פארשווינדט גרעיס פון אינעווייניג דעם הויפטקווארטיר. עוועלין זאגט אז מען צילט אויף איר, און נענט אדריען וואס, דעם 'גרויען קעניג', וועמען מען האט געמיינט טויט. ער איז געשטאנען הינטער דעם טויט פון דעניעל און קלארע, און צוליב אים האט זי זיך באהאלטן. זי לאזט אנהייבן א לאנג־צייטיגע געהיימע אפעראציע, 'דראקאנ'ס אטעם'. וויקטאר פרייס, דילענס טאטע, טענה'ט אז זי איז א פאלשע. דאן א רוף: עוועלין און ריטשארד אליין צו א פארלאזטער שטאל־פאבריק אין איין שעה, אדער גרעיס שטארבט. עוועלין גייט.

אין דער פאבריק פאדערט דילען אלע אקציעס פון די הייל'ס און די פאנדן, אז זיי זאלן קניען, און סטראשעט גרעיס. גרעיס זאגט אים אז מען נוצט אים נאר אויס. ער בארימט זיך מיט זיין בונד מיט דער סטערלינג משפחה. פלוצלינג טרעפט א שארפשיסער דילען אין פוס; זיינע פערצן מענער אין לויער האט סעבאסטיאן שוין אוועקגערוימט. גרעיס דאנקט, און עוועלין זאגט אז זי האט זי ארײַנגעשלעפט, און פון יעצט וועט קיינער איר נישט וויי טון.

מארקוס סטערלינג קומט; דילען בעט אים הרג'ענען די 'פאלשע' און טיילן די אקציעס, אבער מארקוס בטל'ט דעם בונד און קניט פאר דער דראקאן־קעניגין. וויקטאר פרייס קומט מיט באוואפנטע מענער, זאגט אז זי פארקויפט עסן ביי די דאקס איבער צען יאר, און גיט מארקוס צען סעקונדעס זי צו הרג'ענען. עוועלין דערמאנט אים דעם רינג וואס ער טראגט איבער צוואנציג יאר: זי האט אים געראטעוועט אין אן אלטן לאגער, ווען אפילו זיין טאטע האט אים פארלאזט. וויקטאר קניט. דא אטאקירן סאלדאטן פון אדריען וואס, וועלכער באווייזט זיך אויף א סקרין, און לאזט דערשיסן דילען.

דער גרויער קעניג באריימט זיך מיט סאלדאטן און באהאלטענע אויפרייס־מיטלען, און ערבייט זיך צו לאזן לעבן אלע אויסער עוועלין, אויב זיי קניען. ריטשארד, מארקוס און וויקטאר וואגן זיך אפ. ער באריימט זיך אז ער האט געשיקט קלארעס מערדער, און ווייסט פון לילי. ווען ער באפעלט צו אטאקירן, דרייען זיינע מענער זיך אום: זיי זענען עוועלינס לייט. שוין ניינצן יאר נעמט זי איבער זיינע הייזער, קאנטעס און וועגן. מען געפינט זיין באהעלטעניש; ער וויל נישט קניען, איינער שרייט 'שטעלט אים אפ', און זיין סוף ווערט נישט קלאר געזאגט.

לילי וואכט אויף: מאמע, איך האב געהאט א לאנגן חלום. מען זאגט נישט קלאר אז גרעיס'עס באהאנדלונג האט עס געמאכט, נאר מען קען עס פארשטיין. לילי גייט אליין צו קארטער. ער בעט א סוף, אפילו טויט, אבער זי זאגט: איך בין נישט געקומען מוחל זיין און נישט שטראפן; דו ביסט נאר א פשוטער מענטש,

נישט קיין שד. זי גייט אוועק. אויפן אינזל באריכטעט סעבאסטיאן אז די אפעראציע איז פארענדיגט אין אמעריקע, אייראפע און אזיע, און ריטשארד פירט ווייטער. לילי פרעגט צי דאס איז פענסיע. עוועלין: יעצט איז מאמע זיין וויכטיגער.

לעצטע געדאנקען: וואס די מעשה לערנט

וואס איז די מעשה באמת? עוועלין האט פארלוירן א מאן און א שוועסטער, און באהאלטן איר כח צו באשיצן איין טאכטער; אבער דער באהאלט האט געלאזט א קארטער מיינען אז אלעס איז ערלויבט. די דראמע ווייזט אז די וואס באשיצן א רשע טראגן אויך שולד, און אז הערשאפט אויף פחד צעפאלט, בשעת פריי־געקליבענע געטריישאפט האלט. און לילי געפינט אז פרייהייט קומט נישט פון נקמה, נאר פון אויפהערן צו ציטערן. טייערע צוהערער, א דאנק פארן הערן; ביי דער זיבעטער מעשה זעען מיר זיך ווידער.

מעשה 7

די בעל־הביתטע וואס האט געבויט די אימפעריע

הקדמה: א פרוי וואס האט צען יאר געשוויגן

טייערע צוהערער, ברוכים הבאים צו דער זיבעטער מעשה פון אונזער סעריע. היינט ברענגען מיר א פילם פונעם קאנאל בינדזש דראמא דעילי, וואס הייסט בערך: נאך צען יאר האט זי אנטדעקט די געהיימע משפחה פון איר מאן, און די פארבארגענע טעכנאלאגיע־קעניגין האט צוגענומען זיין אימפעריע. א געשפילטע דראמע פון בערך הונדערט און דריי מינוט, אן א דערציילער. מיר קענען זי נאר פונעם דיאלאג און פון די געדאנקען פון דער העלדין.

די מעשה שפילט זיך אפ אין "א־שטאט", מסתמא אין אמעריקע: ביי א צענטן חתונה־יובל, אין צוויי טעכנאלאגיע־פירמעס, אין א געריכט און ביי אן אקציאנערן־פארזאמלונג. די פירמע־נעמען זענען אין די אויפשריפטן אפט צעמישט. עס איז א מעשה פון א מאן וואס האט געמיינט אז ער ווייסט ווער זיין ווייב איז. ווער עס האט באמת געבויט די אימפעריע, און וואס פארראט קאסט, וועט זיך

שריט נאך שריט אנטפלעקן. בלייבט ביזן סוף, ער איז ווייט נישט וואס מען ערווארט.

קאפיטל 1: די אדרעס וואס האט אלעס אויפגעדעקט

סאפיע איז פינף און דרייסיג, צען יאר חתונה מיט הענרי, א בעל־הביתטע וואס ווארט יעדע נאכט אויף אים. הענרי פירט טענפעי, א פירמע וואס גרייט זיך צו גיין אויף דער בערזע. א פרוי, מסתמא זיין אנגעשטעלטע לינדא, גיט איר זיינע קאר־שליסלען און ווארנט אז דער ג.פּ.ס. ארבעט נישט; ער ארבעט גוט, און פארוואס זי האט דאס געזאגט ווערט קיינמאל נישט ערקלערט. הענרי איז פארנומען מיט אינוועסטארן. דער ג.פּ.ס. פירט זי צו זיין "היים", מאנהעטן מאנאר, וואו זי זעט זיין צווייטע הויזגעזינד.

אין די חשבונות זעט סאפיע: צען יאר לאנג איז יעדן חודש אוועק צוואנציג טויזנט דאלער צו א פרוי מיטן נאמען עמא, צוזאמען כאטש דריי מיליאן, אחוץ א ווילע און דריי טייערע קארס. זי בעט איר פריינדין נענסי אויסצופארשן. הענרי קומט שפעט, און זי ווארט ווי שטענדיק. זי דערמאנט זיך: צען יאר צוריק האט זי ארייננגעלייגט יעדן גראשן אין זיין פירמע, אים פארבונדן מיט וויכטיגע מענטשן, און זיך צוריקגעצויגן אין שטוב צו שוינען זיין שוואכן כבוד.

ביים פרישטיק רעדט הענרי וועגן דעם צענטן יובל מיט געשעפטס־שותפים, ווייל די פירמע שטייט פאר דער בערזע; ער זאגט אז ער פליט קיין ניו יארק און וועט פארפעלן איר

געבורטסטאג. נענסי'ס ידיעות קומען: עמא איז דריי און דרייסיג, א באקאנטע פון זיין שול־צייט. איר זון דזשאסטין איז נײַן, און א טעסט באווייזט אז הענרי איז דער טאטע. הענרי האט פון איר באהאלטן א מעדיצינישן סוד, אז ער קען מער נישט האבן קינדער. אין א בעקעריי זעט זי דעם "ניו יארקער געשעפט": ער קויפט א טארט פאר עמא און דעם קינד.

עס קומט ערגער. אין דריי חדשים האט הענרי אוועקגעשיקט פערציג פראצענט פון די פירמע־פארמעגנס צו אויסלענדישע חשבונות, און באצאלט מענטשן ארום סאפיע צו זאגן אז זי איז שוין יארן דעפרעסירט. נאך מער: א קאנטראקט מיט א מעכאניקער, וויקטאר, אז די ברעמזן פון איר קאר זאלן "צופעליג" אויפהערן צו ארבעטן. נענסי וויל רופן די פאליציי, אבער סאפיע זאגט ניין: איין קאנטראקט איז נישט גענוג באווייז. זי וועט ניצן דעם יובל, וואו ער וויל זיך ווייזן פאר אינוועסטארן. וואס העכער ער קריכט, אלס שווערער וועט ער פאלן.

קאפיטל 2: דער יובל וואס איז געווארן א געריכט

הענרי קומט צוריק צום געבורטסטאג־מאלצייט, באקומט א טעלעפאן פון "זיין טייערע" און לויפט אוועק. דא אנטפלעקט זיך סאפיע'ס סוד: זי האט געגרינדעט די טעכנאלאגיע־פירמע דענאטעק, וואס איז אין דריי יאר געווארן די דריטע אין שטאט, און זי איבערגעלאזט פאר הענרי, וועלכער איז געקומען אן געלט. דזשעיסאן, דער פירער פון דענא, ווייזט איר אז דענא איז געפאלן

אויפן פינפטן ארט, ווייל זי האט אויסגעמיטן צו קאנקורירן מיט הענרי. סאפיע באשליסט: פון היינט אן טרעט דענא נישט אפ.

דער יובל קומט פאר אינעם גרעסטן זאל פון הילטאן. דזשאסטין רופט הענרי "טאטע", עמא פארריכט אויף "פעטער", און הענרי שטעלט זיי פאר ווי די אלמנה און דאס קינד פון אן אלטן פריינד. זיין שוועסטער קלעיר באליידיגט סאפיע אז זי האט נישט קיין פרנסה. הענרי הייסט סאפיע אפטרעטן איר ארט ביים הויפט־טיש פאר עמא, און זי טוט עס שטילערהייט. אויף דער בינע דאנקט ער זיין ווייב. ווען קלעיר באליידיגט ווייטער, דערמאנט סאפיע עפנטליך די צוויי פירמעס אויף קלעיר'ס נאמען, דורך וועלכע מען האט געשמוגלט געלט. דאן רופט דזשאסטין ווידער "טאטע".

סאפיע שטעלט פאר עמא ווי קלעיר'ס בעסטע פריינדין פון איר אייגענער חתונה, און ווייזט בילדער און די צוואנציג־טויזנט־דאלער חשבונות. הענרי שרייט אז אלעס איז געפעלשט און אז סאפיע איז קראנק פון יארן אליין אין שטוב. זי שפילט א פילם, און די געסט פארדאמען אים. סאפיע ווייזט דאקטער־פאפירן וואס ווייזן אז דער פעלער איז נישט ביי איר געווען. די געסט זאגן: דאס איז נישט קיין חתונה, דאס איז א שווינדל.

הענרי זאגט אז סאפיע האט אויסגעטראכטע פחדים, גיט צו אז ער האט געהאט א פארבאטענע פארבינדונג מיט עמא, און שווערט זי נישט צו פארלאזן. טייל געסט הייבן אן גלייבן. סאפיע פרעגט צי אלע באווייזן זענען נאר אין איר קאפ; ער זאגט

יא, און זי שפּילט וויקטאָר'ס עדות: הענרי האָט באַשטעלט צו קאַליע מאַכן די ברעמזן אַ וואָך נאָכן יובל, פאַר פינף הונדערט טויזנט דאָלער, אַ העלפט פון פאָראויס. די געסט רופן עס אַ פּרובירטער מאָרד. סאָפיע פאָדערט אַ גט, צוריק די אָוועקגעשיקטע פאַרמעגנס, און אַ נייע רעכענונג פון דער פירמע. הענרי ענטפערט: אוממעגליך. זי גיט אים דריי טעג.

קאַפּיטל 3: די דריי לעבנס־ליניעס ווערן אָפּגעשניטן

אין דענאָטעק ווערט סאָפיע פאַרגעשטעלט ווי די גרינדערין וואָס קומט צוריק. דער אַדוואָקאַטן־ביוראָ איז אַוועק, אָבער הענרי וויל נישט צוריקגעבן איין דאָלער און סטראַשעט צו קלאָגן. קלעיר קומט בעטן: די שטייער־אַמט פאָרשט איר פירמע, הענרי האָט זי פאַרלאָזט, און זי ציטערט אַז איר חתן קעווין וועט זי פאַרלאָזן. סאָפיע וועט העלפן, אויף איין תנאי: קלעיר זאָל צונויפשטעלן אַלע פּאַפּירן פון הענרי'ס געלט־שמוגלען. סאָפיע רעכנט אויס אַז ניינציג פּראָצענט פון הענרי'ס פּראָפיט קומט פון איר טעכנאָלאָגיע.

עמאַ שלאָגט פאַר הענרי איבערצושרייבן זיינע אַקציעס אויף איר און דזשאַסטין, אַז סאָפיע זאָל גאָרנישט באַקומען; הענרי ציטערט פון די פּאַפּירן און שטייערן. דערנאָך רופט ער סאָפיע און לייגט אַוועק איין און אַ האַלב מיליאָן דאָלער, ווייל אַ בעל־הביתטע "דאַרף נישט מער". זי ווייזט אַז די ערשטע געלטער זענען געקומען פון איר חשבון, און איר נאָמען שטייט אויף יעדן קאָנטראַקט פונעם ערשטן יאָר. ער סטראַשעט מיט

ריכטער; זי דערמאנט די בערזע־פארהאנדלונגען און אז די ביכער ווערן געפעלשט, ווייל זי אליין האט געשריבן דעם קאָד. זי צעשלאגט די געמאלטע טעלער. ער ענטפערט: צוויי מיליאן, דאס לעצטע.

קלעיר ברענגט אלע פאפירן פון פינף יאר, דערציילט אז זי איז נאר הענריי'ס האלב־שוועסטער, און פארט קיין ניו יארק מיט קעווין. סאפיע פלאנט אפצושניידן הענריי'ס דריי לעבנס־ליניעס אויף איינמאל: א סופּלייער וואס איז איר שולדיג א טובה, א פארקויפער וועמענס הויפט איז איר קינדהייט־פריינד, און דער גרעסטער קליענט, "קרופ", פינף און דרייסיג פראצענט פון הענריי'ס איינקונפט. פאר קרופ ווייזט זי אז טענפעי פארשפעטיגט פופצן פראצענט פון די לאדונגען, און פארשפרעכט קיין פארשפעטיגונג, הילף אין פיר און צוואנציג שעה, און צען פראצענט ביליגער.

סאפיע שטעלט א פאסטקע דורך איר אלטן חבר מייקל, א וואל־סטריט פינאנציר, ווייל הענרי וועט דארפן געלט. דא קומען די קלעפּ: דער סופּלייער שניידט אפּ, דער פארקויפער איז פּול, און קרופ ענדיגט א פינף־יעריגע שותפות. הענרי לויפט צו סאפיע, הערט ווי מען רופט זי "פארזיצערין", און פארשטייט אז זי האט געגרינדעט דענא. ער גייט צו מייקל, פארפאנדט פופצן פראצענט פון דער פירמע, און זאגט אז אן אזיאטישע גרופע וועט אים באלד צוריקצאלן. די גרופע עקזיסטירט נישט; סאפיע האט זי אויסגעשטעלט ווי לאקפייגל.

קאפיטל 4: דער פאל פון הענריי'ס הויז

עמא פאדערט יעצט דרייסיג פראצענט פאר דזשאסטין, די ווילע ביים טייך און פינף מיליאן דאלער; זי שרייט אז הענרי האט סאפיע חתונה געהאט פאר איר געלט און זי אוועקגעווארפן. הענרי כאפט זי אן מיט כח. ער פארלירט דעם זעקסטן פראיעקט אין א חודש און גייט צו סאפיע; זי ענטפערט אז זי וועט אננעמען זיינע אוועקגעשיקטע ארבעטער, אויב זיי באשטייען איר פרובע. זי הייסט אים ארויסווייזן, און באפעלט צו פארטרייבן טענפעי' פון שטאט אין דריי חדשים. עמא נעמט געלט פונעם געמיינזאמען חשבון און גיט אים דריי טעג.

טענפעיי'ס אקציעס פאלן פערציג פראצענט אין א חודש, און דענא וואקסט. אין געריכט ווייזט סאפיע'ס זייט צען יאר חשבונות, דזשאסטין'ס געבורט־פאפיר און טעסט, איבער דרייסיג מיליאן דאלער אוועקגעשיקט, און דעם קאנטראקט מיט וויקטאר מיט הענריי'ס אונטערשריפט. הענרי שעפטשעט: ווי האט זי דאס באקומען? דער ריכטער גיט דעם גט, א העלפט פון הענריי'ס אקציעס פאר סאפיע, און באפעלט צוריקצוברענגען די אוועקגעשיקטע פארמעגנס. די קרימינעלע באשולדיגונג בלייבט פאר א באזונדערן פראצעס, וואס ווערט קיינמאל נישט דערציילט.

ליסא און דזשעיק, צוויי אלטע ארבעטער וואס הענרי האט קאלטבלוטיג אוועקגעשיקט, ווילן פארקויפן סאפיע זעקס פראצענט יעדער, אקציעס וואס זי האט זיי געגעבן ביים גרינדן.

זי באצאלט דעם פולן מארקפרייז. עמא זאגט צו דזשאסטין אז דער טאטע איז אומזיסט און מען פארט אוועק; דזשאסטין רופט בסוד דעם טאטן. הענרי לויפט אהיים און זאגט עמא אז די פינף און צוואנציג מיליאן וואס זי האט גענומען זענען פארפרוירן דורכן געריכט. זיי באליידיגן זיך, און ער שליסט זי איין. דער באריכט קומט: די אזיאטישע גרופע איז א פאלשקייט.

הענרי קען נישט צוריקצאלן, און מייקל שרייבט די פופצן פראצענט איבער צו סאפיע: ער האט נישט געהאלפן, ער האט געטוען געשעפט. פינף און צוואנציג פונעם גט, פופצן פון מייקל, צוועלף פון די ארבעטער: צוויי און פופציג פראצענט. ביי דער פארזאמלונג פון אקציאנערן שרייט הענרי אז זי האט נאר פינף און צוואנציג; דער אדוואקאט באשטעטיגט צוויי און פופציג. סאפיע ענטפערט אז קיינער האט אים נישט געצוואונגען צו בארגן, ער האט דאס געלט פארשפילט. דער פלאן: טענפעי בעט שוץ פון באנקראט און ווערט איינגעשלונגען אין דענא; די שטים־צאלן זענען צעמישט, אבער דער פלאן גייט דורך.

עמא אנטלויפט מיט דזשאסטין, מען ווייסט נישט וואוהין. אין קאר זאגט זי צום קינד אז דער טאטע האט גארנישט מער, און יעדער מוז זאָרגן פאר זיך. די פאליציי רופט הענרי: א שווערער אומגליק ביים אויטאבאן־ארויסגאנג צום לופטפעלד. עמא בלייבט אויף אייביג געלייגט, און דזשאסטין איז געראטעוועט מיט קליינע וואונדן. הענרי פארקויפט מאנהעטן מאנאר פאר דער היילונג און ברענגט עמא אין דער אלטער חתונה־שטוב. זי

באליידיגט אים אז אפילו ער איז נאר וואס סאפיע האט אוועקגעווארפן. ער מורמלט: סאפיע, עס טוט מיר באנג.

לעצטע געדאנקען: וואס די מעשה זאגט באמת

טייערע צוהערער, דער סוף לאזט אפענע פעדעם: דער קרימינעלער פראצעס, וויקטאר, און סאפיע אליין, וואס ווערט נאך דער פארזאמלונג מער נישט געזען. אבער דער עיקר איז קלאר. הענרי האט געבויט אויף א פרעמדן יסוד און עס פארגעסן; זיין גאווה, נישט נאר זיין גייץ, האט אים אראפגעווארפן. עמא האט געפאדערט זיכערקייט און פארלוירן אלעס. און סאפיע'ס כח איז געקומען דערפון וואס זי האט געשוויגן, געזאמלט באווייזן, און געווארט ביזן ריכטיגן מאמענט. ביז דער קומענדיגער מעשה, זייט געזונט.

✦

מעשה 8

דער פייל וואס האט אויפגעוועקט די קעניגין

הקדמה: א מאמע קומט אהיים

טייערע צוהערער, היינט ברענגען מיר די אכטע מעשה אין אונזער סעריע: א פילם פונעם קאנאל "אוועלין דראמע", וואס זיין טיטל זאגט בערך: אין דעם טאג וואס איר טאכטער איז געפאלן, איז די קעניגין צוריקגעקומען פאר דער לעצטער נקמה. דאס איז אן אויפגעשפילטע דראמע, באקאנט נאר פון די ווערטער. עס דויערט בערך פינף און זעכציג מינוט, אין לאס אנדזשעלעס, צווישן א שפיטאל, א געהיימע מעכטיגע ארגאניזאציע און א געריכט.

פארוואס בלייבן ביזן סוף? א מאמע קומט אהיים פון א ווייטן אנזאג און געפינט איר קינד צווישן לעבן און טויט. א מאן וואס מען האט אים אנפארטרויט אלע שליסלען, א פרוי וואס מיינט אז געלט מאכט אלעס גוט, און א מיידל וואס טוט עפעס וואס זי וועט קיינמאל נישט קענען צוריקנעמען. דער עיקר איז נישט דער כעס, נאר די געדולד: ווערווארט, ווער איילט זיך, און ווער פאלט אריין אין זיין אייגענער גרוב.

קאפיטל 1: א פייל, א קארטל, און א בגידה

די העלדין הייסט וויקטאריע. זי דערציילט אז זי איז די שטארקסטע געדונגענע קעמפערין אין צפון אמעריקע, און די אמת'דיגע הויפט פון ווערמיליאן, די גרעסטע געהיימע ארגאניזאציע אין לאנד. פאר דריי יאר האט זי איבערגעגעבן איר מאן, סיימאן סטערלינג, איר שווארצע קארטל און די טעגליכע פירערשאפט. איצט קומט זי אהיים: איר טאכטער איזאבעלא ליגט אין שפיטאל, ווייל ביים בויגן-שיסן אין שולע האט א מיידל, קלאי, מיט כוונה געצילט אין איר רוקן.

דער דאקטער: דער פייל איז אריין דורכן רוקן אין דער ברוסט, צוויי מילימעטער פונעם הארץ, און זי האט פארלוירן צו פיל בלוט. די שולע רופט עס אן אומגליק. אלעקסאנדרא, קלאי'ס מאמע, שלאגט פאר הונדערט טויזנט דאלער פאר אן אונטערשריפט אז מען פאדערט גארנישט; "דיין טאכטער לעבט דאך." זי באליידיגט וויקטאריע אלס אן ארימע, און ציט ארויס א שווארצע קארטל נאר פאר איינגעלאדענע: נעם וויפיל דו ווילסט, מיין מאן וועט צאלן.

וויקטאריע דערקענט די קארטל וואס זי האט געגעבן איר מאן צו פירן ווערמיליאן. אלעקסאנדרא באריימט זיך אז זי האט צוגעמאכט די צייטונגען, און אז איר "מאן" וועט מאכן קלאי פאר דער יורשת פון ווערמיליאן. וויקטאריע געדענקט ווי זי האט געזאגט צו סיימאן "איך גלייב דיר"; דאס האט איר צוטרוי איר געקויפט. זי באפעלט א מיליאן דאלער קעש. ביי נאכט

פארט מארקוס מיטן געלט, און סיימאן, ווען אלעקסאנדרא רופט אים, טראכט אין כעס: אויב ער קען נישט אנרירן וויקטאריע, וועט אן אנדערער באצאלן.

קאפיטל 2: די קאנפראנטאציע אינעם שפיטאל

ווען ווערמיליאן'ס מענער קומען אן, מיינט אלעקסאנדרא אז סיימאן האט זיי געשיקט. זי שווערט אז דאס געלט איז נאכגעמאכט און די מענער זענען געדונגענע שוישפילער, און שלאגט פאר צען מאל מער. זי שרייט אז איר מאן איז סיימאן סטערלינג, דער צווייטער אין קאמאנדע; אויב איזאבעלא שטארבט, שטארבט זי. א מאן ענטפערט אז ער נעמט באפעלן נאר פון זיין באס, און אז וויקטאריע אליין האט אוועקגעזעצט סיימאן אויף זיין שטול. אלעקסאנדרא לאכט עס אפ.

וויקטאריע פרעגט קאלט: מיט וועלכע האנט האט קלאי געשאסן? אלעקסאנדרא שטעלט זיך אין וועג, אבער א מאן ענטפערט אז זייער באס דארף קיינעמס דערלויבעניש נישט. קלאי בעט מחילה, און גלייך באשטייט זי אז זי איז די יורשת. וויקטאריע פרעגט צי געלט פארריכט אלעס, און קלאי'ס האנט ווערט שווער פארוואונדעט; מען הערט נאר געשרייען, און סיימאן זאגט שפעטער אז זי האט געשאסן. סיימאן קומט אריין: "ווי קומט עס, דו?" וויקטאריע זאגט אז ער האט אויף איר געשאסן אן טראכטן; צי זי איז געטראפן, ווערט נישט קלאר.

סיימאן שיקט זיי צום עמערדזשענסי און בעט אלעקסאנדרא צו גיין. דערנאך טענה'ט ער אז זי איז בלויז אן ארימע מאמע וואס

ער האט געהאלפן, און זי האט זיך איינגערעדט אז ער איז איר מאן. וויקטאריע: און קלאי רופט אים אויך "טאטע"? ער שווערט אז איזאבעלא איז זיין איינציגע טאכטער, אבער ער ווייסט נישט אז זי ראנגלט זיך נאך פארן לעבן. וויקטאריע האט אים געלאזט רעדן צו זען ווי ווייט זיין חוצפה גייט. אליין באפעלט ער צו זאמלען אלעס אויף איר.

מארקוסווארנט אז סיימאן גראבט אין די פאפירן, אבער וויקטאריע איז רואיג. זי ווייסט לאנג אז העלפט פון אירע אנזאגן זענען געוועןאויפראמען זיינע שאדנס, און אז זיין "אינוועסטירונג" איז געוועןזיבן מיליאן דאלער פארשפילט אין א קאזינא. "איך אליין האב אוועקגעגעבן די מאכט." די רעקארדס: ערשטע גנבה אכציג טויזנט, פאר דריי יאר און צוויי חדשים; דריי מיליאן איין טאג פארן אומגליק, צו קלאי, זעכצן יאר אלט; אינאיינעם זיבן און פערציג מיליאן. זי ווארט ביז ער בינדט אליין דעם לעצטן שטריק.

קאפיטל 3: סיימאן גראבט, וויקטאריע ווארט

סיימאן קלייבט צוזאם די ברידער: וויקטאריע איז צוריק אבער נישט ביי זיך, זי האט פארקריפלט א מיידל'ס האנט און כמעט געשאסן אויף אים, וואס זעט אויס ווי א ליגן. זיין אמת'ע זארג: זי האלט נאך די פאסווערטער פון די חשבונות. די ברידער מוטשען אים ער זאל עפעס טון. אין שפיטאל באווייזט זיך ראפאעל בעלמאנט, יורש פון א וועלט-באקאנטע מעדיצינישע גרופע, מיטן בעסטן נעווראכירורג אין לאנד, פאר דריי מיליאן דאלער,

"ווי צדקה". ער באמערקט א שאנד אויף איר פנים; סתם א קראץ, ענטפערט זי.

ראפאעל דערמאנט אז ער האט זי געווארנט קעגן סיימאן; די אונטערוועלט ווייסט שוין פון זיין פארבאטענער פארבינדונג און טאכטער פון יענער פרוי: "יעדער ווייסט, חוץ דיר." פארוואס העלפט ער? ערווארט שוין מער ווי צען יאר. זי באמערקט ווייסע רויזן; ער געדענקט נאך. צוויי חשבון-מענטשן געפינען בערך פופצן העברות, זיבן און פערציג מיליאן. דער דאקטער: א שטיקל פייל נעבן רוקנביין, אפעראציע מארגן אכט אזייגער, מער ווי אכציג פראצענט הצלחה.

דער דאקטער זאגט אז קלאי וועט אפשר קיינמאל נישט קענען ציען א בויגן, און קוים שרייבן. אלעקסאנדרא שרייט אויף סיימאן פאר פחדנות, און ער גיט צו: "און איר בין איך גארנישט." זי רעדט אים איין צו כאפן אלע מיטלען. דאן ברענגט איינער, משמעות ראפאעל, אן אנאנימע טעקע: סיימאן'ס חשבון אויף די קיימאן אינזלען, און אז ער האט מיט כוונה געביטן קלאי'ס שיס-ליניע, כדי וויקטאריע זאל פארלירן קאנטראל און בלייבן א קעניגין אן א טראן.

וויקטאריע שלאגט פאר ראפאעל א העלפט פון ווערמיליאן; ער זאגט אפ, און בעט נאר אז זי זאל אליין זאגן איזאבעלא'ן אז זי האט אויסגעקליבן דעם אומריכטיגן מאן. מארקוס מעלדט אז סיימאן זאגט די קאפיטאנען אז זי איז נישט נארמאל; וויקטאריע: ער איילט זיך, און א מענטש אין פאניק ווייזט זיינע שפאלטן. די שולע-באווייזן ליגן גרייט, אבער מען ווארט. די

אפעראציע געלינגט. אויפן שולע-פארום באווייזט זיך אן אנטפלעקונג, מען ווייסט נישט פון וועמען, און קלאי צעברעכט זיך.

סיימאן ווייזט א מיטגליד א געפעלשטן באוויז: פינף מיליאן דאלער צו ראפאעל, אלס אנזאג-איינקונפט. ראפאעל זאגט צו וויקטאריע אז ער וועט זי באשיצן. איזאבעלא וואכט אויף; קלאי האט געשמייכלט ביים צילן. ביי אלעקסאנדרא קומט א באנק-באאמטער: סיימאן'ס חשבונות פארפרוירן, די היפאטעק דריי חדשים פארשפעטיגט, צוויי און זיבעציג שעה ארויסצוגיין, פינף הונדערט און צוואנציג טויזנט דאלער שולד. סיימאן'ס נומער איז אפגעשניטן; ווער עס האט פארפרוירן, ווערט נישט געזאגט.

קאפיטל 4: דער קלאפ, דער משפט, דער סוף

ראפאעל ברענגט איזאבעלא'ן א שפּילצייג: די מאמע איז אים שולדיג נאר דעם אמת. זיי האבן זיך באקענט אין א יתומים-הויז, וואו זי איז אנגעקומען צעשלאגן און שטום, און ער איז יעדן טאג געזעסן נעבן איר. מארקוס מעלדט אז דער פינף מיליאן רעקארד איז געפעלשט: דאטירט פאר זעקס חדשים, ווען זי איז געווען אין סיריע, און סיימאן אליין האט באשטעטיגט אירע הוצאות. וויקטאריע: מענטשן גייען נאך צוטרוי, נישט מאכט, און דאס קען ער נישט קויפן.

סיימאן ווייזט אן אלטן מיטגליד א בילד פון כאליד, וואס ער רופט אן א וואפן-הענדלער; אפילו אויב עס איז פאלש, וועט ער

עס מאכן אמת. וויקטאריע ערקלערט אז כאליד איז נישט געווען קיין וואפן-הענדלער: סיימאן'ס געשעפט אין סיריע האט זיך צעפאלן, און זי האט אים באשיצט. קלאי ווערט אויף אייביג ארויסגעווארפן פון שולע, און באשליסט זיך צו ווענדן קעגן סיימאן מיט אויפנאמען און העברות אויף איר נאמען. ביי וויקטאריע זאגט זי אז זי בעט נישט קיין מחילה, און וויל אליין עדות זאגן.

סיימאן רופט צוזאם די ברידער מיט א דאקומענט צו נעמען וויקטאריע'ס מאכט, וואס דארף מער ווי העלפט פון די פארוואלטער'ס אונטערשריפטן. איינער וויל קודם הערן פון איר. זי קומט אריין, אוןווארנט אז יעדעס ווארט ווערט פארשריבן. ער רופט "מיר זענען משפחה", און זי פרעגט ווען זי איז אים אמאל געווען משפחה. זי ווייזט די זיבן און פערציג מיליאן; די ברידער ברויזן. ער שרייט פעלשונג; זי ענטפערט אז ער האט באהאלטן צוויי וואפן-געשעפטן, וואס שטימט נישט גאנץ מיט איר פריערדיגע רייד וועגן כאליד, און זיך גענומען צו זיין אייגענער טאכטער.

וויקטאריע אנטפלעקט אז קלאי האט אויסגעזאגט זיינע חשבונות. ער בעט, "איך בין איזאבעלא'ס טאטע", און זי דערמאנט אים די צוויי מילימעטער. זי באפעלט: ארויס אויף אייביג, אלע נכסים צונעמען, און איבערגעבן צום געריכט. מארקוס זאגט אים אז ער איז קיינמאל נישט נאכגעגאנגען אים, נאר באס וויקטאריע. זי לאזט אים גיין: ערשט גיט מען האפענונג, דערנאך צעברעכט מען. אויפן לופטפעלד ווערט ער

ארעסטירט. אין געריכט זאגט אלעקסאנדרא עדות קעגן אים, און קלאי לייגט אויפנאמען און נעמט אויף זיך אחריות.

די זשורי געפינט סיימאן שולדיג אין פינף אנקלאגעס, צווישן זיי א פרואוו פון מארד: דרייסיג יאר תפיסה אן פריערדיגע באפרייאונג. ער בעט אז איזאבעלא איז אויך זיין טאכטער, און וויקטאריע פרעגט צי ער האט דאס געדענקט ווען ער האט אלעס אויסגעטראכט. קלאי קען אפשר באקומען תפיסה, אפשר מילדקייט; דער סוף ווערט נישט געזאגט, און פון אלעקסאנדרא הערט מען מער נישט. איזאבעלא היילט זיך, וויקטאריע ענטפערט ענדליך יא צו ראפאעל, זיי האבן חתונה געהאט, און דער פילם ענדיגט: מיר וועלן אלע זיין גליקליך.

לעצטע געדאנקען: וואס די מעשה לערנט באמת

אין קערן איז דאס א מעשה וועגן צוטרוי וואס מען האט אוועקגעגעבן אן אויפפאסן. סיימאן האט געהאט א שטול, געלט און מאכט, אבער נאר נאכגעמאכט א באס; ביי דער פראבע זענען די מענטשן געבליבן מיט דער וואס זיי האבן געטרויט. ער האט ארייַנגעשטעלט זיין אייגן קינד אין סכנה, און צום סוף האבן זיינע אייגענע אויסגעזאגט קעגן אים. און די פראזע פון א פארוואונדעט מיידל איז געווארן דער שליסל: געלט פארריכט נישט אלעס. א דאנק, טייערע צוהערער; ביז דער נייַנטער מעשה.

מעשה 9

די באהאלטענע מלכה קערט זיך אום

הקדמה: א פרוי קומט ארויס פון דער תפיסה

שלום עליכם, טייערע צוהערער, צו מעשה נומער ניין אין אונזער סעריע, "די באהאלטענע מלכה קערט זיך אום". ביים טויער פון א תפיסה קומט ארויס א פרוי, מו סו יון, נאך פינף יאר. זי איז דארט געזעסן פאר א מעשה וואס זי האט געטון כדי צו ראטעווען איר מאנס לעבן, און יעצט האפט זי זיך אומצוקערן צו איר מאן קומינג און צו איר טעכטערל סו האן. אבער אין די פינף יאר איז קומינג געווארן רייך און שטאלץ, דער בעל-הבית פון דעם שענסטן האטעל אין שטאט.

מו סו יון טראגט אבער א סוד וואס קיינער ווייסט נישט, און ער וועט נאך אסאך איבערדרייען. א ווארט פון ערליכקייט: דאס איז אן אויפגעשפילטע דראמע אן א דערציילער, באקאנט נאר דורך שוואכע ענגלישע אונטערשריפטן וואו נעמען ווערן אפט פארדרייט, דעריבער זענען געוויסע נעמען נישט זיכער. און דער ווידעא הערט אויף אין מיטן, אן א פולן סוף.

קאפיטל 1: די פרוי וואס איז צוריקגעקומען אהיים

טייערע צוהערער, נאך פינף יאר טורמע פאר קומינגס שולד נעמט זיין שוועסטער אויף מו סו יון. דער ארעמער רעסטוראנט

איז יעצט דער גרעסטער האטעל, נאר קומינג איז נישטא. דער קאו-זון באליידיגט זי און שיקט בריונים, זי טרייבט זיי אפּ. ער סטראשעט מיט פעטער טשען, נאר פעטער טשען און לאנג בוקן זיך צו איר: מייסטער, און זי שטראפט אים פארן דריקן מענטשן מיט זיין נאמען.

משפחת קאו ווערט צעלייזט, דער זון באשטראפט, און די געשעפטן גייען בסוד צו קומינג; זי שטייט הויך אינעם געהיימען טיאנדזשי-פאלאץ. טשו שו-כוי אין מאדו הערט אז איר עלטסטע פריילין, געזוכט פינף יאר, איז געפונען, און שיקט איר זון. אין קאר דערמאנט זיך סו יון: פינף יאר האט דער פאלאץ בסוד געשטיצט קומינג, וואס מיינט ער האט אלעס אליין. די טינגס בעטן די פאלאץ-דאקטוירים; זי זאגט אפּ.

ביי דער ווילע לאכט א וועכטער, און די סעקרעטארשע דערלאנגט גירושין-פאפירן. קומינג רופט זי א שטרויכל-שטיין און לייגט פאר געלט; טינג דזשיער, וואס האט זיך צוגעטשעפעט צו אים, בארימט זיך. לאנג שושקעט אז די טינגס ווילן טרעפן די פעניקס-מייסטערין; זי: יעצט נישט פריי. זי פאדערט נאר סו האן, קומינג זאגט אפּ און פארט אוועק, און זי באפוילט רואיג מ'זאל איר איבערגעבן די טאכטער.

קאפיטל 2: דער שפאט-עולם און די שטילע מאכט

אין קאר האט טינג דזשיער געזאגט פאר קומינג ער זאל פארגעסן זיין ערשטע פרוי און זיך נעמען צו די נייע עסקים, און זיך פאלש באריימט אז איר טאטע האט איבערגעדרייט פעטער טשען'ס

באשלוס לטובת משפחת קאו. גלייך האט פעטער טשען אנגערופן: מארגן עסט די פעניקס-מייסטערין ביי משפחת טינג. דערנאך האט זי איר טאטע געזאגט א שוידערליכן פלאן: נוצן קומינגס געזונטע טאכטער סו האן אלס ארגאן-געבער פארן קראנקן זיידן, ווייל זי פאסט.

ביים קאקטעיל-פארטיי האבן די געסט באליידיגט מו סו יון הינטער איר רוקן, און זי האט זיי אנגערופן דריט-קלאסיגע אויפגעקומענע. קומינג האט אויסגעזאגט אז ער שעמט זיך צו טראגן דעם חתונה-רינג. האט זי אונטערגעשריבן דעם גירושין-אפמאך: זיינע פינף יאר מזל ענדיגן זיך. דער עולם האט געלאכט, און זי האט, לויט ווי עס קלינגט, צוגעזאגט: וואס העכער זיי לאכן יעצט, אלץ שטערקער ווען זיי וויינען. קומינג האט געשוואוירן ער וועט נישט באדויערן. זיין שוועסטער, אוועקגערופן, האט איר איבערגעלאזט איר דירה-שליסל.

מו סו יון האט געהייסן אפהאלטן פעטער טשען'ס העכערונג און אנגעזאגט אז די עסקים פון משפחת קאו זענען איר לעצטע באצאלונג: פון היינט אן זענען זיי גלייך. פעטער טשען האט אפגעשניטן יעדע געהיימע הילף פאר משפחת קאו, פאר קומינג די הארבסטע שטראף. די שפעטער, צווישן זיי איינער מיט א הלוואה פון צוויי ביליאן, זענען באנקראט געווארן ביז פארטאגס. דער שליח לאנג האט געלאזט די טינגס און קומינג קומען מארגן לערנען א לעקציע, און טינג טשיען-טאנג האט געזאגט: שלעכטס טון מאכט נישט אויס, אבי מען לאזט נישט קיין באווייזן.

קאפיטל 3: דער באנקעט, דער זייגער און דער קני

דעם צווייטן טאג קומט מו סו יון צום באנקעט אין פעטער טשענס הויף. טינג דזשיער שפעט, און אן אדוואקאט פארשטעלט איר דעם וועג, אבער די וועכטער לאזן זי אריין ווי א העכסטע גאסט און פירן אים אוועק. טינג דזשיער זאגט פאר קומינג א ליגן: סו האן האט א טויטליכע בלוט-קרענק וואס נאר דער טיאנדזשי-פאלאץ קען היילן, און קומינג שווערט די טינגס נישט צו באשולדיגן אויב די טאכטער ווערט געשעדיגט. לו טשינג באריימט זיך מיט לאוויס ראנג, אבער דער שליח לאנג קאנטראלירט: ער איז בלויז א קליינער באאמטער.

דאן קומט די ידיעה: די השגחה איבער סו האן איז מיט כח איבערגעטראגן געווארן, און מו סו יון זאגט קלאר אז זי האט דאס געטון. קומינג שרייט אז זי האט געגנבעט זיין קינד, כאטש איר מענטש שווערט אז די לעצטע אונטערזוכונג איז געווען ריין. דער עולם דרייט זיך קעגן איר, סון כו סטראשעט, און קומינג זאגט זיך אפ פון איר און ווארפט צוריק דעם זייגער וואס זי האט געקויפט מיט אלע אירע געשפארטע געלט. מען פאדערט זי זאל קניען; זי רופט פעטער טשען: קום אין פינף מינוט.

פעטער טשען קומט, און אלעווארטן אז ער וועט זי באשטראפן, אבער די וועכטער כאפן טינג דזשיער, און ער קניעט פאר מו סו יון: שלום, מייסטערין. זי זאגט אז ער איז שולדיג א חשבון פאר די געשעדיגטע איינוואוינער פון סוטשענג. טינג טשיען-טאנג טרייבט ארויס זיין טאכטער, די משפחות סון כו, שיען, יו-האנג

און שיאו ווערן פארטריבן און באשטראפט, און פעטער טשען מעלדט אז זי איז דער הויפט פונעם פּלאַן. און סו האן איז אינגאנצן געזונט.

קאפיטל 4: דער מעדאל, דער דאקומענט און די מלכה

מו סו יון האט קומינג געזאגט: סו האן איז געזונט, און דאס ארויסטרייבן פון טינג דזשיער איז געווען א טריק, די קינד צו נוצן פאר זייער זיידן. פאר אן אלטן חוב – זייער שפּיטאל האט געראטעוועט די באלעבאסטע פון משפחת טשו מיט איר זון – האבן זיי פון טשו טשי באקומען א פּלאַן-שוץ-מעדאל. דערנאך האט דער 'גרינג-צו-נארן' קומינג פאר פעטער טשען גענומען אחריות אלס טאטע, האפנדיג צוריקצובאקומען די קינד.

מו סו יון האט באפוילן ארעסטירן די טינגס און געוויזן דעם פּלאַן-דאקומענט: קומינג'ס אייגענע טאכטער איז פארשריבן ווי דער דאנאר. ער איז געבליבן געשלאגן. זי האט געזאגט: אין פינף יאר אסאך שונאים, אבער קיינער וואגט נישט צו איר טאכטער. טשו טשי האט אפגעלייקנט יעדן שוץ, אנטפלעקט דעם פלאן, גערופן סו האן די טשו אייניקל, און באגריסט מו סו יון אלס זיין מוטערס אנגענומענע טאכטער (די קעפשנס זאגן אויך 'אייגענע').

די מוטער האט אים געשיקט זי צו ברענגען קיין מאדו. קומינג האט געבעטן זי זאל ווידער חתונה האבן מיט אים; זי האט אפגעזאגט, און ער האט זי באשולדיגט אין שטופן זיך מיט משפחה-כח. ענטפערט זי: ווער האט פאר דיר אויפגעכאפט

דעם מעסער און געזעסן פינף יאר? ער האט געשוואוירן אליין ארויפצוקריכן. טשו טשי איז צוריק קיין מאדו. די טינגס האבן זיך געהאלטן ביים מעדאל – זי איז די פעניקס-מייסטערין! דער שליח לאנג האט דערציילט: טורמע ווי א דעקל, גרעניץ, הויפט פונעם פאלאץ, פרעמדע כוחות באזיגט. משפחת טינג איז אויסגעמעקט, פארמעגן קאנפיסקירט.

קאפיטל 5: די לעצטע לעקציע אויפן גאלף-פעלד

מו סו יון האט דערהערט אז לאווי, א קליינער באאמטער, האט פארלאזט זיין משפחה און געלאזט לו טשינג זיך פאלש אויסגעבן פאר זיין ווייב און מיסברויכן זיין נאמען; דער שליח לאנג האט זיי פארגערופן. פעטער טשען האט קומינג געגעבן א לעצטע ברירה: האלטן די רעסורסן, אדער זיי אומקערן פאר א ריזיגע סומע. די קעפשאנס זאגן איינמאל זיבעציג ביליאן, איינמאל זיבן ביליאן. קומינג האט אפגעזאגט, און די פינף יאר באשיצונג זענען אפגעשניטן געווארן.

מו סו יון האט געמוטיגט קומינגס שוועסטער, וואס האט געמיינט אז די וואלן זענען שוין אפגעמאכט פאר איר ברודער. אויף א גאלף-פעלד האט לו טשי-לו זי באליידיגט, און מו סו יון האט אנולירט איר פאטער לו כוי-מינג'ס קאנדידאטור; לאווי האט זיך געבארעמט. קומינג האט זי באשולדיגט פארן פארלירן די רעסורסן, זיך געשטעלט מיט לו טשי-לו און געזאגט אז אפילו זי קען אויפציען סו האן. מו סו יון האט אים געגעבן א פאטש, און ער איז אוועק צו די וואלן.

לו טשי-לו האט געסטראשעט דאס קליינע מיידל, און אין דעם גערانגל האט מו סו יון פארוואונדעט לאווי. דער שליח לאנג איז געקומען און זיך אנידערגעקניט פאר איר; לאווי האט באגריפן ווער זי איז און געבעטן רחמים. זי האט ביידע פארמשפט צום שווערסטן אורטייל: פארן פארלאזן די משפחה, פארן מיסברויכן דעם פאלאץ'ס נאמען, און פארן שיצן די וואס האבן געסטראשעט איר טאכטער. דא שטעלט זיך דער ווידעא אפ, אן דורכפירונג, אן וואלן, אן לעצטע סצענע פאר קומינג; אפשר איז דאס נאר א טייל פון א לענגערע סעריע.

מו סו יון איז אנטפלעקט אלס הויפט פונעם טיאנדזשי-פאלאץ, האלט די געזונטע סו האן, וואס באווייזט זיך קיינמאל נישט אליין, און בלייבט נאך עטליכע טעג אין שטאט. קומינג איז געגט, אן קינד און אן שטיצע; זיין פאל ווערט נאר אנגעדייט. משפחת טינג און משפחת קאו זענען חרוב, די פארטריבענע משפחות באשטראפט. פעטער טשען איז מוחל געווארן, אבער זיין העכערונג בלייבט אפגעשטעלט און ער מוז אויסוועלן א נייעם געשעפט-פירער. טשו טשי איז צוריק קיין מאדו, און די שוועסטער'ס איבערראשונג ווערט נאר אנגעדייט.

לעצטע געדאנקען: וואס די מעשה לאזט איבער

טייערע צוהערער, דא ענדיגט זיך אונזער מעשה. מו סו יון האט אוועקגעגעבן פינף יאר אין תפיסה צו ראטעווען איר מאן קומינג, און ווען ער איז געווארן רייך, האט ער זיך מיט איר געגט. ער האט נישט געוואוסט אז זיין גאנצע הצלחה איז געקומען דורך

איר, דורך דעם טיאַנדזשי-פּאַלאַץ. ער האט זיך איינגערעדט אַז ער האט אַלעס אַליין אויפגעבויט, און אַפּגעזאָגט איר לעצטן אנבאט. פּעטער טשען האט געוואַרנט: ווער עס ווערט שטאָלץ פון אַ טובה, פאַרניכטעט זיך אַליין.

די מעשה ווייזט ווי מען האט איר געמשפּט לויטן אויבנאויף און לויט איר עבר, און זיך שפּעטער געמוזט בוקן פאַר איר; ווי אַ מאַמע שטעלט זיך אַנטקעגן אַ גאַנצע שטאַט צו באַשיצן איר טאָכטער סו האַן; און ווי די וואָס האָבן זיך באַנוצט מיט אַ פרעמדן נאָמען צו טון שלעכטס, משפּחת קאַו, סון כו, לו טשינג און לאַווי, זענען איינס נאָכן אַנדערן אַראָפּגעפאַלן. אַ שיינעם דאַנק פאַרן צוהערן, זייט געזונט.

✦

מעשה 10

די פארשטויסענע פרוי מיט'ן גרויסן סוד

הקדמה: א חתונה וואס ענדיגט זיך צו האלבע נאכט

טייערע צוהערער, ברוכים הבאים צו מעשה נומער צען אין אונזער סעריע: "די פארשטויסענע פרוי מיט'ן גרויסן סוד". דאס איז אן ענגלישע דראמע וואס מיר קענען נאר פון די אויטאמאטישע אונטערשריפטן. עס איז כמעט אלעס געשפרעכן, אן א דערציילער, און די רעדנער ווערן נישט אנגעצייכנט, דעריבער מוזן מיר אמאל טרעפן ווער עס רעדט. די מעשה שפילט זיך אפ אין לאנדאן, ביי א רייכע און מעכטיגע משפחה.

אין מיטן שטייט איירין קארטער. פינף יאר איז זי מיט'ן רייכן לוקאס גריי פארבונדן אין א קאנטראקט־חתונה, וואס לויפט אויס הייט צו האלבע נאכט. די משפחה גריי קוקט אויף איר אראפ ווי אויף א פרעמדע וואס לעבט פון זייער ממון. אבער איירין טראגט א באהאלטענעם סוד, און אן אלטן חשבון וואס זי האט פינף יאר געווארט אויסצוגלייכן. ערליך געזאגט: די הויפט־מעשה ענדיגט זיך קלאר, אבער עטליכע זייטיגע פעדעם בלייבן אפן.

קאפיטל 1: ביז האלבע נאכט: דער גרויסער סוד

טייערע צוהערער,ביים פינפטן יאר-טאג באנקעט זאגט איירין קארטער, אז ביז האלבע נאכט איז זי נאך מיסעס גריי. לוקאס גריי, וואס באפארצוגט וויקטאריא, הייסט זי ארויסווייזן: דער פינף-יאריגער אפמאך איז פארביי. וויקטאריא דערציילט די געסט, אז איירין איז נאר א קאנטראקט-ווייב, און מען לאכט. זי שטעלט אויס איירינס אלטע בראשקע, א מתנה פון לוקאס; ער זאגט ער וועט קויפן צען נייע. איירין ענטפערט: וואס מ'האט אוועקגעווארפן, קען מען נישט צוריקקויפן. זי ענדיגט אפיציעל די חתונה און ווארפט אראפ דעם רינג.

זי איז געבליבן, ווייל אנדערש וואלט איר מאמעס פאל פארשוואונדן אויף אייביג; יעצט האט זי די חשבונות און נעמען פון אלע באטייליגטע, און די גרייס וועלן באצאלן. זי גייט ארויס מיט א טשעמאדאן צייכענונגען, וויקטאריא נעמט איבער איר פלאץ, און לוקאס שרייט צום שאפער: לאזט זי גיין צו פוס, מארגן קומט זי בעטן! ער ווייסט נישט, אז אירע צייכענונגען האבן געהאלטן דעם ביזנעס, און אז זי האט קאפירט גראנט'ס געלט-וואשן רעקארדס אויף א באהאלטענעם דרייוו.

זי מבטלט אירע ערלויבענישן, און ביי גריי זעט מען, אז ווינטער ראוז, שטיל צוויי יאר, איז ווידער אקטיוו; אן אירע פאטענטן שטייען מארגן אפ די פאבריקן. איירין זאגט: איר נעמט די קליידער, איך נעם די קאפירעכטן. ביי איר געשעעניש שפעטן רעפארטערס, און לוקאס טענה'ט אז זי האט געבראכן דעם

נישט-קאנקורירן סעיף און סטראשעט איינצופירן איר פארמעגן. דא קומט נח בענעט מיט דריי הונדערט מיליאן דאלער פאר ווינטער ראוז'עס פרייהייט; מיט דריי יאר צוריק האט ער פון איר געקויפט א מעטאד וואס האט געברענגט צוויי ביליאן. לוקאס פרעגט פארשטיינערט: דו ביסט ווינטער ראוז?

קאפיטל 2: דאטא ליגט קיינמאל נישט

לוקאס האט גערעכנט אז דער דרוק אויפ'ן אינטערנעט וועט איירין צוריקברענגען, ווייל לויט פונקט זיבעצן באקומט זי גארנישט. ביי 'טרערן פונעם אקעאן' האט וויקטאריא זי באשולדיגט אז זי האט דורך אן אסיסטענט גע'גנב'עט סקיצעס, און געוויזן זיין הודאה. איירינס מענטשן האבן אבער געוויזן איר פלאן, איינגעגעבן אין ראיאל אקאדעמי מיט פינף יאר צוריק, און א רעקארדירונג וואו וויקטאריא גיבט צו אז זי האט אראפגעקאפירט איירינס מוסטער.

הינטער לוקאס איז געשטאנען זיין פעטער גראנט גריי. ווען לוקאס האט זיך געקעגנט צו פארפירן קאנטעס אן א געריכט־באפעל, האט גראנט געסטראשעט מיטן באורד. די קאנטעס זענען פארפרוירן געווארן, אבער נח בענעט האט אומגעגאנגען די קאנטראל מיט צוויי הונדערט מיליאן, און איירין האט באצאלט די סוחרים טאפלט, געבונדן אויף צען יאר. גערופן א גנב, האט זי געוויזן אז די פראפיטן פון זיבן און צוואנציג קאנטראקטן זענען אוועק דורך קיימאן צו גראנט.

אלעקסאנדער האט צוגעזאגט "דער אלטער מאדאם" (ווער יענע איז, בלייבט אומקלאר) צו היטן איר טאכטער; פינף יאר האט ער געוואכט פון שאטן און פארטריבן גראנטס פינף מענטשן. איטען לעבט מיט דאטא. לוקאס איז ארייגעפלויגן און ארויסגעשיקט געווארן. א געהילף האט געפונען אין פאליציי־פיילס אז די מוטערס ברעמזן זענען בכוונה דורכגעשניטן געווען, א טאג נאכדעם וואס זי האט אנגעגעבן אויף גריי קאפיטאל, און וויקטאריאס מוטער איז געזען געווארן דארט. לוקאס האט פארשטעלט איר אויטא, און זי האט אים קורץ געזאגט ער זאל איר מער נישט שטיין אין וועג.

קאפיטל 3: דער שילד: דער בריוו פון דער באבע

לוקאס שטעלט זיך אנטקעגן גראנט, וואס לייקנט אלעס, און הייסט צוריקברענגען די אויסגעמעקטע אימעילס, אז איירין האט געצוואונגען די באבע אוועקצושרייבן די רעכטן. דער אימעיל איז געשריבן צוויי אזייגער ביינאכט, דעם פערצנטן אקטאבער, דריי טעג נאכדעם וואס די באבע איז געפאלן אין קאמא, פון לוקאס'ס קאנטע, וואס נאר גראנט האט געקענט באנוצן. וויקטאריא בעט הילף, און ער שניידט זי אפ. זי דערציילט פאלש פאר רעפארטערס אז ער האט זי שלעכט באהאנדלט, און באריימט זיך אז זי האלט דאס לעצטע שטיק פונעם הויפט־מוסטער.

דערווייל שטעלט איירין א פאסטקע: א קאסטן פאלשע חשבון־ביכער מיט דריי באהאלטענע טרעקערס. באנדיטן פאלן

און, אלעקסאנדער וועלטיגט זיי איבער, אבער זיי כאפן דעם קאסטן, וואס פירט די פאליציי גלייך צו די מזרח־דאקס. ביי דער פארוואלטונג פרובירט גראנט אראפצווארפן לוקאס, אבער לוקאס ווייזט באווייזן און פירט איין גראנט'ס שטים־רעכט. אין רעגן ברענגט ער איירין די ארגינעלע ביכער; זי ענטפערט אז ער וויל נאר באפרייען זיין געוויסן. ווען זי ווערט קראנק, פירט איר מאנשאפט דאס געשעפט, און לוקאס ברענגט א קעסטל מיט איר מאמע'ס זאכן פונעם בוידעם.

אין קעסטל ליגט א בריוו פון לוקאס'ס באבע צו עלענא: גראנט האט צעבראכן די קארטער צירונג־פירמע און צוגעגנבעט עלענא'ס פאטענטן. עלענא קען זי נישט באשיצן, אבער די טאכטער יא — זי וועט צווינגען לוקאס חתונה צו האבן מיט איירין, ווייל גראנט וועט נישט וואגן אנצורירן די ווייב פונעם דירעקטאר; לוקאס איז נאאיוו, אבער נישט שלעכט. איירין פארשטייט אז דער קאנטראקט האט איר געראטעוועט דאס לעבן. א טראסט אין אויסלאנד מיט די ארגינעלע קארטער אקציעס דארף צוויי אונטערשריפטן: אירע און פון א דריטן באהאלטענעם יורש, און איירין הייסט זוכן א קינד וואס גראנט האט פארבארגן.

קאפיטל 4: דער שליח וואס האט נישט געוואוסט

נאך דעם בריוו פון דער באבע איז איירין געגאנגען אליין, אונטער אלעקסאנדער'ס וועכטער, טרעפן אן אנאנימען שליח. עס איז געווען שרה. גראנט, האט זי דערציילט, האט יענעם אינדערפרי

ארויסגעפירט פערציג מיליאן פון די קיימאן אינזלען, גרייט זיך צו אנטלויפן און וויל פארשטומען אלע וואס ווייסן זיינע סודות. פאר צוויי מיליאן קאש און א פאלשן פאס האט זי איבערגעגעבן א דרייוו, און מודה געווען אז אינעם טאג וואס עלענא איז אומגעקומען האט זי איר געגעבן די ביכער. איטען האט צעבראכן די שלאס: אויפ'ן ווידעא גיט א פרוי די ביכער ווייטער פאר לוקאס גריי.

אלעקסאנדער האט אין צארן געוואלט אנפאלן אויף לוקאס, אבער איירין האט אים אפגעשטעלט: לוקאס האט נישט געוואוסט, ער איז נישט דער מערדער, נאר ער האט געטראגן דאס וואפן. דערנאך איז זי אריינגעשטורעמט אין זיין זיצונג מיט די בילדער. ער האט ערקלערט אז גראנט האט עס אנגערופן א פשוטע טעקע, און מיט זיבן און צוואנציג יאר האט ער געגלייבט דעם פעטער. „דיין בלינדע צוטרוי האט געגעבן דעם מערדער פינף יאר פארשפרונג", האט זי געענטפערט. זיין עדות האט זי אפגעזאגט: זי וועט אליין צעשטערן גראנט, און צווישן זיי איז גאנץ אויס.

וויקטאריא האט ארויסגעלאזט א נייע פאלשע טענה וועגן לוקאס, און דער עולם האט זיך געווענדט קעגן איירין. אבער איטען האט נאכגעשפירט אז די פאפירן זענען געקויפט ביי א געהיימען הענדלער מיט קריפטא פון וויקטאריא'ס אייגענעם חשבון, און אויף איר לייוו-שטראם געשפילט אירע ווערטער מיט'ן פרייז: צוויי הונדערט טויזנט פונט. די פאליציי איז געקומען מיט אן ארעסט-באפעל פאר שווינדל, נאר צען מינוט

פריער האבן פיר מענער אין גרויע אנצוגן, גראנט'ס מענטשן, זי שוין אוועקגעפירט דורך'ן משא-ליפט.

קאפיטל 5: די רויז האט באקומען דערנער

טייערע צוהערער, איירין רופט שרה אן קיין ענטפער, און גראנט'ס מענטשן כאפן זי פון איר קאר. גראנט גייט ארויס מיט זיינע פארברעכנס: איינע וואס האט צופיל גערעדט איז שוין אוועק. איירין ווארפט אים פאר אז ער האט געשעדיגט זיין אייגענע טאכטער, נאר ווער דאס איז ווערט נישט קלאר. ער וויל אנצינדן די אלטע פאבריק, נאר דאס איז קארטער הויז אייגנטום. איטען שניידט אפ שטראם און ראדיא, און אין דער פינצטער איבערקלוגט זי זיי אליין; אלעקסאנדער קומט שפעט. ווי גראנט ווערט געכאפט, ווייזט דער ווידעא נישט.

שפעטער גיט דער געריכט איר צוריק די פאטענטן, גראנט זיצט אין טורמע, און קארטער הויז איז ענדליך אהיים. לוקאס האט אוועקגעגעבן זיינע אקציעס און האט גארנישט; זי זאגט קאלט אז ער איז ענדליך א געווענליכער מענטש. ער שלאגט פאר אומזיסט צו פארריכטן די ליפערונגען וואס ער האט צעבראכן, נאר זי האט שוין נח פאר געלט און אלעקסאנדער פאר לאגיסטיק. ער בעט א נייעם אנהייב, אבער געוויסע זאכן זענען צעבראכן אויף אייביג; ער זאל זיך האלטן פון דער ווייטנס.

זעקס און דרייסיג שעה שניידט זי אליין דעם מיטלסטן דימענט פון איר מוטערס שטיק, און איטען געפינט אז עס ליכטיגט דרייסיג פראצענט מער ווי די סימולאציע. ביי דער

אויסשטעלונג, אלס בעל־הבית פון קאַרטער הויז און ווינטער ראָוז, ווידמעט זי עס אלע וואס האבן איבערגעלעבט די קעלט; זי איז אליין איר אינספּיראַציע. נח, אלעקסאַנדער, איטען און לוקאַס קומען מיט אנבאַטן, און זי ווייזט אַפּ יעדן: פינף יאָר אין א שטייג איז גענוג. וואס מיט וויקטאָריאַ, שׂרה, דעם יורש, דעם טראַסט און די דאַקס, ווערט נישט דערציילט.

לעצטע געדאַנקען: די רויז וואס האט אויסגעוואַקסן דערנער

טייערע צוהערער, אזוי האט זיך געענדיגט די מעשה פון איירין קאַרטער. מען האט זי אַרויסגעשטויסן פון דער באַנקעט אלס בלויז א קאָנטראַקט־ווייב, און זי איז אוועק מיט איין טשעמאָדאַן פון איר אייגענע אַרבעט. באמת איז זי געווען ווינטער ראָוז, די באַהאַלטענע דיזיינערין וועמענס פּאַטענטן האבן געהאַלטן דאָס געשעפט. פינף יאָר האט זי געזאַמלט ראַיות, ביז דער אמת וועגן איר מאַמע'ס פאַל איז אַרויס, גראַנט גריי איז געזעסן אין תּפיסה, און זי האט אויפגעבויט קאַרטער הויז.

א באַהאַלטענער ווערט קומט אַרויס, און דער אמת ווינט מיט ראַיות, נישט מיט געשרייען. לוקאַס האט טייער באַצאָלט פאַר זיין בלינדן צוטרוי אין זיין פאָטער; ווען ער איז געקומען בעטן א נייעם אנהייב, האט ער געהערט אז געוויסע זאַכן ווערן צובראָכן אויף אייביק. ווי איירין האט געזאָגט, די רויז איז נישט געשטאָרבן אין ווינטער, זי האט נאָר אויסגעוואַקסן דערנער. בלייבט געזונט, ביז דער קומענדיגער מעשה.

מעשה 11

פון תפיסה צום טראָן: די מלכה קומט צוריק

הקדמה: א פרוי קומט ארויס פון תפיסה

ברוכים הבאים צו מעשה נומער עלף אין אונזער סעריע: "פון תפיסה צום טראָן: די מלכה קומט צוריק". אין דער שטאט דזשינג-כיי וואוינט די רייכע משפחת סו. יינגלאן האט איבער צוואנציג יאר מגדל געווען די דריי טעכטער פון איר מאן, סו האיען. יעצט גייט זי ארויס פון תפיסה נאך פינף יאר פאר אן עקסידענט מיטן קאר, וואס האט פארקריפלט די הויזהאלטערין. זי שווערט אז איינער האט איבערגעשניטן די ברעקס, אבער די משפחה דרייט איר אפ דעם רוקן.

יינגלאן ברענגט פון תפיסה א באהאלטענעם סוד. ווען זי הערט אז די משפחה האט צוגעגרייט דריי דערנידעריגנדע "מתנות", זאגט זי צו זיי צוריקצאלן מיט דריי "איבערראשונגען". מיר קענען די מעשה נאר פון די ווערטער אינעם ווידעא, אן א דערציילער, און די אויטאמאטישע אונטערשריפטן זענען טיילווייז צעמישט; קליינע פרטים, און ווער האט געזאגט וועלכע שורה, זענען נישט אלעמאל זיכער. די מעשה קומט אבער צו א פולן סוף.

קאַפּיטל 1: דריי מתנות, דריי איבערראַשונגען

טייערע צוהערער, נאָך פינף יאָר תפיסה עפנט זיך פאַר יינגלאַן דער טויער. אירע טעכטער שפּעטן פון דער "געוועזענער אַרעסטאַנטקע" און הייסן איר קומען צו טאַנטע לין'ס געבורטסטאָג, ווייל זיי האַלטן אַז זי האָט מיט איר קאָר פאַרקריפּלט די דינסט לין מאַיאַ. איר מאַן סו האָט ניט געגלייבט אַז די ברעמזן זענען אָפּגעשניטן געוואָרן, און זיך געשטעלט אויף מאַיאַ'ס זייט. די טאָכטער סו דזשין, אַן אַדוואָקאַטין, האָט צוגעזאָגט זי צו פאַרטיידיקן, אָבער ביים געריכט איז זי געשטאַנען פאַר דער קלעגערין מאַיאַ און געוואָרן באַרימט.

יעצט זאָגט יינגלאַן: "אייער מאַמע איז געשטאָרבן מיט פינף יאָר צוריק." אין תפיסה האָט זי "בלוט-פעניקס" אויסגעקליבן אַלס יורש, מיטן מאָטאָ: "בלוט וועט ענטפערן פאַר בלוט." ביים באַנקעט וועט מען קרוינען מאַיאַ פאַר "מלכה פון דזשינג-כיי", און די משפחה האָט צוגעגרייט דריי "מתנות": אַ הודאה צו רעציטירן, אַפּשערן אירע האָר און זי אָוועקשיקן אויף פינף יאָר, און צונעמען דעם פאַרמעג פון איר טאָכטער. יינגלאַן שווערט "דריי איבערראַשונגען". איר טאָכטער יע זיו קומט צו שפּעט צום טויער.

אין קראָון האָטעל זאָגט יינגלאַן: זי איז די געזעצליכע ווייב, די געערטע איז די דינסט; די מתנות רופט זי "דריי דאַלכן" און זאָגט אָפּ. איבערראַשונג איינס: אַנשטאָט הונדערט טויזנט אַ חודש

האָט זי באַקומען הונדערט יואַן, דעם רעשט האָט מאַיאַ איינגעשטעקט, באַשטעטיגט דער פינאַנץ-פאַרוואַלטער. זי האָט דזשין געגעבן דעם פילם וואָס וואָלט זי באַפרייט. מאַיאַ פאַלט כלומרשט אַנידער, אָבער קיינער האָט זי נישט אָנגערירט. צוויי: מאַיאַ'ס לאַמקייט איז פאַלש. יינגלאַן גיט צוריק דעם משפחה-צייכן און דעם חתונה-שיין. האָיען אַנטפּלעקט: מאַיאַ איז די אמת'ע מאַמע פון די טעכטער. "האָסטו נישט געזאָגט אַז דיין ערשטע ווייב איז געשטאָרבן?"

קאַפּיטל 2: די טאָכטער קומט, און דער אמת קומט אַרויס

טייערע צוהערער, ביי דער מלכה'ס סעודה האָט לין מאַיאַ זיך באַריסן אַז אַלעס פון יינגלאַן געהערט צו איר, און מען האָט פון יינגלאַן געחוזקט. פּלוצלינג איז יע זיו אַריינגעפּלאַצט און געגעבן מאַיאַ אַ פּאַטש. מאַמע און טאָכטער האָבן זיך געטראָפן מיט טרערן, און זיו האָט זיך דריי מאָל געבוקט: פאַרן געבוירן, פאַרן צופירן איר מאַן, און פאַרן לערנען ווי צו זיין אַ מענטש. דערנאָך האָט זי אויסגערעכנט: הונדערט יואַן אַ חודש, פאַרשימלטע ברויט, פינף יאָר תפיסה. יינגלאַנ'ס געבורטסטאָג, האָט אַ טאָכטער געזאָגט, איז דעם אַכטן מאַי, דעם הונט'ס.

מאַיאַ האָט באַקומען אַ ווילע, אַ פעראַרי און אַ האַלדזבאַנד, יינגלאַן אַן אַלטן קאַר. דאַן זענען אָנגעקומען זיו'ס מתּנות: אַ ראָלס-רויס, צען קילאָ גאָלד און דער סקיי-דאָום פּאַלאַץ, און די משפּחת סו האָט געזאָגט אַז אַלעס איז פאַלש. אָבער די אמת'ע מתּנה איז געווען די פּאָליציי, וואָס האָט ווידער געעפנט דעם

קעיס. יינגלאן האט אויפגעצויגן קליין זעון, און יעצט האט סו זעון זי גערופן מומע, קאלט עדות געזאגט אז יינגלאן האט פון קנאה געדריקט דעם גאז, און אפגעזאגט א לעצטע שאנס.

די דריטע איבערראשונג: א פילם ווער עס האט געשניטן די ברעמזן. מאיא האט מודה געווען כאילו זי מקריב זיך, אבער פארגרעסערט האט מען געזען מאיא אליין, פארשטעלט ווי יינגלאן, און זי איז ארעסטירט געווארן. די משפחה האט געבעטן, אנגעבאטן פינף מיליאן און האלב-הארציג געקניעט. סו האיען האט ארויסגענומען דאס חתונה-פאפיר, א קנעכטשאפט-קאנטראקט: זי איז נאר א דינסט. מאיא האט זיך באריסן אז די ראטעווען איז געווען איר פלאן. יינגלאן האט אפגעזאגט די קלאגע, זיי צו צעקוועטשן מיט איר שטעלע.

קאפיטל 3: די איינציגע מלכה פון דזשינג-כיי

טייערע צוהערער, ווען משפחת סו לאכט פון יינגלאן, קומט אריין כוא דזשיהאן, דער יונגער פירער פון כוא פירמע. די סו'ס קריכן צו אים, זיכער אז ער שטיצט לין מאיא, אבער ער איז יע זיו'ס מאן, און ער מעלדט אן: עס איז דא נאר איין מלכה פון דזשינג-כיי, יינגלאן. ער בוקט זיך פאר דער שוויגער, דעם בלוט-פעניקס. יינגלאן גייט ארויס און זאגט אז דאס אפזאגן פונעם משפט וועט זיין זייער גרעסטע חרטה. א האלבע פארמעגן איז אוועק, און סו האיען הייסט זיי איר נאכלויפן.

די סו'ס האלטן ווייטער אז זי איז א פאלשע מלכה, און קלאפן אריין אין איר קאר. זי פאדערט א מיליאן, סו האיען זאגט ניין;

צעברעכט זי סו האנוואנג'ס קאר, ווערט זעקס הונדערט טויזנט, און האנוואנג באצאלט די איבעריגע פיר הונדערט טויזנט אלס פראצענט פאר די יארן ערציען. אין טאמסאן ריוויערא שטייען מתנות פאר דער מלכה: יאדעשטיין, א זייגער, א קאראל-בוים און א בארימט געמעל. וועכטער פאקן א פערזאן אין א זאק; די משפחה שמייסט אים, מיינענדיג אז דאס איז יינגלאן, און ארויס קריכט לין מאיא.

די משפחה כאפט די מתנות, ביז האנוואנג הערט אז די כוא משפחה איז ארויסגעווארפן פונעם בלוט-פעניקס באארד. גלייך שרייען זיי פאלש, צעשלאגן אלעס און פארברענען דאס בארימטע געמעל. יינגלאן זאגט רואיג: לאזט זיי, זיי וועלן פארלירן אלעס. די וועכטער פאלגן נאר איר און כאפן די סו'ס. זי באשולדיגט מאיא אז זי האט געדינגען מענטשן זי צו שלאגן אין תפיסה; מאיא לייקנט. ווי די טעכטער האבן זי אמאל פארשעמט ביי א פארטיי, באצאלט זי איצט סו האיען מיט דער זעלבער מטבע, און פאדערט צוריק די מי פון צוואנציג יאר.

קאפיטל 4: דער שטר, די קלטות, און א נאכטיקע פאסט

דירעקטאר דו, אמאל דער לעצטער גאסן-באלעבאס פון דזשינג-כיי, וואס האט זיך אין תפיסה פארערעכט און געשוואוירן צו דינען בלוט-פעניקס, האט באשטראפט די סו'ס פאר זיינע צעבראכענע מתנות. סו האיען האט געטענהט אז די ווילע איז זייערע, אבער דער שטר האט געוויזן אז טאמסאן ריוויערא

געהערט צו יינגלאַן. דו האָט געגעבן לין מאַיאַ דריי פּעטש און אויסגערעכנט צענדליגער מיליאַנען שאָדן.

יינגלאַן האָט אָפּגעזאָגט צו נעמען די שולד: אפילו דער חתונה-שיין איז פאַלש, און זיי צו פאַרלירן איז אַ מזל. דו האָט צוגענומען זיבן הונדערט מיליאָן, זי אויסגערופן פאַר פאַרזיצערין, געקניעט מיט באַווייזן פאַר מאָרגן'ס איינפירונג, און משפחת כּוּאַ באַקומט אַ באָארד-זיץ. די אַנטלאָפענע סו'ס האָבן אינעם אַלטן הויז געטראָפן איר בעטגעוואַנט און קלטות: ווי זי האָט געראַטעוועט די קראַנקע סו זעון, זיך געזעגנט פאַרן משפט, און אַרויף אַ באַרג אויף די קני פאַר סו דזשין. זעון צווייפלט; מאַיאַ רופט עס געשפּילט.

סו האַנוואַנג האָט פאַרזעצט די פירמע פאַר אַ בילעט צו דער צערעמאַניע. לין מאַיאַ האָט געדינגען אַ כאַפּער פאַר צוויי הונדערט טויזנט, אים צוגעזאָגט אפילו איר טאָכטער זעון, און פאַרשווענדט אַכט הונדערט טויזנט. ביינאַכט האָט יינגלאַן רואיג געוואַרט, באַוועלטיגט די כאַפּערס, און דער כאַפּער האָט מודה געווען אַז מאַיאַ האָט אים געשיקט; זי האָט אים געהייסן ווייטער מיטשפּילן.

קאַפּיטל 5: די צערעמאַניע: דער לעצטער חשבון

טייערע צוהערער, ביי דער צערעמאַניע פון בלוט-פעניקס ברענגט מען אַריין יינגלאַן, כלומרשט געבונדן, און די משפחה באַשולדיגט זי פאַר די רעפּאָרטערס. אָבער זי ווייזט פּאַפּירן: סו האַנוואַנג האָט פינף יאָר באַהאַלטן שטייער, און סו דזשין האָט

אומגעזועצליך איבערגעפירט געלט און פאַרניכטעט באַווייזן. דעם כאַפּערס רעקאָרדירונג ווייזט אַז לין מאַיאַ האָט אים באַצאָלט צוויי הונדערט טויזנט און אָנגעבאַטן איר אייגענע טאָכטער; סו זעון שרייט אַז די מאַמע האָט זי פאַרקויפט. דער אַלטער כּואַ ווייגערט זיך אַרויסצוואַרפן יינגלאַן, משפחת כּואַ איז דער פּערטער גרעסטער דירעקטאָר, און יינגלאַן חתמ'עט אַלס פּאַרזיצערין פון אַ פירמע ווערט איבער אַ טריליאָן.

משפחת סו פאַלט צו די פיס: האַנוואַנג וויל לערנען פון אונטן, דזשין וועט אַרבעטן בחנם, זעון קניט. יינגלאַן ענטפערט מיט דריי ווערטער: "קיין שום שאַנס." זי אַנטפּלעקט אַז מאַיאַ איז שווער קראַנק. די פּאָליצײ אַרעסטירט האַנוואַנג און דזשין; דזשין באַדויערט אַז זי האָט געלערנט געזעץ צו העלפן דאָס שלעכטס, און האַנוואַנג וואַרפט צו מאַיאַ אַז זי האָט זיי פאַרדאָרבן. סו האָיען פאַלט אַוועק, אויך שווער קראַנק. דירעקטאָר דו בלייבט געטריי צו דער נייער פּאַרזיצערין.

מאַיאַ ווייגערט זיך צו צאָלן פאַר סו האָיענס היילונג. זעון קניט אַ גאַנצן טאָג ביי יינגלאַנס טיר און באַקומט דעם ראָלס-רויס אַלס "לעצטע געשעפט"; זי וואָלט יינגלאַן ווידער אויסגעקליבן פאַר אַ מאַמע. מאַיאַ קלאַפּט אַריין אין דעם קאַר, מיינענדיג אַז דאָרט זיצט יינגלאַן, און פאַרקריפּלט אויף אייביג איר אייגענע טאָכטער. סו האָיען שטאַרבט, און מאַיאַ ווערט אַרעסטירט פאַר דעם זעלבן פאַרברעכן וואָס זי האָט אַמאָל אָנגעהאַנגען אויף יינגלאַן. יינגלאַן גיט צוריק אַן אַלטע מתנה, נישט קלאָר וועמען,

און שיידט זיך. צום סוף ליגט א פאציענט, משמעות סו האיען, און קיינער קומט נישט נאך אים.

לעצטע געדאנקען: דער אמת קומט ארויס צום סוף

טייערע צוהערער, אזוי האט זיך פארענדיקט די מעשה פון יינגלאן. צוואנציג יאר האט זי אויפגעצויגן דריי פרעמדע טעכטער און אוועקגעשיקט איר אייגענע טאכטער יע זיו. מען האט זי פארמשפט פאר א קראך וואס לין מאיא האט אנגעשטעלט, און זי איז געזעסן פינף יאר. זי איז צוריק אלס פארזיצערין פון בלוט-פעניקס. דער אמת איז ארויס: סו האנוואנג און סו דזשין זענען ארעסטירט, און סו האיען איז געשטארבן אומבאהאנדלט.

די אמת'ע מאמע איז די וואס האט אויפגעצויגן, נישט די וואס האט געבוירן. די טעכטער האבן פארגעסן יעדע טובה ביז די אלטע טעיפס האבן זיי דערמאנט. לין מאיא'ס פארשטעלטע לאמקייט און פאלשע טרערן זענען צעפאלן, און מען האט זי ארעסטירט פארן קראך וואס האט פארקריפלט איר טאכטער סו זעון, דאס פארברעכן וואס זי האט ארויפגעווארפן אויף יינגלאן. זייט געזונט!

✦

מעשה 12

די רייניקערין וואס איז געווען די קעניגין

הקדמה: א רייניקערין מיט א באהאלטענעם סוד

טייערע צוהערער, היינט ברענגען מיר מעשה נומער צוועלף אין אונזער סעריע: "די רייניקערין וואס איז געווען די קעניגין". מיר קענען זי נאר פון די ווערטער פון אן ענגלישער דראמע פון בערך אנדערהאלב שעה, נאר שמועסן אן א דערציילער, דערפאר איז אמאל נישט קלאר ווער זאגט אדער טוט וואס. אין א גרויסן שפיטאל ליגט אנדזשעלא, א מיידל וואס איז שווער קראנק פון קליינערהייט אן. איר מאמע מילדרעד ארבעט דארט אלס רייניקערין, און יעדער קוקט אויף איר אראפ.

אבער מילדרעד איז בסוד די גרינדערין און באלעבאסטע פון א שטארקער פארברעכערישער ארגאניזאציע, סקארפיאן; פיאנא קריין איז נאר איר פנים פאר דער וועלט. זי באהאלט זיך כדי אנדזשעלא זאל זיין זיכער. דאן קומט די זעלטענע רפואה מעדעקס, וואס קען ראטעווען דאס מיידל, און די גיריגע פארזיכערונג־פירמע פריים העלט. דער סוף פון דער מעשה בלייבט אפן.

קאפיטל 1: דער טראן, די מאפ און די צעבראכענע האפענונג

די מעשה, וואס מיר קענען נאר פון די ווערטער וואס מען הערט, הייבט זיך אן מיט אנדזשעלאס שטימע: "איך וועל באלד געזונט ווערן, דאן וועט מאמע זיין פריילעך." אין שפיטאל ציטערן מענטשן פאר פיאנא קריין, דעם באלעבאס פון סקארפיאן, נאר זי בעט די רייניקערין מילדרעד, דעם אמתן באלעבאס, צוריקצונעמען דעם טראן. מילדרעד ערקלערט: איר טאכטער איז טויטקראנק פון קינדווייז אן, און זי שייערט דילן כדי די טאכטער זאל נישט ווערן קיין ציל; זי וויל זי באשיצן מיט ריינע הענט. פיאנא ענטפערט: מיר זענען אייערע.

ווען אנדזשעלא פרובירט עפעס טון אליין, הייסט מילדרעד איר דריקן דעם רוף־קנעפל, אפילו פאר א שלוקערץ. דער דאקטער מעלדט אז די זעלטענע רפואה מעדעקס איז גרייט, און אויב אלעס גייט גוט, וועט זי קומענדיגע וואך שוין גיין. מילדרעד גיט איר א נייע קלייד פאר א שולע־פייערונג און ווארנט דעם קראנקן לייעם צו נעמען זיינע מעדיצינען. מיט א לחיים "אויף בעסערע טעג" ווערט אנדזשעלא געפירט צו די צוגרייטונגען, און מילדרעד באפעלט, משמעות וויקטאר קלארק, אריינצולייגן פינף ביליאן דאלער אין פריים העלט; ער זאגט צו בעסערע פלעגע.

דאן קומט דער דריי: גרעטא, די אנפירערין פון פארזיכערונג־טענות, זאגט אפ די אפעראציע, ווייל "די כללים האבן זיך היינט געטוישט", הגם מען האט עס שוין

באשטעטיגט. זי זאגט צו דאקטער דעניעל, ער זאל די רפואה פארקויפן פאר די רייכע אנשטאט פאר א ריניקערינס טאכטער, און באקומען א לוקסוס־יאכט, און דעניעל שטימט איין. ווען אנדזשעלא בעט אז אן דעם וועט זי שטארבן, ווערט זי אפגעשטויסן; גרעטא צעשטערט די קלייד און באליידיגט מאמע און טאכטער.

קאפיטל 2: די שטילע קעניגין שטייט אויף

טייערע צוהערער, בשעת רעד, סערע און חברים גרייטן א איבערראשונג פאר אנדזשעלא, קען די מיידל נישט אטעמען. גרעטא הערט פון פעטער וויק אז סקארפיאן לייגט אריין פינף ביליאן דאלער, און היינט ביינאכט, ביי דער צערעמאניע לכבוד פיאנא, וועט דעניעל איבערגעבן דעם מעדעקס פאר זיין יאכט. אנדזשעלא דריקט דעם קנעפל, מען לאזט נישט אריין די מאמע און מען שטילט זי. דעניעל זאגט אז זי שטארבט סיי ווי; שווייגט זי, באקומט די מאמע א מיליאן דאלער. זי זאגט 'אלעס איז גוט', און מילדרעד לאזט מאפינס און גייט אוועק, אפגענארט.

וויקטאר קלארק פארזיכערט מילדרעד אז אלעס איז אין ארדנונג און שלאגט פאר א צערעמאניע; זי וויל בלייבן באהאלטן און פיאנא זאל שטיין אנשטאט איר, אבער פיאנא, וואס האט א שלעכט געפיל וועגן פריים העלט, מוז פליען קיין אייראפע. דאן קומט קעיט מיט באווייזן: די אפעראציע איז אפגעזאגט, אנדזשעלא אראפגעצווינגען פונעם טיש, דער מעדעקס פארקויפט, און זי וועט נישט איבערלעבן די נאכט. וויקטאר

שווערט אז ער האט נישט געוואוסט. מילדרעד: וואלט איך נאר געווען א רייניקערין, וואלט מיין טאכטער שוין געווען טויט. זי הייסט קעיט רופן פיאנא: די באהאלטענע קעניגין איז צוריק.

ביי דער צערעמאניע מאכן גרעטא און דעניעל א טאסט און לאכן פון דער שטארבנדיקער מיידל: די ארעמע ליידן, און זיי קאסירן איין. פלוצלינג רייסט זיך אריין מילדרעד און פאדערט דעם מעדעקס. גרעטא לייקנט, 'קיין באווייז', און באריימט זיך מיט איר טאטע דעם וויצע־פרעזידענט און פעטער דעם דעקאן. מילדרעד ציט ארויס א ביקס. טרעוואר פארד, דער ראיאן־פארוואלטער, מישט זיך אריין, אבער זי האט קיינמאל נישט געהערט פון אים. סערע בעט זי זיך בארואיקן, דעניעל סטראשעט ארויסווארפן אנדזשעלא אן מאשינען, און קעיט רופט וויקטאר פונעם לופטפעלד.

קאפיטל 3: דער שטול פון דער קעניגין

די וועכטער ווערן גערופן, מען מאכט מיט כוונה א שמוץ אינעם באלרום, און די רייכע געסט פאדערן אז די רייניקערין זאל קניען און אויפוואשן. סערע זאגט: מיר זענען נישט רייך, אבער מיר האבן כבוד. מילדרעד זאגט צו דעניעל אז זיי האבן אים געטרויט, און ער ענטפערט אז דאס לעבן פון ארעמע לייט איז גארנישט ווערט. זי זעצט זיך רואיג אויפן שטול פון דער געגנסטער קעניגין; מען דערמאנט די נאכט פון חשבון, ווען אלע שונאים זענען איין נאכט פארניכטעט געווארן, און זי זאגט קאלט: רופט פיאנא.

אט קומט עדווערד, גרעטאס טאטע, דער וויצע-פרעזידענט; ער גלייבט איר ליגנס און זאגט אז מעדעקס איז נאר פאר מיליאנערן. פיאנא רופט, פארשפעטיגט אין דער לופט, און מילדרעד באפעלט: זיי דא אין צען מינוט. דערווייל שלעפט מען אריין אנדזשעלא זיך צו אנטשולדיגן, מען נעמט צו איר אינהאלער, און מען וועט אים צעברעכן אויב די מאמע קניעט נישט צו רייניקן גרעטאס שיך. מילדרעד איז גרייט צו קניען פאר איר קינד; אנדזשעלא פראטעסטירט, און מען שלאגט זי.

דא שטייט אויף לייעם, א יונגער קראנקער, מיט די שטארבנדיגע פאציענטן: מיר האבן גארנישט צו פארלירן! איינער שרייט קעגן דער פירמעס שיטה: אפשלעפן, אפזאגן, פארטיידיגן. עדווערד מאכט בטל לייעמס אינשורענס און חוזקט פון יעדנס לעצטן חלום: רעד וויל דערלעבן זיין אייניקל, דזשאוזעף זיין חתונה-יארטאג, סערע א העכערונג פאר איר טאכטער. ער באריימט זיך אז ער איז הויפט איבער די קליימס און בעל הבית פונעם בנין, און מאכט בטל אלעמענס אינשורענס און ארבעט. מילדרעד זאגט אים אן אז ער איז אפגעזאגט, אז וויקטאר ארבעט פאר איר, און צוזאגט די לייט באלוינונגען. גרעטא לאכט: מיט א מאפ?

קאפיטל 4: די מאמע שטעלט אוועק איר גאנצן אוצר

וויקטאר ווארנט אז עס קומט איינער גרעסער פון פיאנא קריין; אינעם טומל איז נישט קלאר ווער טוט וואס. מילדרעד זאגט אז זיינע לייט האבן אוועקגעכאפט איר טאכטער און גע'גנב'עט די

רפואה, און גרעטא גיבט עס צו. וויקטאר קניט פאר מילדרעד, ווענדט זיך קעגן עדווערד און גרעטא, און זאגט אז איין ווארט פון איר קען אויסמעקן די משפחה. אויף גרעטאס פאדערונג ברענגט מען די מתנות: רעד פינף מיליאן דאלער, סערע'ס טאכטער א שטעלע פאר א מיליאן, דזשאוזעף א האלדזבאנד פון פיר און א האלב מיליאן, לייעם א זעלטענעם קאר. די חברים ווילן אפזאגן, נאר מילדרעד באשטייט. עדווערד קריכט און דעניעל בעט מחילה.

אנדזשעלא פאלט אוועק, מען מוז אפערירן אין א שעה, און די מאמע בעט פון אויבן צו נעמען איר קינדס ווייטאג; עס בלייבן צוואנציג מינוט. דעניעל האט די רפואה פארקויפט, און ברייען דזשעקסאנס באגלייטערין כאפט צו דאס פלעשל. מילדרעד זאגט ברייען אז ער לייקנט אפ לעבנס; ער ענטפערט קאלט אז ער 'פארבעסערט רעזולטאטן', און זי גיט אים א קלאפ. ער טענהט ער האט עס פארקויפט פאר פרענקלין הייל; דער קשר איז נישט קלאר.

אין א פארמעסט ברענגט ברייען א מיליאן דאלער, א זייגער פון פינף הונדערט טויזנט און א הויז פון צוועלף מיליאן. מילדרעד ברענגט גאלד פון פופציג מיליאן, די קעניגליכע קרוין פון פינף הונדערט מיליאן און אן עראפלאן־שיף פון פופציג ביליאן, און דער עולם ווערט פארשטומט. 'קיינמאל נישט אונטערשאצן וואס א מאמע טוט פאר איר קינד,' זאגט זי. ברייען רופט איר א גנב און דראט צעברעכן דאס פלעשל אויב פיאנא קומט נישט אין דריי מינוט.

קאפיטל 5: די קרוין, די פרייז און דער אפענער סוף

טייערע צוהערער, ביי "איינס" איז פיאנא קריין אריינגעקומען און באפוילן אוועקצולייגן דאס פלעשל. ברייענס באגלייטערין האט געמיינט אז פיאנא וועט באשטראפן די רייניקערין, אבער פיאנא האט געפרעגט מילדרעד צי זי איז אין ארדנונג און געשיקט דעם מעדעקס מיט א נוירס צום אפעראציע־צימער. די רשעים האבן באקומען זייער שטראף, און ווען איינער האט זיך אנטשולדיגט פארן "באס", האבן אלע פארשטאנען: די רייניקערין איז די הויפט פון סקארפיאן. מילדרעד האט איבערגעלאזט ברייען פאר פיאנא און איז געלאפן צו דער טאכטער.

פאר דער אפעראציע האט אנדזשעלא געבעטן: אויב עס וועט נישט געלינגען, זאל די מאמע ווייטער לעבן פריילעך. מילדרעד האט געענטפערט אז זי איז שטאלץ מיט איר פון טאג ווען זי איז געבוירן, צוגעזאגט א טאץ עסן ביים אויפוואכן, און זיי האבן זיך געזאגט "איך האב דיך ליב". דערנאך: גרעטא און עדווערד דעפארטירט, דאקטער דעניעל דערנידעריקט, די באוויזן קעגן ברייען און פריים העלט גרייט פאר דער פרעסע. אנדזשעלא האט, אויסזען, איבערגעלעבט, ווייל מען זעט זי שפעטער.

דאן האט ברייען געהאלטן מילדרעד געבונדן און געפאדערט זי זאל אפשטעלן די אנטפלעקונג; ווי ער האט זי געכאפט ווייזט מען נישט, א רעטעניש, ווייל פיאנא האט אים געדארפט באהאנדלען. זי האט אפגעזאגט. אנדזשעלא איז אנגעקומען און

אים געשאסן. מילדרעד האט גענומען די שולד, געשיקט די טאכטער מיט פיאנא, און איז ארעסטירט און צום טויט פאראורטיילט געווארן. אנדזשעלא איז באשטימט אלס באס "ביז מאדאם קומט צוריק". דער סוף בלייבט אפן: די רעטונג פון דער מאמע איז נאר צוגעזאגט.

לעצטע געדאנקען: א מאמעס ליבשאפט און א ביטערער סוף

אזוי ענדיגט זיך די מעשה פון מילדרעד, א מאמע וואס האט באהאלטן איר מאכט און געוואשן פלארן אין שפיטאל כדי איר קראנקע טאכטער אנדזשעלא זאל זיין זיכער. ווען גרעטא און דאקטער דעניעל האבן געגנבעט די מעדעקס, איז זי אריינגעפאלן אויף דער צערעמאניע, און אירע פאראכטער האבן געמוזט בעטן מחילה. אבער ווען אנדזשעלא האט געשאסן בריין דזשעקסאן, האט מילדרעד גענומען די שולד און איז פאראורטיילט געווארן צום טויט.

די מעשה ווייזט א מאמעס ליבשאפט וואס גיט אוועק אלעס פארן קינד, און דעם כבוד פון די ארעמע קראנקע, רעד, סערע און לייעם, וואס זענען געשטאנען פאר אנדזשעלא ווען אנדערע האבן זיי אויסגעלאכט. די שטילע רייניקערין איז געווען די גרעסטע פון אלע. דער סוף איז ווייטאגליך: די מאמע זיצט אין טורמע, און אנדזשעלא פירט ווייטער ביז זי קומט צוריק. בלייבט געזונט!

✦

מעשה 13

די משוגענע וואס האט באזיגט איר משפחה

הקדמה: א פארשטויסענע טאכטער קומט צוריק

טייערע צוהערער, היינט ברענג איך אייך א דראמע וואס איר ענגלישער טיטל זאגט בערך: פארלאזט פון אן אכזריותדיגער משפחה, קומט זי צוריק נאך דריי יאר ווי א קעניגין פון נקמה. עס איז א געשפילטער פילם פון א ביסל איבער צוויי און א האלב שעה. מיר קענען אים נאר פון די געדרעדטע ווערטער, דעריבער זענען די נעמען נישט אלעמאל זיכער, און ווען עפעס איז נישט קלאר, וועל איך דאס זאגן.

די מעשה שפילט זיך אפ אין דער רייכער שטאט יונינג, ביי דער באי משפחה. אין מיטן שטייט די עלטסטע טאכטער, וועמענס נאמען הערט זיך ווי דזשאושי, כאטש דער אמת'ער נאמען איז נישט קלאר. ארום איר זענען די עלטערן, די אנגענומענע שוועסטער מו, דריי ברידער, א שטרענגער זיידע און א קראנקע באבע. פון דרויסן קומט אריין א שטילער יונגערמאן, לו בעישאו. די מעשה ענדיגט זיך פולשטענדיג, נאר די לעצטע מינוט עפנט א קליינע נייע טיר.

קאפיטל 1: ארויס פונעם משוגעים-הויז

די מעשה הייבט זיך אן אינעם משוגעים-הויז, וואו די העלדין האט פארבראכט דריי יאר אויף א דיאגנאז וואס דער דירעקטאר האט אונטערגעשריבן. איר צווייטער ברודער, לינגטשען, נעמט זי אפ און מעלדט אז מען האט איר געמאכט א שידוך מיט וואנג יוקאי פון שינגאן, א מאן וואס האט, לויט די רייד, אויסגעמוטשעט דריי ווייבער. ווען ער סטראשעט זי, כאפט זי דעם רעדל און דער קאר קראכט. זי רופט אליין הילף, און הייסט דאס די ערשטע מתנה פאר דער משפחה.

אינדערהיים ווארטן די מאמע און מו מיט א טארט. מו פאלט אויף די קני און בעט די שוועסטער זאל חתונה האבן מיטן רייכן מאן, און די מאמע זאגט אפן אז זי וואלט געוואלט מו זאל זיין איר אמת'ע טאכטער. די העלדין גיט מו א פאטש, און נאך איינעם אויסצוגלייכן. מען שפארט זי איין ביז וואנג קומט. מו ווארט אויף איר שענדליכן פלאן קעגן דער שוועסטער, און די העלדין באשליסט צו ברענגען די גאנצע באי משפחה צום אונטערגאנג.

ביינאכט, ביי א סעודה, באגעגנט זי לו בעישאו, דעם זון וואס די רייכסטע משפחה אין שטאט וויל נישט אנערקענען. פאר אלע געסט דעקט זי אויף אז מו'ס פנים איז געמאכט דורך אפעראציעס און איר דיפלאם איז פאלש, און זי רעכנט אויס די חסרונות פון יעדן אין דער משפחה. זי דערציילט ווי מען האט זי געהאלטן דריי טעג אין קעלער אן עסן און טרינקען, און שטעלט

א פרייז פאר מחילה: דריי יאר אין משוגעים-הויז, דריי יאר ביי וואנג, און דריי טעג אין קעלער.

יעצט ווייזט מו דעם ווידעא, אבער אויפן עקראן איז מו אליין אין דער שאנד. די העלדין זאגט: אויב מען האט דיך געצוואונגען, רוף די פאליציי. מו וויל נישט און פאלט חלשות, אבער מיט א שמערצליכן גריף „היילט" זי די העלדין, און מו שפרינגט אויף. די עלטערן, וואס האבן געזאגט אז די פארשעמטע מוז גיין צו וואנג, שרייען יעצט אז מו איז אנדערש. וואנג קומט און וויל דווקא די העלדין, אבער זי זאגט אפ. לו'ס מענטשן בטל'ן דעם שידוך מיט מו.

לו בעישאו לאזט מעלדן דער לו משפחה אז ער וועט חתונה האבן מיט איר. אינדערהיים קרעכצט דער טאטע אז וואנג האט אים געמאכט באצאלן דריי מאל אזויפיל פיצוי. אין איר אינערליכן קול רעכנט די העלדין אויס: מו און לינגטשען זענען נאר דער פארשפייז; די אמת'ע סכנה איז דער עלטסטער ברודער לינגדזשין, דער פערפעקטער יורש מיטן פינצטערסטן הארץ. ביינאכט סטראשעט ער זי, און באפעלט זי זאל קומען צום ריידן גואנטשאן, וואס האט ארייננחתונה געהאט ביי דער באבעס משפחה.

קאפיטל 2: איינס נאך איינס אין דער פאלע

אינעם אלטן הויז הייבט מו אן דעם קליינעם ברודער שאוער קעגן דער משוגענער. באלד זאגט ער אז ער האט זי ליב מער פון אלעמען; זי האט אים געשטראפט און דערנאך באפריינדעט.

פארן זיידן דערציילט זי ווי זי איז פארלוירן געווען פון קינדווייז, און ווי מען האט זי נאך ווייניגער ווי א יאר אינדערהיים אוועקגעשיקט. דער זיידע גיט איר גלייכע רעכט, ארייננגערעכנט א פלאץ אין דער פירמע. לינגטשען קומט פארוואונדעט און באשולדיגט זי פארן קראך, אבער ער האט נישט קיין באוויז.

מו לאדנט איין לו בעישאו, אבער לו זאגט קלאר אז ער איז געקומען צו דער עלטסטער טאכטער. פון כעס שטופט מו די העלדין אין וואסער, מיינענדיג אז זי קען נישט שווימען. אבער די העלדין שווימט און האלט מו אונטער. דא הערן מיר דעם גרויסן סוד: זי לעבט א צווייט לעבן, נאכדעם וואס מו האט זי אין ערשטן לעבן דערטרונקען. זי לאזט מו גיין, און בעט לו צו געפינען דעם פילם פונעם קאר-קראך.

לו געפינט דעם פילם, און ער קומט אן צום צווייטן ברודער. יענער פרייט זיך מיטן באוויז און פאדערט זי זאל גיין צו וואנג. עס ברעכט אויס א קאמף, און ער ווערט פארוואונדעט. די משפחה וויל זי איבערגעבן דער פאליציי, און לו שטעלט זיך אוועק זי צו באשיצן. אבער אויפן באפעל שטייט דעם צווייטן ברודערס נאמען: אין זיין בלוט געפינט מען שפורן פון נארקאטיקס, און ער ווערט ארעסטירט. די העלדין בעט איר פריינדין שא שא נאכצוקוקן לינגדזשין.

דער זיידע מאכט זי פאר גענעראל-פארוואלטער, און לינגדזשין רופט זיך אויס פאר ממלא-מקום פונעם פארזיצער. ביי א וועטשערע מיט וואנג אין א האטעל, האבן ער און מו א שענדליכן פלאן: צו פארשעמען די העלדין פאר רעפארטערס.

אבער זי האט אויסגעביטן די נומערן אויף די טירן. ווען די רעפארטערס עפענען די טיר, איז מו די וואס איז געפאלן אין דער שאנד, און די העלדין שטייט אינדרויסן מיט לו. מו שרייט אז דער ברודער האט עס געפלאנט, און לו רופט די העלדין „מיין כלה“.

וואנג זאגט צו אז אין דריי טעג וועט ער קומען רעדן א שידוך מיט מו. די פרוי פון לו'ס עלטסטן ברודער באליידיגט די העלדין, און לו גיט צו אז ער איז דער זון וואס זיין משפחה האט באהאלטן. דער זיידע פסקנט אז מו מוז חתונה האבן מיט וואנג, און די העלדין צווינגט זי מיט גוואלד ביז זי זאגט יא. ווייל וואנג האט נאכגעגעבן דרייסיג פראצענט אינעם קאנטראקט, זאגט דער זיידע צום עלטסטן ברודער: דו ביסט נישט אזוי גוט ווי זי.

קאפיטל 3: דער פאל פון דער באי משפחה

די מאמע לאזט זי פארשליסן ביי דער קראנקער באבע, און דארט פארשטייט זי: די באבע האט זי אוועקגעשיקט אין משוגעים-הויז כדי זי צו ראטעווען, און באצאלט דעם דירעקטאר זי צו היטן. די באבע פרייט זיך צו הערן וואס איז געשען מיט מו און לינגטשען, האט חרטה וואס זי האט זיך געלאזט פארנארן פון גואנטשאן, און פארטרויט איר עפעס, מען זאגט נישט וואס. ווען זי הערט אז דער זיידע האט באפוילן נישט צו היילן די באבע, ברענגט זי א דאקטער.

לינגדזשין הערט אז זי האט באקומען מעדיצין פאר שיזאפרעניע, און דינגט א דאקטער זי צו היפנאטיזירן, אבער עס דרייט זיך

אויף אים אליין. ביי דער חתימה מאכט דער זיידע זי פאר וויצע-פרעזידענט. דאן ברענגט לינגדזשין מיט די עלטערן דעם דירעקטאר זי צוריקצושיקן, אבער דער דירעקטאר זאגט אז זי איז שוין דריי יאר אין גוטן מצב, און דער עלטסטער ברודער איז דער קראנקער. לינגדזשין פארלירט זיך און שלאגט זיין מאמע. מען נעמט אים אוועק צו היילן, און דער זיידע גיט איבער די פירמע צו איר.

דער זיידע פארבינדט זיך מיט דער לו שוועגערין, וועלכע גיט דער באי משפחה צען מיליאן פאר א שידוך. אינעם אלטן הויז פאדערט מען אז די הערלדין זאל חתונה האבן אדער גיין צוריק אין משוגעים-הויז. דא מעלדט לו אז ער וועט ארייננחתונה האבן ביי איר און אפגעבן זיין ירושה. און דאן לאזט די הערלדין ארויס א סוד: מו איז דעם טאטנס אייגענע טאכטער פון אן אנדער פרוי, אריינגעברענגט אלס אנגענומענע ווען זי איז געווען זעקס יאר אלט, און זי האט דאס אלעמאל געוואוסט.

פון לינגדזשין קומען ארויס נאך סודות. א פרוי וואס ער האט אמאל געקענט זאגט עדות אויף זיין אכזריות, און עס ווערט באקאנט אז זיינע צוויי געוועזענע ווייבער זענען פלוצעם פארשוואונדן. די עלטערן פון זיין געוועזענער ווייב סו יו מסר'ן אים אויף רציחה, און די פאליציי נעמט זיך צו אים. די מאמע, וואס האט ערשט יעצט דערוואוסט דעם אמת וועגן מו, באקומט ווי יעדער שלעכטער איר שטראף, כאטש ווי פונקטליך איז נישט קלאר. מו בעט רחמנות, אבער מוז דאך חתונה האבן מיט וואנג.

שאוער שטייט ביי דער העלדין. דער זיידע באריימט זיך אז ער האט געבויט די פירמע, אבער די באבע אנטפלעקט אז זי האט שטילערהייט געהאלטן צוואנציג פראצענט פון די אקציעס דורך סעקרעטאר טשען, און זי שטעלט זיך אויף דער העלדינס זייט. די העלדין זאגט צום זיידן אז ער האט מסכים געווען מען זאל זי משוגע מאכן, און אז די פירמע וועט זיך צוריקקערן צום נאמען פון דער לין משפחה. דער זיידע פארלירט זיין מאכט, און דער טאטע ווערט פארשיקט צו די מינעס אין אפריקע.

צום סוף פעלט דער פירמע פינף הונדערט מיליאן. לו בעישאו באפעלט רואיג צו איבערשיקן א ביליאן צו זיין כלה, און עס ווערט קלאר: ער איז דער געהיימער אייגנטימער פון פונינג גרופע, די חשובסטע פירמע פון אויסלענדישע אינוועסטמענטס. אין דער לעצטער סצענע מעלדט מען אז די אלטע באבע פון דער לו משפחה רופט, דאס מאל זייער אין כעס, און די מעשה ענדיגט זיך מיט א ווארעם ווארט צווישן לו און דער העלדין, וואס שטייען יעצט צוזאמען.

לעצטע געדאנקען: וואס לערנט אונז די מעשה

צוזאמגענומען: א טאכטער וואס איר משפחה האט פארשפארט אין א משוגעים-הויז קומט צוריק, און איינס נאך איינס פאלן אלע וואס האבן איר געטון שלעכטס, בשעת די באבע און לו שטייען ביי איר. די טעמעס זענען קלאר: עלטערן וואס האבן פארלאזט זייער אייגן קינד צוליבן כבוד, א זיידע וואס האט פון מורא אויפגעצויגן שוואכע יורשים, און א פאראכטעטער מאן

מיט א באהאלטענעם כח. דער טיטל רעדט פון נקמה מיט בלוט, אבער מערסטנס ברענגט זי ארויס די סודות, און די פאליציי טוט דאס איבריגע.

וואס זאגט די מעשה? אז שטאלץ און א שיינער פנים פאר דרויסנדיגע פארדעקן נישט אויף אייביג די שאנד וואס ליגט אינעווייניג; יעדער סוד פון דער באי משפחה איז ארויס פונקט פאר די מענטשן פאר וועמען זיי האבן זיך געשעמט. אויך ווייזט זי אז אמת'ע שטארקייט איז אמאל באהאלטן: די משוגענע און דער פארשטויסענער זון זענען געווען די קליגסטע. מען מוז אבער ערליך זאגן אז די העלדין נוצט אליין אכזריות, און די מעשה פרעגט נישט צופיל צי דאס איז גערעכט. טייערע צוהערער, א דאנק פאר אייער צייט, און זייט געזונט ביז דער קומענדיגער מעשה.

✦

מעשה 14

די פארשטויסענע טאכטער און איר באהאלטענער כח

הקדמה: א מעשה פון פארראט און באהאלטענעם כח

טייערע צוהערער, היינט דערציילן מיר א דראמע פון יוטוב. איר טיטל זאגט בערך: אלע האבן אויף איר אראפגעקוקט, און זי איז צוריקגעקומען ווי א קעניגין צו נעמען וואס געהערט איר. עס איז א געשפילטע דראמע פון בערך צוויי שעה, וואס מיר קענען נאר פון די געדעטע ווערטער, אן נעמען פון די רעדנער. דערפאר זענען טייל נעמען און פרטים נישט זיכער, און וואו עפעס איז אומקלאר, ווערן מיר דאס זאגן.

די מעשה שפילט זיך אפ ביי א חשובע רייכע משפחה מיטן נאמען יע. די הויפט-פערזאן איז טשינגיו, די אמת'ע עלטערע טאכטער, א באגאבטע פיזיקערין. ארום איר שטייען איר מאמע מיסעס דזשאנג; טשאנגאן, אן אנגענומענע טאכטער; יונדזשאו פון דער פיי משפחה, איר שידוך; און אקאדעמיקער סו פון א פיזיק-אינסטיטוט. דער טיטל רעדט פון א קעניגין, אבער איר כבוד קומט פון וויסנשאפט. דער ווידעא איז גאנץ, מיט א ריכטיגן סוף.

קאפיטל 1: דער קרבן פון דער אמת'ער טאכטער

טשאנגאן, די אנגענומענע טאכטער, האט אומגעברענגט א מענטש. די מאמע און יונדזשאו בעטן טשינגיו זי זאל גיין זיצן אנשטאט איר, ווייל טשאנגאן האט אמאל, זאגן זיי, געראטעוועט יונדזשאו און איז געבליבן קראנק אין גייסט. יונדזשאו זאגט צו חתונה צו האבן ווען זי וועט ארויסקומען. טשינגיו שרייט אז דאס איז רציחה, און דערמאנט אז זי איז די אמת'ע טאכטער, אבער די מאמע ענטפערט אז טשאנגאן איז ביי איר געשטאנען. דערנאך זאגט א שטימע, מסתמא די מאמע, אז טשינגיו האט עס געטון; גאנץ קלאר איז עס נישט.

נאך פינף יאר אין ארעסט ווערט טשינגיו באפרייט פאר דער צייט, ווייל דארט האט זי אויסגעטראכט א טעאריע וואס האט געלייזט א פראבלעם פונעם פיזיק-אינסטיטוט. אקאדעמיקער סו לאדנט זי איין צו א געהיימען פראיעקט. זי זאגט אז אירע הענט קענען נישט ארבעטן, אבער סו ענטפערט אז מען דארף איר קאפ, און איבער א וואך וועט מען זי אפנעמען. טשאנגאן מאכט זיך קראנק, און יונדזשאו לויפט מיט איר אוועק. אינדערהיים פאדערט באטלער וואנג זי זאל זיך „רייניגן" פון שלעכט מזל, און די מאמע לייגט זי אין א פייכטן קעלער.

טשינגיו ענדיגט מיט יונדזשאו. ער ברענגט איר א רינג, אבער טשאנגאן קלאגט אז קיינער האט זי נישט ליב, און די מאמע שטופט אים צו געבן דעם רינג פאר טשאנגאן, וואס האט אים „געראטעוועט". ער גיט אוועק. ווען טשינגיו וויל נישט נעמען

דעם רינג צוריק, זאגט טשאנגאן אז זי איז נאר א לאסט, און די מאמע באשולדיגט טשינגיו און רופט זי א געוועזענע ארעסטאנטין. טשינגיו פרעגט צי זיי האבן פארגעסן פאר וועמען זי איז געזעסן. טשאנגאן בעט אפען מען זאל איר געבן יונדזשאו.

א בליק צוריק: טשאנגאן האט אמאל געזאגט טשינגיו אז מענער מיט מעסערס זוכן יונדזשאו. טשינגיו איז געלאפן אים ראטעווען און מען האט זי עטליכע מאל געשטאכן; ער האט באקומען נאר לייכטע וואונדן. אין שפיטאל האט דער דאקטער געזאגט אז דעם ארעם קען מען נישט ראטעווען, און פון פארשונג מוז זי פארגעסן. זי האט געבעטן מען זאל יונדזשאו נישט זאגן ווער האט אים געראטעוועט, כדי ער זאל זיך נישט פילן שולדיג. שפעטער רעדט מען פון א צעבראכענעם ארעם; דער פרט איז אומקלאר.

צוריק אינעם היינט, בעט יונדזשאו איר חתונה האבן מיט א רינגעלע פון א טרינק-פושקע, און דערציילט אז ער האט יעדן חודש געשיקט רויזן אין ארעסט. טשינגיו דערמאנט זיך ווי די ארעסטאנטן האבן זי דערפאר געצוואונגען צו עסן די בלומען מיט די דערנער, און פאלט אוועק. טשאנגאן כאפט א מעסער און סטראשעט זיך צו שעדיגן, ביז יונדזשאו קלייבט זי און לאזט טשינגיו איבער. דער דאקטער ווארנט פון א שווערער שטרעס-רעאקציע, און סו באשליסט זי אפצונעמען פריער; די משפחה טאר נישט וויסן וואו זי איז.

קאפיטל 2: דער אוועקגיין און די אנטפלעקטע אמת'ן

די מאמע ווייזט חתונה-בילדער פון טשאנגאן און יונדזשאו און פאדערט א ברכה. טשינגיו לייגט אוועק דעם חשבון: די שוועסטער האט געהרג'עט, זי איז געזעסן, און יעצט נעמט די שוועסטער נאך איר שידוך. די מאמע זאגט אז זי וואלט בעסער נישט געבוירן אזא הארצלאזע קינד, און ווארפט זי ארויס. יונדזשאו לויפט נאך, און טשינגיו זאגט אים דעם סוד: זי האט אים געראטעוועט. ער גלייבט נישט, און זאגט אז טשאנגאן האט איר געהאלפן אין ארעסט; זי ענטפערט אז צוליב יענער „הילף" איז זי כמעט אומגעקומען.

טשינגיו בעט סו צו זאמלען אירע מעדיצינישע רעקארדס און ווידעאס פון די פייניגונגען אין ארעסט. זי ארבעט אלס קעלנערין אינעם האטעל וואו די חתונה פירט זיך. דארט לאזט טשאנגאן אראפ די מאסקע און איז מודה אז זי איז מקנא, ווייל טשינגיו איז צו פולקאם. גלייך דערויף קראצט זי זיך דעם ארעם און באשולדיגט טשינגיו, און די מאמע מיט יונדזשאו גלייבן איר. טשינגיו לאזט איבער די ראיות, איר טעלעפאן און א צעטל אז זיי זאלן זיך מער נישט זען, און פארט אוועק מיט סו.

ביי דער חתונה געפינט יונדזשאו איר טעלעפאן, און דערקלערט פאר אלעמען אז ער גייט חתונה האבן נאר פון דאנקבארקייט, און אז ער האט באמת געוואלט נאר טשינגיו. טשאנגאן כאפט ווידער א מעסער; אין דעם געשלעג ווערן זי און די מאמע לייכט פארוואונדעט. דערווייל, אויף דער געהיימער באזע, איבערקערט

טשינגיו'ס טעאריע פון גראוויטאציע-כוואליעס די אלטע מאדעל, אבער אן אונטערזוכונג ווייזט אז איר קערפער איז אויסגעמאטערט, מיט סימנים פון הארץ-שוואכקייט. אין שפיטאל געפינען די דאקטוירים אז טשאנגאן האט נאר א שניט און איר גייסט איז נארמאל, און יונדזשאו ווערט חושד.

די מאמע רופט די דאקטוירים שווינדלער, און טשאנגאן סטראשעט ווידער מיט א מעסער, ביז יונדזשאו גיט נאך. אבער ער גייט אראפ אין קעלער, דערשרעקט זיך פונעם פייכטן צימער, און ווארפט ארויס באטלער וואנג פארן מבזה זיין די עלטערע טאכטער. ער לייענט אירע רעקארדס: עטליכע מעסער-שטיך און שאדן אין וויכטיגע אברים. ער דערמאנט זיך אז טשאנגאן האט געוואלט גיין אין די בערג באלד נאך אירע „שווערע וואונדן“, און זעט דעם ווידעא ווי זי קראצט זיך אליין. די מאמע זאגט אז אלעס איז פאלש. ער דינגט דעטעקטיוו לו.

טשינגיו ארבעט צוויי און זיבעציג שעה נאכאנאנד און פאלט אוועק. די מאמע בעט טשאנגאן אפצולאזן יונדזשאו און שלאגט איר פאר א יאכט; טשאנגאן ברויזט אויף אז טשינגיו האט געדארפט אומקומען אין ארעסט. לו באשטעטיגט אז די ראיות זענען עכט, און אז טשאנגאן איז געשטאנען הינטער די פייניגונגען. יונדזשאו לייגט אלעס אויפן טיש, מיט א חוות דעת פון א בארימטן פסיכאלאג אז טשאנגאן איז נישט קראנק. טשאנגאן שרייט אז זי האט טשינגיו פיינט ווייל זי איז צו גוט, שעדיגט זיך נאכאמאל, און יונדזשאו גייט אוועק זוכן טשינגיו.

קאפיטל 3: די רפואה, די קאנפערענץ און נאוואַ

אינעם אינסטיטוט ווערן אלע מאדעלן באשטעטיגט, און טשינגיו פאלט אוועק. די דאקטוירים זאגן אז דאס לעצטע יאר האט זי זיך איבערגעארבעט; עטליכע אברים האלטן ביים אויפהערן, און אן היילונג בלייבט איר מערסטנס א חודש. נאר שאנג-כוא שפיטאל, פון יונדזשאו'ס משפחה, האט א ספעציעלע רפואה. יונדזשאו, וואס האט א גאנץ יאר געזוכט, דערזעט זי פון דער וויטנס אינעם שפיטאל. טשאנגאן, וואס ליגט דארט נאכדעם וואס זי האט זיך באוואוסטזיניג געשעדיגט, טראכט אז די קראנקע אין קארידאר איז טשינגיו.

דער אינסטיטוט בעט ביי יונדזשאו די רפואה פאר א געהיימע „דאקטער יע“, און ער פרעגט זיך צי דאס איז טשינגיו. אבער טשאנגאן דארף אויך די רפואה, און עס איז דא נאר איין דאזע. סו איז גרייט צו זאגן דעם נאמען, אבער פונקט ווען מען זאגט אויס טשינגיו'ס נאמען, באפעלט ער צו געבן די רפואה פאר טשאנגאן; צי ער האט עס געהערט, איז נישט קלאר. טשינגיו נעמט עס אן שטיל און בעט צו פארברענגען אירע לעצטע טעג אין לאבאראטאריע. טשאנגאן, וואס איז נישט קראנק, פארניכטעט די רפואה.

יונדזשאו שלאגט דעם בריון פון געסל, וואס זאגט אז מען האט אים באצאלט, און לו געפינט אז טשאנגאן האט געקענט די באנדע. יונדזשאו זאגט טשאנגאן אז ער האט עפנטלעך מודיע געווען אז די חתונה איז בטל. אין שפיטאל טרעפט ער טשינגיו

פארשטעלט; זי זאגט אז ער טועה'ט זיך און זי האט שוין אלעס פארגעסן. סו זאגט אים אז זי איז די דאקטער יע, וועמענס האפענונג ער האט צעבראכן. טשאנגאן'ס דאקטער איז מודה אז זי איז קיינמאל נישט געווען פארוואונדעט און האט פארניכטעט די רפואה. דערנאך ווערן אלע דריי איינגעלאדנט צו א קאנפערענץ.

ביי דער קאנפערענץ באווייזט זיך טשינגיו אויפן עקראן אלס די איניציאטארין פון דער אנטדעקונג. יונדזשאו שטעלט אויס אז טשאנגאן האט געהרג'עט און טשינגיו איז פאר איר געזעסן פינף יאר. מען שפילט דעם ווידעא ווי טשאנגאן פארניכטעט די רפואה, און לו באשטעטיגט אז דער אנפאל אין געסל איז אויסגעשטעלט געווען כדי טשינגיו זאל אומקומען. יונדזשאו גיט טשאנגאן א פאטש, זי איז מודה, און די מאמע שניידט זי אפ. יונדזשאו זאגט צו חתונה צו האבן און די מאמע א ירושה, אבער סו מעלדט אז טשינגיו איז נפטר געווארן מיט א טאג פריער. טשאנגאן ווערט אוועקגעפירט אויף אייביג אין ארעסט.

סו רופט זיי אלע אירע הענקער. טשינגיו האט איבערגעלאזט ווידעא-בריוו: צו די מיטארבעטער, אז זי וועט ווערן פיצלעך וואס שוועבן אין הימל; צו דער מאמע, אז דאס איז די לעצטע מאל וואס זי רופט זי מאמע; צו יונדזשאו, אז ער האט צעשטערט איר איינציגע געלעגנהייט. א שטערן ווערט אנגערופן אויף איר נאמען, און מען זאגט אז איר אש איז צעשפרייט געווארן אין ים. אין ארעסט שלאגן די אנדערע טשאנגאן יעדן טאג; די מאמע, מיט א שפילצייג, רעדט צו טשינגיו ווי צו א

קליין קינד; יונדזשאו לעבט אין חרטה. אבער טשינגיו לעבט אלס הויפט-וויסנשאפטלערין נאווא; ווי אזוי, ווערט נישט דערקלערט.

לעצטע געדאנקען: וואס די מעשה לערנט אונז

טייערע צוהערער, אין קורצן: א טאכטער וואס איז געזעסן פאר איר שוועסטערס עבירה און האט באהאלטן אז זי האט געראטעוועט איר שידוך, ווערט ארויסגעווארפן, און קומט צוריק ווי א בארימטע וויסנשאפטלערין ווען אלע אמת'ן קומען ארויס. די שולדיגע שוועסטער ענדיגט אין ארעסט, און טשינגיו לעבט ווייטער אונטער א נייעם נאמען. די מעשה ווייזט ווי א מאמע וואס קלייבט בלינד איין קינד צעשטערט א משפחה, ווי קנאה אויף אן אנדערנס הצלחה פירט צו שקר און רשעות, און ווי רעקארדס און ווידעאס ברענגען דעם אמת צום ליכט.

די מעשה רעדט אויך פון שטאלץ און חרטה. די מאמע זאגט ערשט צום סוף אז צו פיל פארצערטלען א קינד איז ווי עס צו טייטן, און יונדזשאו פארשטייט צו שפעט ווער האט אים באמת געראטעוועט. טשינגיו'ס כח איז געווען באהאלטן: זי האט געשוויגן און געליטן, און איר הצלחה איז געקומען פון שווערע ארבעט. דער יושר קומט, אבער נישט ווי א פרייליכער סוף; די משפחה בלייבט צעבראכן, און זי בויט זיך א נייעם לעבן אליין. מיר דאנקען אייך פארן צוהערן, און וואונטשן אייך א גוטע, געזונטע צייט ביז דער נעקסטער מעשה.

מעשה 15

די גאנגסטער-קעניגין מיטן בעזעם

הקדמה: א פארבארגענע קעניגין אין שפיטאל

טייערע צוהערער, היינט ברענגען מיר די פופצנטע מעשה אין אונזער סעריע. עס איז אן ענגלישע דראמע וועמענס טיטל מיינט בערך: די גאנגסטער-קעניגין קומט צוריק, איך בין די מאכט. עס איז א מעשה פון א פארבארגענע אידענטיטעט, א שטארקע פרוי און נקמה. דער פילם דויערט זעקס און אכציג מינוט. מיר קענען אים נאר פון די ווערטער וואס מען רעדט, אן די נעמען פון די רעדנער און מיט טעותים אין די אונטערשריפטן, דערפאר וועל איך אפן זאגן וואו עפעס איז נישט קלאר.

די מעשה שפילט זיך אפ אין ניו יארק, אין א שפיטאל פון פריים העלטקעיר, וואס מען רופט די גרעסטע געזונטהייט-פירמע אין לאנד. אין מיטן שטייט מילדרעד, א פשוטע רייניגערין וואס וואשט די פלאר. איר טאכטער אנזשעלא איז א יונג מיידל וואס איז פון קינדווייז אן שווער קראנק און קען נישט גיין. ארום זיי דרייען זיך דאקטוירים, באאמטע פון דער אינשורענס, קראנקע חברים און א מעכטיגע ארגאניזאציע מיטן נאמען סקארפיאן. און דער סוף בלייבט אפן, ווי פאר א פארזעצונג.

קאפיטל 1: א מאמע, א מעדיצין און א סוד

עס הייבט זיך אן מיט אנזשעלא, וואס זאגט צו זיך אז זי וועט באלד געזונט ווערן און די מאמע וועט זיין צופרידן. אין קארידאר בעט מילדרעד העפלעך איינעם נישט צו שפייען גומי אויף דער פלאר. מענטשן דערקענען פיאנא קרעין, די באקאנטע באס פון סקארפיאן, און וואונדערן זיך פארוואס זי גייט צו דער רייניגערין. דארט רופט מען מילדרעד „באס“ און בעט זי צוריקצונעמען דעם טראן. אבער זי זאגט אפ: איר טאכטער איז שטארבנדיג קראנק, און זי וויל זי שיצן מיט ריינע הענט, אן צו מאכן פון איר א ציל.

מען זאגט אז די וואונדער-מעדיצין מעדעקס איז גרייט, און אז אנזשעלא וועט שוין קענען גיין די קומענדיגע וואך. די מאמע גיט איר א קלייד פאר דער שול-פייערונג, און ליאם, א קראנקער בחור, פרעגט צי זי וועט גיין מיט אים. זי זאגט יא. די אפעראציע איז באשטימט אויף מארגן. אינדערשטיל זאגט מילדרעד צו פיאנא אז זי וויל ארײנלייגן פינף ביליאן דאלער אין פריים העלטקעיר, אלס א דאנק פארן היילן איר טאכטער, און באפעלט איר מאנשאפט צו היטן די אפעראציע פון אלע זייטן.

אבער באלד קומט גרעטא, די קלעימס-מענעדזשערין פון דער אינשורענס, און מעלדט אז אנזשעלא'ס אפעראציע ווערט מער נישט באצאלט, ווייל די כללים האבן זיך היינט געטוישט. זי איבערצייגט דעם דאקטאר דעניעל צו פארקויפן דעם מעדעקס פאר רייכע מענטשן, און לאקט אים מיט א לוקסוס-יאכט. זי

באליידיגט דאס מיידל און איר מאמע. ווען מילדרעד הערט די טאכטער שרייען, דראען די צוויי דעם מיידל און זאגן צו א מיליאן דאלער פאר דער מאמע אויב זי שווייגט. אנזשעלא זאגט צו דער מאמע אז אלעס איז אין ארדענונג.

וויקטאר קלארק, דער דירעקטאר וואס ווייסט ווער מילדרעד איז באמת, פארזיכערט זי אז די טאכטער איז אין גוטע הענט, און פיאנא מוז פליען קיין אייראפע. דאן ברענגט קעיט, מילדרעד'ס געהילפערין, דעם באווייז: די אפעראציע איז אפגעשטעלט, און דעניעל האט פארקויפט דעם מעדעקס. אן דער מעדיצין וועט אנזשעלא אפשר נישט איבערלעבן די נאכט. מילדרעד שרייט אויף וויקטאר אז ווען זי וואלט באמת געווען נאר א רייניגערין, וואלט איר טאכטער שוין געווען טויט. גרעטא און דעניעל זענען אוועק צו א צערעמאניע לכבוד פיאנא, און מילדרעד גייט אהין אליין.

קאפיטל 2: דער שטורעם אויפן באל

אויפן באל מאכן גרעטא און דעניעל לחיים, און זאגן אפן אז די ארימע ארבעטן, ליידן און שטארבן, און זיי נעמען איין. דא פלאצט ארייַן מילדרעד און פאדערט די מעדיצין. גרעטא לייקנט: מעדעקס איז די זעלטנסטע מעדיצין אויף דער וועלט, עס זענען דא בלויז דריי דאזעס, צוויי זענען שוין גענוצט, און קיין באווייז איז נישטא. מילדרעד ציט ארויס א ביקס, אבער גרעטא באריימט זיך אז איר טאטע איז דער וויצע-פרעזידענט, איר

פעטער דער דירעקטאר, און זיי פירן די גאנצע מעדיצינישע סיסטעם אין שטאט.

איר חברטע סארא בעט זי זאל זיך איינהאלטן, און דעניעל דראט אז אנזשעלא וועט בלייבן אויף דער גאס. קעיט רופט וויקטאר צו קומען. גרעטא שמוצט אן די פלאר און הייסט מילדרעד וואשן אויף די קני, און סארא ענטפערט אז זיי זענען נישט רייך, אבער זיי האבן כבוד. מילדרעד זעצט זיך אויפן שטול וואס איז אפגעהיטן פאר פיאנא. גרעטא'ס טאטע עדווארד קומט אן, גלייבט די טאכטער'ס ליגנס, און זאגט אז נאר מענטשן מיט מיליאנען פארדינען אזא מעדיצין. מילדרעד הייסט פיאנא אנקומען אין צען מינוט.

מען ברענגט אנזשעלא אריין אין זאל. מען נעמט צו איר אינהעילער און דראט עס צו צעברעכן, סיידן די מאמע קניט און פוצט גרעטא'ס שיך, און זי איז מסכים. אבער אנזשעלא שרייט, און ווען איינער, ווארשיינליך עדווארד, וויל זי שלאגן, שטעלט זיך ליאם אנטקעגן. די אנדערע קראנקע שטעלן זיך אויך: רעד זאגט אז כאטש ער שטארבט, קען ער נאך שווינגען א שטול. ליאם, וואס האט בלויז זעקס חדשים, ווערט אפגעשניטן פון דער אינשורענס, אבער ער זאגט אז א בעסערן סוף קען ער זיך נישט פארשטעלן.

עדווארד דערמאנט יעדן זיין לעצטן וואונטש: רעד וויל דערלעבן זיין אייניקל, דזשאזעף וויל דערלעבן דעם יערלעכן טאג פון זיין חתונה, און סארא האפט אויף א העכערונג, כדי איר טאכטער זאל נישט דארפן ארבעטן דאפלטע שיכטן. ער ווייזט א פאפיר:

ער איז יעצט דער הויפט-באאמטער פון די קלעימס, לויט אים, פון פיאנא אליין, און ער פייערט אלעמען און נעמט צו די אינשורענס. מילדרעד צעשטערט, ווי עס זעט אויס, דאס פאפיר און זאגט אים אפ. גרעטא הייסט מען זאל מילדרעד שלאגן, אבער עס קומט אן וויקטאר, שטופט אוועק די פלומעניצע, און קניט פאר מילדרעד.

וויקטאר דערקלערט אז איין ווארט פון איר קען אויסמעקן זייער גאנצע משפחה. דאן קומען אן די צוגעזאגטע באלוינונגען. רעד באקומט פינף מיליאן דאלער קעש. סארא'ס טאכטער באקומט א שטעלע ביי נעקסוס קארפ, א פירמע פון מילדרעד, מיט א מיליאן דאלער געהאלט. דזשאזעף באקומט פאר זיין ווייב א דימענטענע האלדזבאנד ווערט פיר און א האלב מיליאן, און ליאם א זעלטענעם בוגאטי. עדווארד הייבט אויף מיסט און רופט זיך אליין מיסט, און דעניעל אנטשולדיגט זיך און לויפט ברענגען דעם מעדעקס.

קאפיטל 3: דער פארמעסט, דער פרייז און דער אורטייל

פלוצלינג פאלט אנזשעלא אוועק. מען זאגט אז די אפעראציע מוז זיך אנהייבן אין א שעה, און איינער, אפשר וויקטאר, וועט אליין אפערירן. ווען מילדרעד האלט שוין דעם מעדעקס, כאפט אים א פרוי ארויס, און עס באווייזט זיך ברייען זשעקסאן, דער הויפט-דירעקטאר פון פריים. מילדרעד זאגט אים אז ער ווארפט נישט אפ קלעימס, ער ווארפט אפ לעבנס, און גיט אים א קלאפ. זיינע מענטשן צווינגען זי אראפצולייגן די ביקס, און ער זאגט אז

ער האט די מעדיצין שוין פארקויפט צו פרענקלין הייל, א מעכטיגן מאן פון סיליקאן וואלי.

מען לאכט דערפון אז זי איז פיאנא'ס באס, און ברייען שלאגט פאר א פארמעסט: ווער עס ברענגט דעם רייכסטן אנבאט, באקומט די מעדיצין. ער שטעלט פאר א מיליאן דאלער, א זייגער פון פינף הונדערט טויזנט, און א פאלאץ אין בעווערלי הילס פאר צוועלף מיליאן. מילדרעד ענטפערט מיט פינף טויזנט אונצן גאלד, די ענגלישע קעניגלעכע קרוין פאר פינף הונדערט מיליאן, און אן עראפלאן-טרעגער פאר פופציג ביליאן דאלער. זיינע מענטשן ווילן צוריקגעבן, אבער דאן באשולדיגט מען זי אז זי האט דאס אלעס געגנבעט פון פיאנא.

פיאנא מעלדט אז זי איז דריי מינוט אוועק. ברייען ציילט אראפ און דראט צו צעברעכן דאס פלעשל, אבער פונקט ביי „איינס“ פלאצט ארײַן פיאנא. גרעטא רופט זי איר פריינט, אבער פיאנא פרעגט נאר מילדרעד ווי עס גייט איר. זי נעמט דעם מעדעקס און שיקט אים גלייך צום אפעראציע-צימער. ווען גרעטא און עדווארד בעטן א באלוינונג, שלאגט זי זיי, און אויך ברייען. דאן זאגט מילדרעד אפן אז זי איז די באלעבאסטע פון סקארפיאן, פאר וועמען זיי אלע האבן געארבעט, און הייסט פיאנא זיך אפרעכענען מיט זיי.

פאר דער אפעראציע בעט אנזשעלא די מאמע צוזאגן, אז אויב עס גייט נישט גוט, וועט זי ווייטער לעבן גליקלעך. מילדרעד ענטפערט אז זי איז דער שטארקסטער מענטש וואס זי קען, און אז זי איז שטאלץ מיט איר פון איר ערשטן טאג. דערנאך מעלדט

מען: גרעטא און איר טאטע זענען, ווי עס שיינט, דעפארטירט געווארן, דעניעל איז אראפגעשטעלט, און אלע באווייזן קעגן ברייען און פריים'ס שפיץ זענען גרייט פאר דער פרעסע. אנזשעלא לעבט ווארשיינליך איבער, ווייל שפעטער לערנט די מאמע זי שיסן, כאטש זי וויל קיינעם נישט וויי טון.

נאכדעם האט ברייען פארכאפט מילדרעד און האלט זי געבונדן. ער גיט צו אז איר קאמפיין ארבעט: נייעס-וואגנס, אויסזאגער און פארהערן אינעם סענאט. ער פאדערט זי זאל אפרופן די פרעסע, און זי זאגט אז זי וועט נישט האנדלען. פלוצלינג באווייזט זיך אנזשעלא מיט א ביקס, און ברייען ווערט געהרגעט; די ווערטער ווייזן נישט ווי. מילדרעד הייסט פיאנא אוועקנעמען די טאכטער, און זאגט: אויב מען פרעגט, האב איך עס געטון. אנזשעלא שרייט אז זי האט עס געטון, אבער מען ציט זי אוועק ווען די פאליציי קומט.

שפעטער עסט אנזשעלא קוים, און זי איז אין כעס אז מען האט די מאמע איבערגעלאזט. דער וואס טרייסט זי, עס איז נישט קלאר ווער, זאגט: דו ביסט א סקארפיאן, מיר געבן נישט נאך, און מיר וועלן דיין מאמע צוריקקריגן. אין געריכט ווערט מילדרעד געפונען שולדיג אין מארד, טעראר און קאנספיראציע קעגן דער רעגירונג, און פארמשפט צום טויט. אירע לעצטע ווערטער: די פאראזיטן האבן עס פארדינט. צום סוף ווערט אנזשעלא באשטימט אלס די נייע באלעבאסטע פון סקארפיאן, ביז די מאדאם קומט צוריק, און דא ענדיגט זיך דער פילם, אפן.

לעצטע געדאנקען: צוזאמפאסונג און געדאנקען

צוזאמגעפאסט: א מאמע באהאלט איר מאכט כדי צו שיצן איר קראנקע טאכטער, און מוז זי ארויסברענגען ווען קארופטע באאמטע גנב'ענען די מעדיצין פון דעם מיידל. זי געווינט דעם קאמף, אבער ענדיגט מיט א טויט-אורטייל, און די טאכטער נעמט איבער איר פלאץ. וואס עס ווערט פון וויקטאר און די אנדערע הויפטלייט פון פריים, ווערט נישט געזאגט. די טעמעס: א סיסטעם וואס מעסט א מענטשנס לעבן לויט געלט, די שטאלץ פון די רייכע קעגן די ארימע, א מאמע'ס מסירות נפש, און די אחדות פון קראנקע וואס האבן נישט וואס צו פארלירן.

וואס לערנט מען דערפון? פאר מילדרעד איז די משפחה טייערער פון יעדן ממון: זי קניט, זי גיט אוועק מיליאנען, און נעמט אויף זיך א שולד וואס איז נישט געווען אירע. די שטאלץ פון גרעטא, עדווארד און בראיען פאלט אין איין מאמענט, ווייל זיי האבן געמשפט מענטשן לויט זייער ארבעט. אבער ערליך גערעדט, די גערעכטיגקייט אין פילם קומט כמעט נאר דורך כח. דער לעצטער זאץ, אפשר א שריפט אויפן עקראן, זאגט אז ווען אלעס אנדערש פעלט, איז געוואלט נויטיג. א דאנק פארן הערן, און ביז דער קומענדיגער מעשה.

מעשה 16

די פארלוירענע טאכטער פון טשו

הקדמה: א דראמע פון קאזינאס און סודות

טייערע צוהערער, היינט ברענגען מיר אייך די זעכצנטע מעשה. דער ענגלישער טיטל זאגט אז א מיידל איז געשיקט געווארן אין תפיסה דורך איר אייגענע משפחה, איז געווארן א מלכה, און יעצט בעטן זיי זי זאל צוריקקומען. דאס איז א געשפילטע דראמע, און מיר קענען זי נאר פון די ווערטער וואס די פערזאנען רעדן, אפט מיט טעותים. ערליך געזאגט: אין דער מעשה אליין ווערט קיינער נישט געשיקט אין תפיסה, און קיין מלכה ווערט זי אויך נישט.

די מעשה שפילט זיך אפ אין א שטאט וואס הייסט בערך טשינגזשאו, אין לאנד דאשיא, וואו די גרויסע משפחות פירן קאזינאס. אין צענטער שטייט טשו טשינגראן, א טאכטער פון דער רייכער טשו משפחה, וואס איז ווי א קליין קינד פארלוירן געגאנגען און אויפגעוואקסן אויפן דארף. אנטקעגן איר שטייט טשו רואן, דאס אנגענומענע מיידל וואס די ברידער האבן זייער ליב. ארום זיי: דריי ברידער, א טאטע אין אויסלאנד, און א יונגער רייכער בחור, סונג יאנג.

קאפיטל 1: א פרעמדע אין אייגענעם הויז

א מאן מיטן נאמען דזשאנג פענג האט געגנבעט צוויי ביליאן פון א קינדער-פאנד, און וויל נאר אנזאגן וואו דאס געלט ליגט אויב איינער באזיגט אים. טשינגראן מעלדט זיך. ער לאכט פון איר; דער כלל איז: ווער עסווארפט וויניגער מיט די ביינדלעך, געווינט. זי ווארפט דעם באקאנטן „דראקן אין הימל“, וואס מיינט לכאורה נול. ער פארלירט, און דאס געלט ווערט צוריקגעכאפט. דערנאך גיט זי אוועק איר גאנץ געשפארט געלט, ארום צען ביליאן, אנאנים צום קינדער-פאנד.

דערנאך געפינט זי איר עלטסטער ברודער, וועמענס נאמען קלינגט ווי יונשיאו, און בעט זי זאל קומען אהיים. זי ענטפערט אז ווי א קינד האט זי געוואלט א היים, יעצט דארף זי שוין נישט. ער זאגט אז זי איז פארלוירן געגאנגען דורך אן אומגליק, און דערמאנט די מאמע, וואס האט ביזן טויט געבענקט זי צו געפינען. צוליב דער מאמען גייט זי מיט. ער דערציילט איר אז די בעסטע שפילערין אין דער משפחה איז רואן, וואס ווארפט זעקס ביינדלעך אלע אויף איינס.

אין דער פאלאץ באגריסן די צווייטער און דריטער ברודער זייער ליבלינג רואן מיט שבחים, און טשינגראן מיט שפאט, ווי א דארפס-מיידל. באלד פאלט רואן אוועק מיט אן אלערגיע פון דזשעסמין, און די ברידער באשולדיקן טשינגראן אז זי וויל די שוועסטער אומברענגען. עס קומט צו א געשלעג, ביז דער עלטסטער ברודער שטעלט עס אפ. ער זאגט צו נאכצוקוקן, און

זי רופט אים צום ערשטן מאל „ברודער“. אליין מיט איר, גיט רואן צו אז דאס איז געווען איר טריק, נאר א פארשפייז: אלעס אין טשו משפחה מוז זיין אירס.

דער ברודער ווייזט איר די צוויי קאזינאס, „דאס לעבנס-בלוט“ פון דער משפחה. פלוצלינג: א פרעמדער האט פון הונדערט דאלער געמאכט אכט מיליאן. מען דערקענט אים: וואנג טשינג, דער „בליץ-האנט“ פון מזרח-פראווינץ, מיט דער לו משפחה הינטער זיך. ער פאדערט אז דער ברודער זאל זיך בוקן דריי מאל פאר אלעמען און זיך אליין רופן א נישטיגער. רואן ווארפט אלע זעקס ביינדלעך אויף איינס, אבער וואנג טשינג ווארפט נאך וויניגער, וויאזוי איז נישט קלאר, און געווינט דעם קאזינא.

וואנג טשינג רייצט ווייטער, און דער ברודער שטעלט אוועק דעם צווייטן קאזינא אויף א קארט-ציען, וואו דער שפאדן-אס איז דער העכסטער. מען לייגט צו: דער פארלירער פארלירט א פינגער און בוקט זיך דריי מאל. טשינגראן זאגט אים וועלכע קארט צו נעמען, אבער די ברידער לאכן, און ער נעמט אן אנדערע. וואנג טשינג ווייזט דעם אס און געווינט. רואן באשולדיקט טשינגראן אז זי האט געהאלפן שווינדלען, און וואנג טשינג פאדערט ביידע קאזינאס און דעם פינגער, און דערמאנט דעם אלטן הער סונג.

קאפיטל 2: שפילן, א מארד, און די מאסקע פאלט

פונקט ווען דער ברודער גרייט זיך צו האלטן זיין ווארט, האלט טשינגראן אים אפ. אין דעם פעקל, זאגט זי, פעלט א דריי פון

קארא, און לויט די כללים פון דער שפּיל-וועלטציילט אזא שפּיל נישט. אלע פארשטייען אז וואנג טשינג האט געשווינדלט, און אז זי האט טאקע אנגעוויזן דעם ריכטיגן אס. דער עלטסטער ברודער גיט איר רשות צו שפּילן. זי שטעלט אוועק דעם לעצטן קאזינא און פאדערט: אויב וואנג טשינג פארלירט, מוז ער קניען פארן קאזינא א טאג און א נאכט. מען שפּילט ביז צוויי פון דריי.

אין ערשטן שפּיל ווייזט וואנג טשינג דעם שפּאדן-אס, און זי נאר אן אכט. אבער זי ווייזט אז זיין קארט האט נישט דעם גאלדענעם רוקן פון די קארטן פונעם הויז, און ווער עס ווערט געכאפּט שווינדלען, פארלירט. וויאזוי די קארט איז אהין געקומען, ווערט נישט קלאר. אין צווייטן שפּיל ווארפן ביידע „דראקן אין הימל“, און עס איז גלייך. אין דריטן ווארפט מען אכצן ביינדלעך אין דער לופט; וואנג טשינג כאפּט כמעט אלע, אבער ווען ער עפנט די האנט, איז דארט נישטא קיין איינציגער. ער גיט אלעס צוריק, זאגט צו צען מיליאן, און בעט מחילה.

דערנאך באשולדיקט רואן טשינגראן אז זי האט געגנבעט איר זייגער. אבער דער עלטסטער ברודער חושד'ט רואן שוין זינט דעם דזשעסמין, און ער האט א בילד פון איר טרעפן זיך מיט וואנג טשינג. רואן ווארפט אראפּ די מאסקע: זי האט אליין גערופן וואנג טשינג צו פאראַרעמען די משפחה בשעת דער טאטע איז אוועק, און אלעס צונעמען איידער טשינגראן קריגט עפּעס. ער הייסט איר גיין און דערמאנט די פאליציי. אין כעס ברענגט זי אים אום.

טשינגראן געפינט אים ביים שטארבן. ער זאגט נאך אז רואן איז שולדיג, בעט מחילה, און בעט זי זאל היטן די משפחה און דעם טאטן. דא לויפן אריין רואן און די צוויי ברידער, און רואן שרייט אז טשינגראן איז די מערדערין. די ברידער ווארפן זיך אויף איר; זי באזיגט די באדינער און גייט אין כעס אויף רואן. דאן קומט אן דער טאטע. ער פרעגט צי רואן האט עס געזען מיט די אייגענע אויגן, זאגט אז ביידע זענען זיינע קינדער, און וויל זיך פירן נאך לויט די פאקטן.

דא קומט סונג יאנג, דער רייכער אייניקל. טשינגראן האט אים געבעטן נאכצופארשן, און ער ברענגט ראיות אויף רואן'ס חבורה מיט וואנג טשינג. רואן גיט צו דעם מארד, שלאגט זיך פריי פון די וועכטער, און זאגט אז איר אייגענער ברודער, שיאו דזשון, האט זי אויסגעלערנט. טשינגראן באזיגט זי, אבער שיאו דזשון קומט אן מיט באוואפנטע מענער, אויך מיט איינעם וואס הייסט „שאטן“, ווער ער איז ווערט נישט קלאר. זיי נעמען דעם טאטן און סונג יאנג אלס געפאנגענע; סונג יאנג איז גרייט צו שטארבן פאר איר.

קאפיטל 3: דער שפיל אויפן לעבן

דא קומט אן דער אלטער הער סונג צו ראטעווען זיין אייניקל, און שלאגט פאר צו באשליסן דורך א שפיל: געווינט שיאו דזשון, נעמט ער מיט די געפאנגענע; אויב נישט, גייט ער אוועק. שיאו דזשון שטעלט אוועק דריי שפילער, צווישן זיי וואנג טשינג, און טשינגראן שפילט אליין. אין ערשטן שפיל, טרעפן די צאל אויף

די ביינדלעך, באהאלט זי בסוד איין ביינדל און געווינט. אין צווייטן, א דריי-קארטן שפיל, ביט זי שנעל אויס א קארט אין וואנג טשינג'ס האנט, און די געפאנגענע ווערן באפרייט.

ביים אוועקגיין ווארפט רואן ארויס נאך א סוד: זי האט געשטויסן די מאמע אראפ פון די טרעפ, ווייל די מאמע האט עפעס געזען. די משפחה איז דערשראקן, און טשינגראן שווערט צו ברענגען רואן צום געריכט. סונג יאנג געפינט אויס וואו זי באהאלט זיך. א פאליציי-שעף, שיאו, פרעגט טשינגראן פארוואס זי בלייבט ארעם; זי ענטפערט אז זי האט זיך אויסגעלערנט שפילן נאר צו ראטעווען שפילער, ווייל שפילן איז די ווארצל פון אלע שלעכטס. דאן גיט ער איר א שליחות פארן לאנד.

רואן און שיאו דזשון באהאלטן זיך אין שינטא האטעל אין אויסלאנד, וואו מען טאר נישט נוצן קיין כח. דער בעל-הבית האלט א טשיפ וויכטיג פאר דאשיא'ס קריגס-עראפלאנען. באזיגט זי אים, קען זי פאדערן ביידע. מען פאדערט דריי הונדערט ביליאן; די צוויי משפחות האבן נאר הונדערט, אבער אדוואקאט לו ברענגט א גאראנטיע פון דער רעגירונג. דער בעל-הבית, קעגן וועמען שוין אכט האבן געשפילט אויפן לעבן און פארלוירן, נעמט אן. טשינגראן גיט צו אז זי האט מורא פארן טויט, אבער עס זענען דא זאכן וויכטיגער.

אין ערשטן שפיל פאלן קארטן אויף דער ערד, און מען מוז זאגן וויפיל. עמיצער זאגט הונדערט ניין און דרייסיג; מען ציילט הונדערט אכט און דרייסיג, אבער דער בעל-הבית ווייזט א

קארט אויף זיין שוך, און געווינט. אין צווייטן פרעגט ער וויפיל פינגער ער האט; זי זאגט ניין, און אנטפלעקט אז ער האט מיט צען יאר צוריק פארלוירן א פינגער און טראגט א פאלשן. ער טרעפט פאר איר צען, אבער זי האט אויך נאר ניין. אין דריטן שרייבט ער א צאל פון איינס ביז הונדערט, און זי זאגט אכצן. ריכטיג.

זי דערקלערט דעם סוד: אירע מענטשן זענען שוין דריי טעג אין האטעל, און האבן אים אומעטום ארומגעגעבן מיט דער צאל אכצן, אפילו מיט א געשפילטן שמועס וועגן א מזל'דיגן טאג דעם אכצנטן. זי האט געוואוסט אז ער וועט אויסקלייבן דעם שפיל, ווייל אזוי האט ער שוין באזיגט צוויי מומחים. ער גיט זיך אונטער, און ליפערט אויס רואן און שיאו דזשון קיין דאשיא צום געריכט, מיטן טשיפ. רואן בעט און באט געלט; טשינגראן ווארפט עס אפ. די משפחה איז שטאלץ.

סונג יאנג זאגט אז ער וויל זי חתונה האבן; זי ענטפערט אז זיי זענען גוטע פריינד, און פארט ארום איבערן לאנד, מיט אים נאך. די העכסטע קונסט, זאגט זי, איז חשבון און מאטעמאטיק. צום סוף טרעפט זי א שפילער וואס האט פארלוירן צוויי הונדערט פופציג טויזנט און זיין קאר. זי שפילט קעגן די שווינדלער, געווינט אלעס צוריק, און גיט צו אז זי האט אויך געשווינדלט. ער שווערט מער נישט צו שפילן און גייט אהיים צו זיין משפחה. וואנג טשינג'ס סוף ווערט נישט דערציילט.

לעצטע געדאנקען: וואס לערנט אונז די מעשה

צוזאמגעפאסט: א פארלוירענע טאכטער קומט צוריק אהיים, ווערט אויסגעלאכט און באשולדיקט, און ראטעוועט נאכאנאנד די משפחה וואס האט זי אפגעשטויסן. דאס אנגענומענע מיידל, וואס האט אומגעברענגט דעם ברודער און די מאמע, ווערט צום סוף איבערגעגעבן צום געריכט. די מעשה ווייזט קלאר עטליכע טעמעס: א מענטש וואס מען האלט פאר נישט ווערט ווייזט זיך ארויס אלס דער גרעסטער; צביעות קען באהאלטן א שרעקליכע שלעכטס; און חכמה, הכנה און געדולד באזיגן ביקסן און שווינדל. איבער אלעם שטייט די לעקציע אז שפילן פארניכטעט משפחות, און מען טאר דערמיט נישט פארדינען.

וואס זאגט די מעשה וועגן משפחה? די ברידער האבן געמשפט לויט ווי מען רעדט און ווי מען זעט אויס, און טייער באצאלט; נאר דער טאטע האט געזאגט מען דארףווארטן אויף די פאקטן. שטאלץ שפילט אויך א ראלע: רואן האט נישט געקענט טראגן אז זי איז מער נישט די איינציגע. טשינגראן'ס באהאלטענער כח איז נישט נאר אירע הענט, נאר אז זי פארלאנגט גארנישט פאר זיך און גיט אוועק איר פארמעגן. די גערעכטיגקייט קומט דורכן געריכט, נישט דורך נקמה. א דאנק אייך, טייערע צוהערער, און זייט געזונט ביז דער קומענדיגער מעשה.

✦

מעשה 17

די פארשטויסענע טאכטער קומט צוריק – א מלכה

הקדמה: א פארשטויסענע טאכטער און א משפחה אין סכנה

טייערע צוהערער, דאס איז די זיבעצנטע מעשה פון נײַנצן אין אונזער סעריע פון באהאלטענע מלכות. מיר הייבן אן מיט עלעקס, די עלטסטע טאכטער פון דעם הויפט-צווייג פון דער קווין משפחה. מיט צען יאר צוריק האט איר טאטע הענרי זי אוועקגעשיקט פון שטוב. זינט דעמאלט פירט זי א געפערליך, געהיים לעבן ווייט אוועק, אלס א שטארקע קעמפערין. יעצט איז דער טאטע געשטארבן. אינדערהיים בלייבט די אלטע באבע, די ווילדע יונגערע שוועסטער שארלאט, און דער צווייטער צווייג אונטער פעטער ריטשארד מיט זיין זון מעקס, וואס ווילן כאפן די גאנצע משפחה פאר זיך.

נאך א ווארט וועגן דעם מקור. דאס איז אן אנגעשפילטע, איבערגעזעצטע דראמע פון ארום צוויי שעה, נאר שמועסן, אן קיין דערציילער. מיר קענען זי בלויז פון די אויטאמאטישע אונטערשריפטן, דאס הייסט פון די ווערטער וואס מען רעדט. די מעשה איז פולשטענדיג און קומט צו אן אמת'ן סוף. אבער די אונטערשריפטן טוישן אסאך מאל די נעמען פון די מענטשן, און

אין מיטן ווערט די קווין משפחה פלוצלינג די סינקלער משפחה. דעריבער האלטן מיר איין פעסטן נאמען פאר יעדן איינעם, כדי מען זאל נישט פארפלאנטערט ווערן. און יעצט, לאמיר זען ווי עלעקס קומט צוריק אהיים.

קאפיטל 1: די צוואה, די שוועסטער, און דער באפעל צו שיסן

אין אויסלאנד, ביי א פארברעכער-טראק, באזיגט עלעקס אין עטליכע מינוט דריי הונדערט קעמפער. א ציל-מענטש שלאגט פאר צען מאל איר באצאלונג, אבער זי טרעט קיינמאל נישט צוריק פון אן ארבעט. זי הערט אז איר טאטע הענרי איז נפטר געווארן, און זיין צוואה מאכט איר פאר הויפט פון דער קווין משפחה. ביטער אז ער האט איר מאמע נישט געזען א לעצטן מאל, זאגט זי אפ; נאר ווען די באבע בעט, פליט זי אהיים.

די צווייטע צווייג פרייט זיך: עס זענען נאר געבליבן אן אלטע פרוי און א נישט-נוציגע מיידל. ביי דער לוויה באליידיקט מעקס עלעקס און הייסט איר ארויסגיין. זי: די פירערשאפט געהערט צו דער הויפט-צווייג; ער לאכט, זי איז נאר א פרוי. די באבע לייענט די צוואה מיטן משפחה-זיגל: עלעקס איז הויפט. מעקס כאפט די צוואה און באגייט זיך גראב מיט דער באבע; עלעקס שלאגט אים און זיינע לייט, שווערט אזוי צו טון יעדעס מאל ער פארשעמט עלטערע, און נעמט איבער.

די באבע זאגט אז שארלאט איז פארפאלן געווארן זינט עלעקס'ס אוועקגיין. אין א באר טרינקט זי און וויל נישט קומען צום

זיבעטן טאג; שלעגער פון מעקס פאלן אן, און עלעקס שלאגט זיי אפּ, מיט א מעלדונג: מארגן א משפחה-זיצונג, יעדער מוז קומען. שארלאט טענה'ט: יארן קיין טעלעפאן, בשעת מען האט די באבע געפייניגט. עלעקס: מיר זענען ביידע אנטלאפן, און איך בין צוריק. שארלאט וויל איר פארוואונדעטע האנט פארבינדן – נישט ווייל זי זארגט, זאגט זי.

א סודותדיגער טעלעפאן: אלעס איז גרייט. א דינער מעלדט אז די צווייטע צווייג דינגט די שפיץ-מערדערין ווינטער-מון. שארלאט באשולדיגט עלעקס און וויל אנטלויפן; די באבע געטרויט איר, און עלעקס שווערט: יעדער סענט וועט צוריקגעצאלט ווערן מיט פראצענט. ביי דער זיצונג פאראכטן זיי זי און די באבע, די עלטערע רופן אויס מעקס, און פעטער ריטשארד פאדערט: קניען, אדער קיינער בלייבט נישט לעבן. די באבע הייבט א ביקס, מעקס סטראשעט שארלאט ברוטאל, עלעקס שלאגט אים, ריטשארד הייסט זי שיסן, זי מיידט אויס די קוילן – און מען באפעלט: פייער!

קאפיטל 2: די מייסטערין, די אקציעס און דער פארראטענער פילם

דער צווייטער צווייג רופט ארויס זייער מערדערין, ווינטער-מון, וואס האט באקעמפט דעם לאון-וואלף באטאליאן. אבער זי כאפט זייערע מענער, ווייל עלעקס איז איר מייסטער, די אמת'דיגע שפיץ-מערדערין. מען שרייט: אקטיארן! פעטער ריטשארד באשולדיגט עלעקס אין פארראט, און די עלטערע ווילן זי ארויסטרייבן. עלעקס ענטפערט: זיי האבן גע'גנב'עט און

אוועקגעפירט פארמעגנס, און נישט געלאזט ראטעווען דעם טאטן, וועלכער האט בסוד נאכגעקוקט זייערע ביכער.

די באבע רופט זיי אומדאנקבארע. עלעקס לייגט אוועק אן אקציע-אפמאך, און גיט צייט ווי לאנג א סיגארעט ברענט. זיי מעלדן פאר דער יוסטיץ-אפטיילונג אז זי האלט זיי געפאנגען; די באבע זאגט: גלייב דיין שוועסטער. איין עלטערער ווערט ארויסגעשלעפט, די איבריגע אונטערשרייבן, און זי האלט מער ווי פופציג פראצענט; זי ביט אן מילדקייט. ריטשארד פאלט אן; זי באהערשט אים: וואס געהערט דיר נישט, קריגסטו קיינמאל נישט. עס קומען אגענטן און רעפארטערס, און די באבע: דיין טאטע וואלט נישט געוואלט דיינע הענט פארפלעקט מיט בלוט.

לעבעדיג אויף די נייעס ווייזט עלעקס באשטעטיגטע באנק-חשבונות פון דריי יאר, און שמועסן: ווען הענרי איז טויט, נעמט מען איבער. ריטשארד טענה'ט: איר אנטלויפן האט דעם טאטן צעבראכן, און זי האט אים דערמארדעט און פאלשירט די צוואה. זי ווייזט א פילם פונעם טאטנס שפיטאל-צימער, און ריטשארד פלאפט ארויס אז די קאמערעס זענען צובראכן. אויפן פילם לאזט הענרי די ירושה פאר עלעקס, און זיין ברודער לאזט אים אוועקפירן. דאקטער ליע, פארבלענדט פון גיריגקייט, מודה'ט. ריטשארד פרעגט פארוואס ער זאל זיין א געהילף; די באבע: ווייל דיין ברודער איז ערליך.

עלטערע בעטן רחמים. קאפיטאן רעי קומט, און מען רעכנט אז ער ארעסטירט עלעקס. אבער לויט איר אנווייזונג ארעסטירט ער די באשטאכענע, וואס האבן ביליאנען אוועקגעפירט דורך

שיין-פירמעס – צוואנציג יאר מינדעסטנס, טויט מאקסימום – און ריטשארד פאר שווינדל, מארד און גניבה, ווייל אלע זענען גלייך פארן געזעץ. ריטשארד שווערט נקמה; עלעקס: איך וועלווארטן. מומע וויוויען בעט, דערנאך סטראשעט זי מיט א ברודער וואס פירט א קאמף-אינסטיטוט. דער ענטפער: איך וועל ווארטן.

קאפיטל 3: דעם טאטנ'ס סוד און די פאלע אין מחסן

די באבע דערציילט דעם טאטנ'ס סוד. מיט צען יאר צוריק האט פעטער ריטשארד געווארנט הענרי נישט צו קאנטראלירן זיינע ביכער: די קינדער זענען ביי אים ביים שווימען 'צופעליג' כמעט דערטרונקען געווארן, מיט א סטראשע אויף א צווייט מאל. הענרי האט זיי באהאלטן אין א זיכערן הויז; ווען די מאמע איז געשטארבן, איז ער איבערנאכט ווייס געווארן. בסוד האט ער געזאמלט ראיות, און אויפן טויט-בעט געמורמלט עלעקס'ס נאמען, אז אים טוט באנג אויף איר און איר מאמע. זי געדענקט איר קינדערשן צוזאג אים צו העלפן.

ביים טאטנ'ס אנדענק בעט עלעקס מחילה און שווערט צו היטן די משפחה; פון איצט הייסט זי די סינקלער משפחה. אין זיבעטן טאג וויל שארלאט ארויסגיין, נאר עלעקס גיט איר איבער צוריקצוקריגן געלט, קאנטראלירן פארמעגנס און ארבעטן מיט די עלטערע, און סטראשעט אפצושטעלן אירע קרעדיט-קארטלעך. שארלאט לויפט אוועק אין כעס. צו דער

באבע זאגט עלעקס: איך שול זי; וואס אויב איך וועל איינמאל נישט דא זיין?

מומע וויוויען בעט איר פאלנער פלימעניק הילף: איר מאן איז ארעסטירט און מעקס'ס פיס צובראכן. ער פאדערט פופציג פראצענט פון די שערס; זי חתמ'עט, אבער שווערט בסוד אז איר זונ'ס ירושה באקומט ער נישט. זיי דינגען נייטשעיד, דעם נייעם שפיץ-מערדער: ערשט שארלאט אויפהעצן, דערנאך די באבע. שארלאט האט צוריקגעברענגט הונדערט טויזנט דאלער. א פרעמדער זאגט אז עלעקס וויל זי אוועקהאבן, און גיט דרייסיג פראצענט פאר א פולווער אין דער שוועסטערס טיי. זי זאגט ניין, דאך ברענגט זי שפעטער די טיי, ווען עלעקס זאגט איר: איך גלייב דיר.

מעקס כאפט די באבע און רופט: קום אליין צו מחסן נומער זיבן אויף דער מערב-זייט. דארט באריימט ער זיך מיט זיין קוזין לארד טשעימבערס; די באבע ענטפערט אז די פאלנערס נוצן אים ווי א פיאן. עלעקס קומט, וויל נישט חתמ'ענען, באזיגט די באנדע און באפרייט די באבע. נייטשעיד, דאס יינגל וואס פראסט-מון האט אמאל געראטעוועט, פארלירט, באקומט דאס לעבן און שווערט איר טריישאפט. צולעצט באזיגט זי לארד טשעימבערס, טראץ זיינע דריי טויזנט קעמפער אינדרויסן.

קאפיטל 4: די לעצטע קאמפן און די נייע יורשת

נאכן זיג ברענגט מען אריין שארלאט, וואס איז געקומען פון זארג. איינער פון די פלאנירער אנטפלעקט אז דער טיי האט

געהאלטן זיין ביינער-ברעכער גיפט, וואס טויט אין איין שעה; מומע וויוויען איז נאר אן אויסרייד. ער פאדערט די הויפטשאפט, דערנאך אז עלעקס זאל פארניכטן אירע כוחות און קניען. שארלאט בעט מחילה און פארשטייט איצט די שטרענגקייט. ביי דריי שלאגט עלעקס; זי האט נאר פארשלאסן אירע כוחות מיט זילבערנע נאדלען. מייסטער קלירערי קומט אן נאכן באזיגן דריי טויזנט וועכטער. איינער אנטלויפט; זי שווערט נקמה אויף די פאלנער.

עלעקס וועקט זיך אויף אינדערהיים; עמילי שאו האט ארויסגעצויגן דעם גיפט. שארלאט פארדינט נישט קיין רחמנות, אבער ווייל עס איז נישט געווען בכוונה און זי באדויערט, ווערט זי געשאנקען, כאטש דאס משפחה-געזעץ פאדערט א תיקון. זי לאזט נישט אפ ביז מען פארגיבט איר, און נעמט אן דריי טעג נאכטראכטן. פיאנא, ווארנט עלעקס, איז אנטלאפן און וועט צוריקקומען מיט זשענעווי; די באבע זאל בלייבן אינדערהיים. איינער וועמען זי האט אמאל געראטעוועט, ווארשיינליך נייטשעיד, וויל קעמפן לעבן איר.

דער דין פון דעם דזשעספער-ארדן שילט זיין זון לארד טשעימבערס פארן פארלירן קעגן א קליין מיידל. דער זון און מומע וויוויען רייצן אים, און זי שלאגט פאר אלע משפחה-פארמעגנס, מיט איר געהיימען חשבון אין אויסלאנד פון ביליאנען. דער דין איז מסכים צו צעשמעטערן די משפחה. זיי שטורעמען ארייַן, דער דין פארלירט און רופט זיין ריזיגע ארמיי, אבער קיינער קומט נישט: אירע לייט האבן זיי שוין

באזיגט. איר אונטערגעבענער מעלדט אז זי איז סקארלעט-מון, און דער דין קניט און בעט מחילה.

עלעקס ווייזט מומע וויוויען באווייזן אז איר ברודער פרעדעריק פאלנער און פעליקס פאלנער האבן אלעס אנגעפירט, נאר נאך אירע געלטער; א פאלנער גיבט צו אז ער האט געוואלט איבערגעבן אירע ביליאנען. דער ברודער: א חתונה-געהאטע טאכטער איז מער נישט משפחה. וויוויען און זשענעווי טשעימבערס ווערן איבערגעגעבן דעם געזעץ; עלעקס וויל נישט פארשמוצן איר האנט. שארלאט ווערט די יורשת, און עלעקס פארט ווייטער. ריטשארד אין די הענט פונעם געזעץ, מעקס באזיגט, נייטשעיד געטריי, די באבע זיכער.

לעצטע געדאנקען: שטארקייט, משפחה און דער סוף פון גייציגקייט

אזוי ענדיגט זיך די מעשה פון עלעקס. מען האט זי פאראכטעט ווי א פרעמדע און געלאכט אז זי איז נאר א פרוי, און זי איז ארויס די שטארקסטע פון אלע. דער טאטע הענרי, אויף וועמען זי האט צען יאר געהאלטן פאראיבל, האט זי נישט פארלאזט. ער האט זי באהאלטן כדי זי זאל בלייבן לעבן. די הארטקייט פון עלעקס צו שארלאט איז אויך נישט געווען קיין שנאה. עס איז געווען א שולע, וואס האט די יונגע שוועסטער אויסגעוואקסן.

די גייציגקייט האט זיך אליין אויפגעגעסן. פעטער ריטשארד האט זיך אויסגעזאגט מיט איין איבעריג ווארט וועגן די קאמערעס, און מומע וויוויען איז פארראטן געווארן דורך איר

אייגענע פאלנער משפחה. סך-הכל: א צוריקקומען, אן אנטפלעקונג, א פארכאפטע באבע, א רעטונג, א שוועסטער וואס איז געווארן די יורשת, און עלעקס וואס פארט אוועק צו א נייער שליחות. א דאנק פארן צוהערן, און ביז באלד ביי מעשה נומער אכצן.

✦

מעשה 18

דער געגנט'ער מאן איז דער באהאלטענער הערשער

הקדמה: א שטילער מאן און א באהאלטענע מאכט

טייערע צוהערער, דאס איז די אכצנטע מעשה פון אונזער זאמלונג פון באהאלטענע הערשער. מיר טרעפן דעניעל קראס, א שטילער געוועזענער סאלדאט, וועמען אלע ארום אים באטראכטן ווי א גארנישט. זיין ווייב, ווענעסא בלעיק, איז א קאלאנעל וואס לעכצט נאך כבוד און נאך העכערע ראנגען. איר בעסטע פריינטין און מיט־אפיציר, קלעיר מאנרא, שטייט שוין יארן לאנג ביי איר זייט. און איבער אלעמען שוועבט דער אויפזעער, א באהאלטענע פיגור וואס פירט די רעגירונג פון די שאטנס, און וועמענס פנים האט כמעט קיינער נישט געזען. אבער געדענקט: אין דער מעשה איז אסאך נישט אזוי ווי עס זעט אויס.

א ערליכע הערה פון פאראויס: דאס איז אן ענגלישע געשפילטע דראמע פון בערך אכציג מינוט. מיר האבן נאר די אויטאמאטישע אונטערשריפטן, אן א דערציילער, אזוי אז מיר קענען די מעשה בלויז פון די ווערטער וואס ווערן גערעדט, און ווער עס זאגט וואס מוזן מיר אמאל דערראטן. די מעשה איז

פולשטענדיג און קומט צו אן אמת'ן סוף, הגם ווי אזוי עטליכע רשעים ווערן באשטראפט ווערט נישט געוויזן אין פרטים. אויך לאזט די דראמע עטליכע פעדעם אפן און האט קליינע סתירות. און יעצט, לאמיר אנהייבן.

קאפיטל 1: א פשוטער מאן, א גט, און א בראסלעט

ביינאכט אויף א פינצטערן וועג פארט צו א רייע שווארצע קארס, און טאמעס קאלדוועל, דער מיניסטער פון פארטיידיגונג, בוקט זיך ווי א דינער פאר א פשוט'ן מאן און רופט אים „איפזעער". מען מעלדעט: דער רוסישער אגענט איוואן וואלקאוו האט אטאקירט די סאודישע אויל־פעלדער, אבער די צווילינג־שטערן, די קאלאנעלן ווענעסא בלעיק און קלעיר מאנרא, האבן צעשטערט זיין גרופע. דער סוד: שוין דריי יאר שיקט דער איפזעער בסוד ווענעסא'ן ידיעות און שוץ, כדי זי זאל געווינען. יעצט באפעלט ער זי מאכן א פיר־שטערן גענעראל און קאמאנדיר פון סענטקאם, און ער וועט אליין אנשטעקן די שטערן.

דער מאן איז דעניעל קראס, ווענעסא'ס מאן. אין רעגן באגעגנט אים קלעיר, וואס רופט ווענעסא איר שוועסטער אין קאמף. אינדערהיים ברענגט דעניעל א קוכן, און ווענעסא ווארפט אים גט־פאפירן: זי האט אים חתונה געהאט נאר ווייל ער האט אמאל געראטעוועט איר לעבן; ער איז א משא. זי וויל דעם איפזעער, וואס איז לויט איר פארכאפט ביי איר. דעניעל ענטפערט: יעדער

שטערן אויף דיין קאלנער איז געקומען צוליב מיר; דו בייסט די האנט וואס שפייזט דיך.

קלעיר שטעלט זיך איין פאר אים, און ווענעסא דעגראדירט זי צו א פריוואט ביים טויער און ווארפט צוריק איר פריינטשאפט־בראסלעט. דעניעל דערקענט אים: ווי א הונגעריג יינגל האט א מיידעלע אים אוועקגעגעבן איר עסן; קידנעפערס האבן זי געכאפט, ער האט זי געראטעוועט, און זי האט אים געשאנקען א בראסלעט. יעצט פארשטייען ביידע אז דאס זענען זיי. די מעשה זאגט עס נישט קלאר, נאר ער האט געמיינט עס איז ווענעסא, און געגעבן זיין טריישאפט דער אומריכטיגער. ער חתמ'עט און שווערט: אלעס וואס ווענעסא האט געחלומט, אויך אירע פיר שטערן, ווערט קלעיר'ס.

דא קומט טריסטען וואן, אייניקל פון מארקוס וואן, דעם קאמאנדיר פון סטראטקאם, און בארימט זיך אז ער האט פארשאפט ווענעסא'ס העכערונג. ווענעסא שיקט דעניעל און קלעיר היטן די טיר. באלד מעלדעט קאלדוועל: מארקוס בייט אן צען ביליאן דאלער, אויב טריסטען ווערט דעם אויפזעער'ס רעכטע האנט. דעניעל חושד'ט אז דאס געלט איז געגנבעט און נעמט עס אן ווי א פאסטקע, און טריסטען בארימט זיך אז ער האלט שוין דאס מיליטער אין קעשענע.

קאפיטל 2: די צערעמאניע: פון טויט-אורטייל צו אנטפלעקונג

ביי דער צערעמאניע האבן גענעראל הייס און גענעראל פרעסקאט אויסגעלאכט קלעיר און דעניעל. מיסעס מאנרא האט געמאנט איר טאכטער: זינט גענעראל מאנרא איז געשטארבן איז די משפחה שוואך, בעט מחילה. דעניעל האט געזאגט אז קלעיר וועט ווערן העכער און ווענעסא וועט שטיין ביים טויער, און אלע האבן געלאכט. ביאטריס און דזשוליען בלעיק זענען אנגעקומען, די גענעראלן האבן זיי געחנפ'עט, און דזשוליען האט זיך געפירט שענדליך צו קלעיר; דעניעל האט אים אנגעכאפט, אבער ווענעסא האט געגלייבט איר משפחה.

דעניעל האט געהייסן קאלדוועל רופן מארקוס וואן אין צען מינוט, און מארקוס איז אריין אין פאניק. דעניעל האט ערקלערט: איך בין דער אויפזעער, און מען האט געלאכט. ווענעסא, האט ער געזאגט, האט פארביטן איר פריינדין, אירע סאלדאטן און דעם מאן וואס איז איר געווען געטריי אויף כבוד; ער אליין האט געגעבן גענעראל מאנרא די העכסטע מעדאל. מען האט געשטימט ארויסצוטרייבן אלע מאנרא'ס פון מיליטער; די מאמע האט געוואלט אפזאגן דעניעל, קלעיר נישט. ער האט זיך געזעצט אויפן טראן פונעם אויפזעער, און ווענעסא האט אים פאראורטיילט צום טויט.

פלוצלינג איז אריין קאלדוועל: אפשטעלן! און זיך געבוקט פאר דעניעל. ווענעסא האט געטראכט: דער מאן וואס איך האב

באהאנדלט ווי שמוץ? אלע האבן באשולדיגט טריסטען, און די בלעיקס האבן אים גערופן איידעם. דעניעל האט אפגעזאגט הייס און פרעסקאט; ווען זיי האבן געטענה'ט אז דאס נעמט צייט, האט ער געגעבן קאלדוועל פינף מינוט. דריי מתנות זענען אנגעקומען: א מעדאל, אטאם־קאדן און א שווארצע ביכל. דעניעל האט זיי געגעבן קלעיר, און ווענעסא האט זיי אוועקגעכאפט מיט פאלשע באשולדיגונגען.

הייס איז אפגעזאגט געווארן, פרעסקאט האט פארלוירן זיין דערלויבעניש, ווענעסא איז געווארן א פשוטע סאלדאט ביי דער טיר, און קלעיר א פיר־שטערן גענעראל און קאמאנדיר פון סענטקאם. פארוואס ער האט זיך באהאלטן? ווייל דו האסט קיינמאל נישט געגלייבט אין מיר; אן זיין געהיימע הילף וואלט זי טויזנט מאל געפאלן. זי האט זיך צוריקגעצויגן, אבער זי באדייט אים מער גארנישט. די שולדיגע האבן געבעטן פאר זייער לעבן, און קאלדוועל האט באקומען א באפעל אויסצורייניגן דעם זאל און גרייטן א גרעסערע צערעמאניע פאר קלעיר.

קאפיטל 3: א באהאלטענער ברודער טרעט ארויף

מארקוס וואן קומט אריין און באשולדיגט טאמעס קאלדוועל אז ער האט אוועקגעשטעלט אן אימפאסטאר; ער אליין האט שוין געשאקלט דעם אמת'ן אויפזעער'ס האנט. ער לייגט אפ די צערעמאניע אויף דריי טעג. דער זאל דרייט זיך קעגן דעניעל; ווענעסא 'שענקט' אים דאס לעבן אויב ער פאלט אויף די קני,

און איר געהילף עצה'ט איר צו געווינען דעם אויפזועער'ס חן. דעניעל לאזט עס שטיין: אין דריי טעג וועט ער זען זייער פאל.

דעניעל פאקט איין צו פארלאזן דאס בלעיק־הויז. מען דורכזוכט זיין טאש, נעמט צו זיין מאמע'ס בילד, און ווענעסא שלאגט אים; ער זאגט אז זי האט קיינמאל נישט געפרעגט זיין זייט. דערווייל טרעט ארויף אלעקסאנדער קראס, דעניעל'ס יונגערער ברודער און קאפ פון דער באהאלטענער קראס משפחה, וואס וויל קאנטראלירן דעם אויפזועער. ער הערט אז ווענעסא איז זיין ברודער'ס געוועזענע ווייב — דעניעל האט מיט דריי יאר צוריק פארלוירן דעם ירושה־קאמף — און באפעלט איוואן וואלקאוו, א רוסישער אגענט וועמען ער האט געראטעוועט, זי צו כאפן.

דעניעל זאגט ווענעסא אז זי האט פארברענט די לעצטע בריק. טריסטען וואן מעלדט אז איר צערעמאניע קומט, און באריכט זיך אז ער ווערט שטאטס־סעקרעטאר. ווענעסא גיט דעניעל געלט צו פארשווינדן; ער האט קיינמאל נישט געוואלט איר געלט. דערנאך פאלט וואלקאוו אן אויף איר פאר נקמה; דעניעל ראטעוועט זי און זי פאלט חלשות. טריסטען נעמט דעם כבוד און באשולדיגט דעניעל פאלש אז ער האט איר געשעדיגט; ווענעסא גלייבט אים. אלעקסאנדער'ס לייט הרג'ענען וואלקאוו.

ביי די מאנרא'ס קומען טריסטען, ווענעסא, גענעראל הייס און גענעראל פרעסקאט מיט א געריכט־באפעל צו קאנפיסקירן אלעס; דעניעל באשיצט זיי. דא קומט אלעקסאנדער מיט שארלאט און די ענגלישע פרינצעסין, און מען דערוויסט זיך אז דעניעל איז א קראס. אין פינף סעקונדעס נעמט ער צו די

פארמעגנס פון הייס און פרעסקאט, א 'מתנה' פארן ברודער; דעניעל זאגט ער האט זיך אפגעריסן. ווענעסא לייגט אפ זיין רייכן פארשלאג. ער פאדערט די צוויי פרויען ביז האלבע נאכט, אדער ער פארניכטעט ביידע משפחות — זיין ציל איז דער אויפזועער. דעניעל הייסט אים בעטן מחילה. קלעיר שטופט אפ איר מאמע'ס דרוק, און דעניעל זאגט צו: די צערעמאניע וועט זיין אירע.

קאפיטל 4: דער מעדאליאן עפנט זיך, דער אויפזועער איז צוריק

קאלדוועל ברענגט א באריכט: אין דעניעל'ס דריי יאר אוועקזיין האט אלעקסאנדער קראס צוזאמגעשטעלט א בונד, די משפחה פון אן אמאליגן פרעזידענט, די ענגלישע קעניגליכע משפחה און גענעראל דעיוויד וויטעיקער פון נארטקאם, מיט א פארבינדונג צו דער רוסישער שפיאנאזש, און ער וויל דעם אויפזועער'ס שטול. וויטעיקער קומט צו צווינגען דעניעל זיך אונטערצווארפן, נאר זיין מאנשאפט איז שוין אפגעשטעלט. וויטעיקער בעטעט זיך, און דעניעל זאגט אז ביי דער צערעמאניע וועט ער אים עפנטליך אראפנעמען. פון שרעק ליגט וויטעיקער פאר אלעקסאנדער אז אלעס איז געלונגען.

דער שווארצער אדלער־מעדאליאן, דעם אויפזועער'ס צייכן, שטייט אויסגעשטעלט אינעם זאל; נאר דער אויפזועער קען עפענען זיין קעסטל, און אלעקסאנדער וויל עס כאפן. ביי דער צערעמאניע הייסן ווענעסא, שארלאט, די ענגלישע פרינצעסין און טריסטען דעניעל קניען; ער ווייזט זיי אפ און גיט מארקוס

וואן דריי מינוט אנצוקומען. וויטעיקער באשליסט צו ראטעווען די קראס משפחה. ווען דעניעל גייט צום מעדאליאן, באפעלן טריסטען און אלעקסאנדער אים צו ארעסטירן.

מארקוס קומט אן און רופט דעם אויפזעער צו מעלדן וועגן אן אימפאסטער, און דעניעל ענטפערט אויפן טעלעפאן. מארקוס בעט זיך און הייסט טריסטען שווייגן. קלעיר מאנרא פרעגט צי דאס איז אמת; דעניעל ענטפערט: יא, און איך וועל האלטן אלע מיינע הבטחות. אלעקסאנדער רופט עס א שווינדל, וועגעסא און טריסטען פאדערן זיין טויט, קלעיר בעט אים אנטלויפן, נאר ער לאזט זיך נישט שרעקן.

דעניעל עפנט דאס קעסטל, און באוואפנטע מענער נעמען איבער'ן זאל. „קיינער האט נישט געגלייבט אז איך בין דער אויפזעער, אבער יעדער האט געגלייבט אז ער קען מיך באגראבן“, זאגט ער: ער איז צוריק. קאלדוועל, מארקוס און וויטעיקער מעלדן זיך צו אים; וויטעיקער אנטזאגט אלעקסאנדער'ס באפעל צו אטאקירן און טרעט אפ ווי אפגעמאכט. דעניעל הייסט ארעסטירן אלע וואס האבן אים געשעדיגט: סאלדאטן צום מיליטער־געריכט, די איבעריגע צו פעדעראלע ארעסט. וועגעסא חרטה'ט זיך ביטער. דעניעל זאגט קלעיר אז ער איז נאך דער יינגל פונעם געסל, און מאכט זי פאר א פיר־שטערן גענעראל איבער סענטקאם. דער גורל פון אלעקסאנדער, די בלעיקס און טריסטען ווערט נישט געוויזן.

לעצטע געדאנקען: וואס בלייבט נאך פון דער מעשה

טייערע צוהערער, מיר האבן געהערט פון א מאן וואס זיין ווייב האט אים אוועקגעטריבן, פון א פריינטין וואס האט אים פארטיידיגט, און פון אן אנטפלעקונג וואס האט איבערגעדרייט א גאנצן זאל. צום סוף האט דער בראסלעט צוזאמענגעברענגט די צוויי קינדער פון יענעם געסל. ווענעסא בלעיק, די גענעראלן און אלעקסאנדער קראס זענען געוועזן זיכער אז זיי ווייסן ווער דער "קיינער" איז, און די גאווה האט זיי אראפגעווארפן. קלעיר מאנרא איז געשטאנען ביי אים ווען ער האט אויסגעזען ווי דער נידעריגסטער. זי האט באצאלט מיט איר ראנג און איר משפחה'ס שטעלע, און צום סוף באקומען אלעס.

דעניעל האט ווענעסא פון אנהייב געווארנט אז זי בייסט די האנט וואס שפייזט זי. זיינע ווערטער "דו האסט קיינמאל נישט געגלייבט אין מיר" זאגן דעם עיקר: א מענטש'ס אמת'ע ווערט ליגט נישט אין זיין טיטל. עטליכע פעדעם בלייבן אפן, אבער דער לימוד איז קלאר. דערמיט ענדיגן מיר די מעשה פון דעם געגט'ן מאן וואס איז געווען דער באהאלטענער הערשער. א דאנק פארן צוהערן. עס בלייבט נאך איין לעצטע מעשה אין דער זאמלונג, און מיר האפן זיך באלד צו טרעפן.

✦

מעשה 19

דער פארשעמטער שמיד – דער באהאלטענער נאכט-קרוין

הקדמה: א שמיד, א שוועגערין און א לעגענדע

טייערע צוהערער, מיר פארן היינט צו א קאלטע געגנט אינעם צפון, צו א לאגער פון באצאלטע מערדער וואס הייסט די גרעניץ-אכסניא. דארט ארבעט א שמיד מיטן נאמען דזשאן קעיד. ער שארפט די שווערדן, און יעדער לאכט פון אים, רופט אים א קאליקע און א פחדן. זיין שוועגערין טינא, די יונגערע שוועסטער פון זיין פארשטארבענע ווייב העלענא, האט אים פיינט. זי וויל נאר איין זאך: אויסגעפינען ווער עס האט ארויפגעלייגט א קללה אויף איר שוועסטער. איבער דעם ארט פירט דער שטאלצער אלטער בעל-הבית, מעריק וועיל.

און איבער דער גאנצער אונטערוועלט שוועבט א לעגענדע: דער נאכט-קרוין, א מערדער וואס האט מיט איין שווערד אומגעברענגט דעם טיראן מאגנוס דער רודף פאר טויזנטער מענטשן, און איז דערנאך פארשוואונדן. שוין דריי יאר האט מען אים נישט געזען. א ווארט וועגן דעם מקור: דאס איז א געשפילטע דראמע פון בערך אכציג מינוט, נאר דורך שמועסן, אן קיין דערציילער. מיר קענען זי פון די אויטאמאטישע

אונטערשריפטן, דערפאר זענען טייל רעדנער און עטלעכע שורות נישט קלאר. די ווידעא איז פולשטענדיג און קומט צו אן אמת'ן סוף, הגם דער לעצטער זאץ איז א ביסל אפגעשניטן.

קאפיטל 1: א פארשוואונדענער לעגענדע און א פארשעמטער שמיד

טייערע צוהערער, נאך דרייסיג יאר האט איינער געהרגעט מאגנוס דער רודף פאר טויזנטער מענטשן, מיט איין איינציגן קלינג, און איז פארשוואונדן. דריי שפיץ-מערדער געבן צו, יעדער באזונדער, "ער האט מיין קלינג", און די אונטערוועלט קרוינט אים פאר דעם נייעם נאכט-קרוין. באלד מעלדט מען: ער איז אוועק. דערנאך זאגט א היילער אז די קללה אויף העלענא, דזשאן'ס ווייב, איז נישט צו היילן; דער וואס האט זי געווארפן וויל אז דער מאן זאל צוזען ווי זי ליידט.

דזשאן שווערט זיי אלע אומצוברענגען, אבער העלענא בעט: בלוט ברענגט נאר מער בלוט. דער היילער זאגט אז איר לעבן איז פארלוירן, אבער איר נשמה וועט געפינען רו אויב דזשאן וועט דריי יאר נישט פארגיסן קיין בלוט; ברעכט ער די שבועה, קיינמאל נישט. דזשאן שווערט. דריי יאר שפעטער, אין די גרעניץ-אכסניא, לויבט מען דעריען שאו אלס דער בעסטער קלינג, און ער שטופט אוועק דעם שמיד דזשאן און הייסט אים פוצן זיין שטיוול.

דער שליח פונעם ראט, וואס פירט די קעניגליכע פרובעס, קומט אן פריער. דזשאן ווארנט זיין שוועגערין טינא: דער כבוד איז

אויסגעפלאסטערט מיט טויטע. טינא ענטפערט אז ער האט פחדנות'דיג אויסגעזען די נאכט ווען איר שוועסטער איז געשטארבן; זי וויל דערגרייכן די לעצטע רונדע, קומען נאענט צום הויכן ראט און אויסגעפינען ווער האט פארשאלטן העלענא. דעריען שטיצט זי און באליידיקט דזשאן. דזשאן זאגט נאר: איך וועל זיך דערמיט אפגעבן, נאר נישט יעצט. טינא זאגט זיך אפ פון אים: העלענא האט געדארפט נעמען א העלד ווי דער נאכט-קרוין.

דער שליח נעמט אויס דעריען, לוקען וועיל און טינא, און שפעט פון טינא. אין א פרואוו-קאמף פאלגט זי דעריען'ס עצה צו יאגן, און פארלירט. ביים צווייטן מאל שטעלט זי זיך פעסט ווי דזשאן האט געזאגט, לאזט דעם קעגנער קומען, און געווינט. דער שליח זאגט אז דזשאן קוקט אים אויס באקאנט, אבער מען זאגט: נאר דער שמיד. דאן קומט 'איין-אויג' פון די גרויסע-וואנט אכסניא, שפעט פון די דריי, און פאדערט די פלעצער: ערשט בעסט-פון-דריי, דערנאך א בלוט-פרובע; דער פארלירער פארלירט וועגן, רעזערוון און דאס זיגל פון די צפון-ברודערשאפט. מעריק וועיל נעמט אן. די פארוואונדעטע טינא דארף צוויי וואכן צו היילן, אבער זי באשטייט צו קעמפן, און מעריק לאזט איר.

קאפיטל 2: דער שמיד פארלאזט זיין שווייגן

ווען עס בלייבן נאך פופצן מינוט, מעלדט זיך דזשאן קעיד צו קעמפן אנשטאט טינא: דריי יאר האט ער זיך צוריקגעצויגן.

דעריען שאו פרובירט אים אפצושטעלן, אבער לוקען ווייל אנטפלעקט אז דזשאן האט אים בסוד געלערנט זיין אייז-שילד, און מעריק ווייל גיט צו. דזשאן בעט צו קעמפן לעצט, און דעריען רופט דאס פחד. ערשטער קאמף: דעריען קעגן רוק 'דער באהאלטענער מעסער', מיט א מעסער-מכשיר אין ארבל; טינא טענה'ט אז רוק איז נישט פון די גרויסע-וואנט אכסניא. דעריען איגנארירט דזשאן'ס ווארענונג אויסצווארטן דעם ערשטן שאס, און ווערט שווער געשלאגן.

אין צווייטן קאמף שרייט דזשאן צו לוקען: דרוק אריין, נעם זיין לינקע האנט. לוקען פאלגט און באזיגט רוק. מעריק זעט אז זיין זון איז שטערקער ווי ער האט אים געלערנט, און לוקען זאגט: דזשאן האט מיך געלערנט. דאן ברענגט 'איין-אויג' ארויס גרימא 'דער קצב', און דעריען, אין פאניק, גיט זיך אונטער אין נאמען פון דער גאנצער אכסניא. לוקען וויל נישט נאכגעבן; דזשאן בעט אים אויסצוהאלטן פינף מינוט, און דער עולם שרייט אויף דזשאן ער זאל אראפגיין.

די שבועה איז נאך נישט פארביי, טראכט דזשאן, ער טאר נישט שלאגן. אין א בליץ שטייט ער לעבן לוקען, און טינא זאגט: דאס מאל געטרוי איך דיר. פאר גרימא רירט ער זיך נישט ביז די לעצטע דרייסיג סעקונדעס לויפן אויס, און די דריי-יעריגע שבועה איז מקוים. מיט איין קלאפ מאכט ער גרימא אומפעאיק, און זאגט טינא: איך בין נישט קיין פחדן. דער שליח פונעם ראט דערקענט א באקאנטן, נישט-צפונדיקן סטיל, וואס מעריק האט

אים קיינמאל נישט געלערנט. דעריען באליידיקט אים, און טינא ענטפערט: ער האט כאטש נישט געקניט.

איצט רופט 'איין-אויג' זיין שווייגנדיקן 'מייסטער' מיט א פויגל-מאסקע. מען שרייט אז דאס איז נישט יושר, אבער 'איין-אויג' זאגט אז די כללים לאזן דאס. מעריק טרעט אליין ארײן: קיינמאל האט ער נישט געלערנט ווי מען שרייבט 'אונטערגעבן', און ער לאזט נישט דזשאן שטארבן צוליב זיינע חשבונות. דער מאסקירטער רופט אים 'אן אלטער פריינד' און פעלט אים אין ווייניגער ווי דריי קלעפ. 'איין-אויג' פאדערט אז די אכסניא זאל קניען ווי זיינע קנעכט.

קאפיטל 3: דער שלייער פאלט, א פאלשער זיגל געווינט

דער מאסקירטער איז 'דער שלייער', פון די צען גרעסטע מערדער. א זכרון ווייזט שיינבאר אז דער נאכט-קרוין האט אים מיט דריי יאר צוריק געלאזט לעבן, און ער האט געשוואוירן נקמה אויף זיין 'פלייש און בלוט'. דזשאן פרעגט זיך צי העלענא'ס קללה איז געווען יענע נקמה. דעריען שאו לויפט איבער, חנפ'נט 'איין-אויג' ווי א משרת, און רופט אלע צו קניען, אומזיסט. 'איין-אויג' סטראשעט ארויסצוציען די שווערד פון מעריק ווייל, וואס וואלט אים געטייט, און לוקען ווייל קניט צוליב'ן טאטן. דזשאן קניט נישט.

ער זאגט טינא: העלענא האט אים באשוואוירן צו היטן איר ווי אייגן בלוט, און זיין צוריקטרעטן ענדיגט זיך היינט. 'איין-אויג' שפעט פונעם שמיד. געווינט דזשאן, גיבט זיך אונטער די

גרויסע-וואנט אכסניא; פארלירט ער, שטארבט יעדער איינער. דעריען: נאר דזשאן און מעריק זאלן באצאלן, און אויב דזשאן געווינט, קריכט ער ארויס אויף די קני. דער שלייער ווערט אומזעבאר אין 'ראבן-שאטנס' און שלאגט; 'צו לייכט', זאגט דזשאן, און באזיגט אים. דעריען'ס טענה אז ער האט נאר געשפילט ווערט אויסגעלאכט.

'דו ביסט דער נאכט-קרוין', זאגט דער געשלאגענער. די קללה איז געווען פאר דזשאן, נישט פאר העלענא, און זיינע הערן וועלן אומברענגען אלע וואס זענען גוט צו אים; נאר ער שטארבט איידער ער נאמט זיי. דער הויך-מארשאל שאו פון דער שיינענדיקער ארדן שרייט רציחה. טינא באשולדיגט אים אין פארשטומען, ווייל דזשאן האט געשטילט דאס בלוט. שאו: דער שלייער איז געווען פונעם ארדן, פאר וועלכן אפילו דער הויכער ראט ציטערט; מעריק האט זיי מיט דריי יאר צוריק אפגעזאגט.

שאו פאדערט דזשאן'ס רעכטע האנט; דער שליח פונעם ראט פסקנ'ט אז ער האט ערליך געוואונען. דאן ווייזט שאו א 'בלוט-בונד זיגל' פונעם נאכט-קרוין, דעם ארדן'ס גראנדמייסטער, און די פלעצער גייען צו גרויסע-וואנט. דזשאן ווייסט אז ער איז פאלש: זיין זיגל ליגט אין א שטיינערנעם קעלער. ער וועט זיך דורכשלאגן דורך די גלות-קוואליפיקאציעס; מעריק מאכט אים פאר בעל-הבית פון דער גרעניץ-אכסניא, מיט א רינג פארן זוכן. דעריען, וועמען מ'האט צוגעזאגט די שטעלע, ווערט ארויסגעווארפן ווי א פארעטער און שווערט נקמה.

קאפיטל 4: פון דער הויפטשטאט ביזן שמעלץ-טיגל

א דינער מעלדט זיין פארמאסקירטן הער אז זייערע לייט זענען אין יעדע גרופע; דער הער זאגט אז די ענדגילטיגע פרובעס זענען פארשלאסן און די אונטערוועלט וועט קריכן צו זיינע פיס. אין די הויפטשטאט באזיגט דזשאן א שפיץ-קעמפער אין דריי באוועגונגען. דעריען בארימט זיך אז דער כח פונעם ארדן מאכט אים צען מאל שטארקער. דזשאן באקומט א געטראנק מיט סם, שיינט פארסמט, וועט זיין האנט קעגן דעריען, געווינט, און אנטפלעקט אז ער האט געשפילט.

קומט דער פאלשער נאכט-קרוין, און דזשאן רופט אים דער נאכמאכער. דעריען בעטלט נאך כח, ווערט אנגערופן א בושה און אוועקגעשלעפט, שרייענדיק אז ער וויל נישט צום שמעלץ-טיגל; זיין סוף ווייזט מען נישט. דזשאן זאגט אפ עשירות, סודות און א הויכן זיץ – ער וועט נישט ווערן ברענהאלץ. יענער האלט אפ זיינע לייט: איינצוימען אים, אדער אין שמעלץ-טיגל. ביינאכט כאפט דזשאן א לויערער; א צווייטער כאפט טינא, און ער באזיגט אים. דער געפאנגענער שטארבט איידער ער קען רעדן.

דער דינער מעלדט אז דזשאנ'ס קונצן זאגן אויס ווער ער איז; דער הער: ער האט געוואוסט. דזשאן געווינט די ענדגילטיגע פרובעס – דאן קומט רויך. אין אן אומצעברעכלעכן שטיין-צימער דערקלערט דער פאלשער אז דער שמעלץ-טיגל רייסט אויס נשמה, ווילן און פחד און מאכט בלינדע שווערדן פאר אים; די

פרובעס – נאר טעאטער. ווער אים באזיגט, גייט פריי; אנדערע פאלן דורך שפיגל-אילוזיעס. א בילד פון העלענא רעדט צו דזשאן און טינא; דער פאלשער דאנקט אים פאר זיין ווייב, ווענענס פנים ער מאכט א וואפן.

דזשאן דערקענט אים: דער מאן וואס האט ארויפגעלייגט די קללה, און יענער באשטעטיגט; זיין פלאן: דזשאן זאל אראפלייגן די שווערד און זיך באהאלטן ביי דער גרעניץ. ער האט געגנבעט דעם נאמען ווייל ער איז נוצלעך, און רופט מענטשן 'מאטעריאל'. פריער האט דזשאן אים אפגעווארפן, און יענער האט געוואלט אים שמידן פאר א שווערד. ער שפעט וועגן זיין ווייב; דזשאן ענטפערט אז היינט פארשווינדט נאר ער, און מאכט אים אן ענד. טינא דערקענט דעם אמת'דיגן נאכט-קרוין; ער וועט היטן אלע, נעמען דעם זייך און איבערבויען 'דעם ארדן' – וועלכן, זאגט ער נישט.

לעצטע געדאנקען: וואס בלייבט פון דעם פארשעמטן שמיד

טייערע צוהערער, אז מען קוקט צוריק אויף דער מעשה, זעט מען אז אמת'ע כח קען זיך באהאלטן הינטער ענוה. דזשאן קעיד האט דריי יאר געשליפן מעסערס און געשלונגען בושות, נישט פון פחד, נאר ווייל ער האט געהאלטן א הבטחה צו זיין ווייב. אזא איינהאלטן איז א שטארקייט פאר זיך. דער גרעסטער פרוב איז געווען דאס קניען: דעריען שאו האט געקניעט צו ראטעווען זיך אליין, לוקען ווייל נאר צו ראטעווען זיין טאטן, און דזשאן מיט טינא האבן זיך בכלל נישט געבויגן.

דזשאן האט געזאגט אז נאר דער כח וואס מען פארדינט אליין איז אמת. דעריען'ס קורצער וועג איז צעפאלן, און אויך דער פאלשער נאכט-קרוין, וואס האט גערופן מענטשן 'מאטעריאל' און געגנבעט א פרעמדן נאמען. דער אויסגעלאכטער שמיד האט דריי יאר געהאלטן זיין נדר, זיך אויפגעהויבן, באזיגט די וואס האבן מיסברויכט זיין נאמען, און געפונען דעם מאן הינטער העלענא'ס קללה. דאס איז געווען די לעצטע פון אלע ניינצן מעשיות. א הארציקן יישר כח פארן צוהערן, און זייט געבענטשט מיט געזונט, פרנסה און נחת.

✦